

Uradni list

Evropske unije

C 38 E

Zvezek 48

Slovenska izdaja

Informacije in objave

15. februar 2005

Obvestilo št.	Vsebina	Stran
	I Informacije	
	Svet	
2005/C 38 E/01	Skupno stališče (ES) št. 6/2005 z dne 15. novembra 2004, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti, z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2006/2004 („Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah“)	1
2005/C 38 E/02	Skupno stališče (ES) št. 7/2005 z dne 15. novembra 2004, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti, z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi uredb Sveta (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, in (EGS) št. 574/72 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71	21
2005/C 38 E/03	Skupno stališče (ES) št. 8/2005 z dne 29. novembra 2004, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti, z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembah Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o Carinskem zakoniku Skupnosti	36
2005/C 38 E/04	Skupno stališče (ES) št. 9/2005, ki ga je sprejel Svet dne 29. novembra 2004, z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvirja za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovane izdelke, ki rabijo energijo, in o spremembi Direktive Sveta 92/42/EGS ter direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 96/57/ES in 2000/55/ES	45

I

(Informacije)

SVET

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 6/2005,

ki ga je sprejel Svet dne 15. novembra 2004,

z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/.../ES z dne ... o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2006/2004 („Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah“)

(Besedilo velja za EGP)

(2005/C 38 E/01)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 153(1) in (3)(a) Pogodbe predvideva, da mora Skupnost z ukrepi, ki jih sprejme v skladu s členom 95 Pogodbe, prispevati k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov.

(2) V skladu s členom 14(2) Pogodbe zajema notranji trg območje brez notranjih meja, na katerem so zagotovljeni prosti pretok blaga, storitev in pravica do ustanavljanja. Razvoj poštenih poslovnih praks na območju brez notranjih meja je bistvenega pomena za spodbujanje razvoja čezmejnih dejavnosti.

(3) Zakoni držav članic, ki se nanašajo na nepošteno poslovne prakse, kažejo izrazite razlike, ki lahko povzročajo znatno izkrivljanje konkurence in nastanek ovir za nemoteno delovanje notranjega trga. Na področju oglaševanja določa Direktiva Sveta 84/450/EGS z dne 10. septembra 1984 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju ⁽³⁾ minimalna merila za usklajevanje zakonodaje o zavajajočem oglaševanju, hkrati pa državam članicam ne preprečuje, da ohranijo ali sprejmejo ukrepe, ki zagotavljajo višjo raven varstva potrošnikov. Predpisi držav članic o zavajajočem oglaševanju se zato znatno razlikujejo.

(4) Ta neskladja povzročajo negotovost o tem, katera nacionalna pravila se uporabljajo za nepošteno poslovne prakse, ki škodijo ekonomskim interesom potrošnikov in ki ustvarjajo številne ovire ter vplivajo na podjetja in potrošnike. Zaradi teh ovir imajo podjetja višje stroške pri uresničevanju svoboščin notranjega trga, zlasti če se želijo lotiti čezmejnega trženja in oglaševalskih akcij ter pospeševanja prodaje. Take ovire pri potrošnikih vzbujajo tudi negotovost glede njihovih pravic in zmanjšujejo njihovo zaupanje v notranji trg.

(5) Ob pomanjkanju enotnih pravil na ravni Skupnosti je ovire za čezmejni prosti pretok storitev in blaga ali za pravico do ustanavljanja mogoče upravičiti na podlagi sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti, kolikor skušajo te ovire zaščititi priznane cilje javnega interesa in so sorazmerne s temi cilji. Ob upoštevanju ciljev

⁽¹⁾ UL C 108, 30.4.2004, str. 81.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 20. aprila 2004 (UL C 104 E, 30.4.2004), Skupno stališče Sveta z dne 15. novembra 2004 in Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 250, 19.9.1984, str. 17. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 97/55/ES (UL L 290, 23.10.1997, str. 18).

- Skupnosti, kakor so podani v določbah Pogodbe in sekundarni zakonodaji Skupnosti glede prostega pretoka, ter v skladu s politiko Komisije o tržnih komunikacijah, kakor je opredeljena v Sporočilu Komisije „Spremljanje izvajanja Zelene knjige o tržnih komunikacijah na notranjem trgu“, je take ovire treba odpraviti. Te ovire je mogoče odpraviti samo z določitvijo enotnih pravil na ravni Skupnosti, ki bodo zagotavljala visoko raven varstva potrošnikov, in s pojasnitvijo nekaterih pravnih pojmov na ravni Skupnosti, kolikor je to potrebno za pravilno delovanje notranjega trga in za izpolnjevanje zahteve po pravni varnosti.
- (6) Ta direktiva torej približuje zakonodaje držav članic o nepoštenih poslovnih praksah, vključno z nepoštenim oglaševanjem, ki neposredno škodujejo ekonomskim interesom potrošnikov in na ta način posredno ekonomskim interesom zakonitih konkurentov. V skladu z načelom sorazmernosti ta direktiva varuje potrošnike pred učinki takšnih nepoštenih poslovnih praks, če so bistveni, vendar upošteva, da je lahko v nekaterih primerih vpliv na potrošnike zanemarljiv. Ne zajema niti ne vpliva na posamezne nacionalne zakonodaje o nepoštenih poslovnih praksah, ki škodujejo samo ekonomskim interesom konkurentov ali zadevajo poslovanje med trgovci; države članice bodo lahko, če bodo tako želele, še naprej v skladu z zakonodajo Skupnosti urejale takšne prakse, pri čemer bodo v celoti upoštevale načelo sorazmernosti. Ta direktiva ne zajema niti ne vpliva na določbe Direktive 84/450/EGS o oglaševanju, ki je zavajajoče za podjetja, vendar ni zavajajoče za potrošnike, ter o primerjalnem oglaševanju. Nadalje ta direktiva ne vpliva na sprejete oglaševalske in tržne prakse, na primer zakonito plasiranje izdelkov, razlikovanje med znamkami izdelkov ali ponujanje spodbud, ki lahko na zakonit način vplivajo na potrošnikovo dožemanje izdelkov in njegovo ravnanje, ne da bi s tem zmanjševale njegovo sposobnost sprejemanja odločitev ob poznavanju vseh pomembnih dejstev.
- (7) Ta direktiva obravnava poslovne prakse, ki so neposredno povezane z vplivanjem na odločitve potrošnikov o poslu v zvezi z izdelki. Ne nanaša se na poslovne prakse, ki služijo predvsem drugim namenom, vključno na primer na tržne komunikacije, namenjene vlagateljem, kakršna so letna poročila in promocijski prospekti podjetij. Ne nanaša se na pravne zahteve glede dobrega okusa in spodobnosti, ki so zelo različne v posameznih državah članicah. Poslovne prakse, kot na primer pridobivanje strank z nagovarjanjem mimoidočih, so lahko v posameznih državah članicah iz kulturnih razlogov nezaželene. Države članice morajo tako še naprej imeti možnost, da v skladu z zakonodajo Skupnosti na svojem ozemlju prepovedujejo poslovne prakse zaradi nasprotovanja dobremu okusu in spodobnosti, tudi če takšne prakse ne omejujejo potrošnikove svobode izbire.
- (8) Ta direktiva neposredno ščiti ekonomske interese potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami podjetij v razmerju do potrošnikov. Na ta način posredno ščiti tudi podjetja, ki poslujejo zakonito, pred njihovimi konkurenti, ki ne upoštevajo pravil te direktive, in tako na področjih, ki jih ureja ta direktiva, zagotavlja pošteno konkurenco. Razume se, da obstajajo druge poslovne prakse, ki lahko škodijo konkurentom in strankam podjetij, čeprav ne škodijo potrošnikom. Komisija bi morala natančno preučiti potrebo po ukrepih Skupnosti na področjih nelojalne konkurence, ki presegajo področje uporabe te direktive, in po potrebi predstaviti zakonodajni predlog, ki bi vključeval te druge vidike nelojalne konkurence.
- (9) Ta direktiva ne posega v individualne tožbe posameznikov, oškodovanih zaradi nepoštenih poslovnih praks. Prav tako ne posega v pravila Skupnosti in nacionalna pravila o pogodbenem pravu, o pravicah intelektualne lastnine, o vidikih zdravja in varnosti izdelkov, o pogojih ustanavljanja in sistemih izdajanja dovoljenj, vključno s tistimi, ki se v skladu z zakonodajo Skupnosti nanašajo na igralništvo, in ne posega v pravila Skupnosti o konkurenci in nacionalne določbe za njihovo izvajanje. Države članice bodo tako lahko ohranile ali uvedle omejitve in prepovedi poslovnih praks zaradi varovanja zdravja in zagotavljanja varnosti potrošnikov na svojem ozemlju, ne glede na to, kje se trgovec nahaja, na primer v zvezi z alkoholom, tobakom ali farmacevtskimi izdelki. Finančne storitve in nepremičnine terjajo zaradi svoje zapletenosti in resnih tveganj, ki so z njimi neločljivo povezane, podrobne zahteve, vključno s pozitivnimi obveznostmi za trgovce. Zato na področju finančnih storitev in nepremičnin ta direktiva ne posega v pravico držav članic, da z namenom zaščiti ekonomske interese potrošnikov presežejo določbe te direktive. Ni primerno, da bi se s to direktivo urejala izdajanje potrdil in označevanje čistosti predmetov iz plemenitih kovin.
- (10) Treba je zagotoviti, da sta ta direktiva in obstoječa zakonodaja Skupnosti usklajeni, zlasti če se v določenih sektorjih uporabljajo podrobne določbe o nepoštenih poslovnih praksah. Ta direktiva zato spreminja Direktivo 84/450/EGS, Direktivo 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo⁽¹⁾, Direktivo 98/27/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov⁽²⁾ in Direktivo 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o
- ⁽¹⁾ UL L 144, 4.6.1997, str. 19. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2002/65/ES (UL L 271, 9.10.2002, str. 16).
- ⁽²⁾ UL L 166, 11.6.1998, str. 51. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/65/ES.

trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo⁽¹⁾. Zato se ta direktiva uporablja samo, kolikor ne obstajajo posebne določbe Skupnosti, ki urejajo posebne vidike nepoštenih poslovnih praks, na primer zahteve po informacijah in pravila o načinu predstavitve informacij potrošniku. Zagotavlja varstvo potrošnikov, v kolikor ni na voljo posebne sektorske zakonodaje na ravni Skupnosti, in prepoveduje trgovcem, da ustvarijo lažen vtis o naravi izdelkov. To je zlasti pomembno za zapletene izdelke, ki predstavljajo visoko raven tveganja za potrošnike, na primer nekatere finančne storitve. Ta direktiva posledično dopolnjuje pravni red Skupnosti, ki se uporablja za poslovne prakse, škodljive ekonomskim interesom potrošnikov.

(11) Z visoko stopnjo približanja, doseženo s približevanjem nacionalnih določb na podlagi te direktive, je vzpostavljena visoka skupna raven varstva potrošnikov. Ta direktiva določa enotno splošno prepoved tistih nepoštenih poslovnih praks, ki izkrivljajo ekonomsko obnašanje potrošnikov. Določa tudi pravila glede agresivnih poslovnih praks, ki trenutno niso urejene na ravni Skupnosti.

(12) Z uskladitvijo se bo znatno povečala pravna varnost za potrošnike in podjetja. Potrošniki in podjetja se bodo lahko zanesli na enotni ureditveni okvir, temelječ na jasno opredeljenih pravnih pojmi, ki bodo urejali vse vidike nepoštenih poslovnih praks po celotni EU. Posledica bo odstranitev ovir, ki izvirajo iz razdrobljenosti pravil o nepoštenih poslovnih praksah, škodljivih za ekonomske interese potrošnikov, in omogočanje vzpostavitve notranjega trga na tem področju.

(13) Za doseg ciljev Skupnosti z odstranitvijo ovir na notranjem trgu je treba nadomestiti obstoječe, med državami članicami razlikujoče se splošne klavzule in pravna načela. Enotna skupna splošna prepoved, kakor jo določa ta direktiva, zajema nepoštene poslovne prakse, ki izkrivljajo ekonomsko obnašanje potrošnikov. Da bi se zaupanje potrošnikov okrepilo, je treba splošno prepoved uporabljati tako za nepoštene poslovne prakse, ki se pojavljajo izven pogodbenih razmerij med trgovcem in potrošnikom, kakor tudi ob sklenitvi pogodbe in med njenim izpolnjevanjem. Splošno prepoved sestavljajo pravila o dveh vrstah poslovnih praks, ki veljata za daleč najobičajnejši, to so zavajajoče poslovne prakse in agresivne poslovne prakse.

(14) Zaželeno je, da zavajajoče poslovne prakse zajemajo prakse, vključno zavajajoče oglaševanje, ki z zavajanjem potrošniku preprečijo, da izbere ob poznavanju vseh pomembnih dejstev in torej učinkovito. Ta direktiva v skladu z zakoni in praksami držav članic o zavajajočem oglaševanju deli zavajajoče prakse na zavajajoča dejanja in zavajajoče opustitve. V zvezi z opustitvami predvideva ta direktiva omejeno število ključnih informacij, ki jih potrošnik potrebuje, da lahko sprejme odločitev o poslu ob poznavanju vseh pomembnih dejstev. Ni treba, da so takšne informacije podane v vseh oglasih, temveč samo v primeru, da trgovec vabi k nakupu; ta pojem je v tej direktivi jasno opredeljen. Pristop popolne uskladitve, sprejet v tej direktivi, ne preprečuje državam članicam, da v nacionalni zakonodaji določijo glavne značilnosti posameznih izdelkov, na primer zbirateljskih predmetov ali električnih naprav, katerih opustitev bi bila bistvena v primeru vabila k nakupu. Ni namen te direktive zmanjšati izbiro potrošnikov s prepovedjo promocije izdelkov, ki so podobni drugim izdelkom, razen če ta podobnost povzroča zmedenost pri potrošnikih v zvezi s tržnim poreklom izdelka in je torej zavajajoča. Ta direktiva ne sme posegati v obstoječo zakonodajo Skupnosti, ki državam članicam izrecno dopušča izbiro med več ureditvenimi možnostmi glede varstva potrošnikov na področju poslovnih praks. Ta direktiva še zlasti ne sme posegati v člen 13(3) Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij⁽²⁾.

(15) Če zakonodaja Skupnosti določa zahteve po informacijah v zvezi s tržnimi komunikacijami, oglaševanjem in trženjem, se šteje, da so po tej direktivi te informacije bistvene. Države članice bodo lahko ohranile ali dodale zahteve po informacijah, ki se nanašajo na pogodbeno pravo in imajo posledice na področju pogodbenega prava, v kolikor to dovoljujejo minimalne klavzule v obstoječih pravnih instrumentih Skupnosti. Neizčrpen seznam takšnih zahtev po informacijah, predvidenih v pravnem redu Skupnosti, je vsebovan v Prilogi II. Glede na popolno uskladitev, predvideno s to direktivo, veljajo za bistvene v smislu člena 7(5) te direktive samo tiste informacije, ki jih zahteva zakonodaja Skupnosti. Če so države članice uvedle zahteve po informacijah, ki presegaajo zahteve, določene v pravu Skupnosti z minimalnimi klavzulami, opustitev teh dodatnih informacij ne bo predstavljala zavajajoče opustitve po tej direktivi. Nasprotno pa bodo države članice lahko ohranile ali uvedle strožje predpise v skladu z zakonodajo Skupnosti, da bi zagotovile višjo raven varstva individualnih pogodbenih pravic potrošnikov, v kolikor bodo to dopuščale minimalne klavzule v pravu Skupnosti.

⁽¹⁾ UL L 271, 9.10.2002, str. 16.

⁽²⁾ UL L 201, 31.7.2002, str. 37.

- (16) Določbe o agresivnih poslovnih praksah morajo zajemati prakse, ki bistveno zmanjšujejo potrošnikovo svobodo izbire. To so prakse nadlegovanja, prisile, vključno z uporabo sile, in nedopustnega vplivanja.
- (17) Zaželeno je, da se za zagotovitev večje pravne varnosti opredelijo poslovne prakse, ki veljajo v vseh okoliščinah za nepošteno. Priloga I vsebuje torej izčrpen seznam vseh takšnih praks. To so edine poslovne prakse, ki lahko veljajo za nepošteno, ne da bi bila potrebna ocena posameznih primerov na podlagi določb iz členov 5 do 9.
- (18) Pred nepoštenimi poslovnimi praksami je primerno je varovati vse potrošnike; vendar pa je Sodišče od sprejetja Direktive 1984/450/EGS pri razsojanju o zadevah v zvezi z oglaševanjem menilo, da je potrebno oceniti vpliv na namišljenega tipičnega potrošnika. V skladu z načelom sorazmernosti in z namenom omogočiti dejansko uporabo v njej zajetih varovalnih ukrepov ta direktiva kot merilo postavlja povprečnega potrošnika, kakor ga razlaga Sodišče, hkrati pa vsebuje določbe za preprečevanje izkoriščanja potrošnikov, ki imajo značilnosti, zaradi katerih so še posebej dovzetni za nepošteno komercialne prakse. Če je poslovna praksa posebej usmerjena na določeno skupino potrošnikov, na primer na otroke, je zaželeno, da se učinek poslovne prakse oceni z vidika povprečnega predstavnika navedene skupine. Test povprečnega potrošnika ni statističen test. Nacionalna sodišča in organi se bodo morali pri opredelitvi tipične reakcije povprečnega potrošnika v danem primeru zanašati na lastno sposobnost za razsojanje, ob upoštevanju sodne prakse Sodišča.
- (19) Če so potrošniki zaradi nekaterih značilnosti, na primer starosti, telesne ali duševne hibe ali lahkovernosti, še posebej dovzetni za določeno poslovno prakso ali za izdelek, na katerega se slednja nanaša, in če bi takšna praksa lahko povzročila izkrivljanje ekonomskega ravnanja samo teh potrošnikov na način, ki ga trgovec lahko razumno predvidi, je primerno, da se zagotovi ustrezno varstvo teh potrošnikov z oceno prakse z vidika povprečnega člana navedene skupine.
- (20) Primerno je opredeliti vlogo kodeksov ravnanja, ki trgovcem omogočajo, da dejansko uporabljajo načela te direktive na posameznih gospodarskih področjih. V sektorjih, za katere veljajo posebne obvezne zahteve, ki urejajo ravnanje trgovcev, je primerno, da iz teh obveznih zahtev izhajajo tudi dokazi o izpolnjevanju zahtev poklicne skrbnosti za ta sektor. Nadzor, ki ga na nacionalni ravni ali na ravni Skupnosti izvajajo tvorca kodeksov z namenom odstraniti nepošteno poslovne prakse, lahko omogoči, da se ni treba zateči k upravnim ali sodnim postopkom in ga je zato treba spodbujati. S sestavo kodeksov ravnanja bi se lahko seznanilo organizacije potrošnikov in se jih pritegnilo k sodelovanju, z namenom doseči visoko raven varstva potrošnikov.
- (21) Osebe ali organizacije, ki imajo po nacionalni zakonodaji upravičen interes v zadevi, morajo imeti na voljo pravna sredstva za začetek postopka proti nepoštenim poslovnim praksam, bodisi pred sodiščem ali pri upravnem organu, ki je pristojen za odločanje o pritožbah ali za začetek ustreznega postopka. Medtem ko dokazno breme določa nacionalna zakonodaja, je primerno, da se sodiščem in upravnim organom omogoči, da od trgovcev zahtevajo predložitev dokazov o točnosti njihovih navedb.
- (22) Države članice morajo določiti kazni za kršitve določb te direktive in zagotoviti, da se te kazni izvršujejo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (23) Ker cilj te direktive, in sicer odstranitev ovir za delovanje notranjega trga, ki jih predstavljajo nacionalne zakonodaje o nepoštenih poslovnih praksah, in zagotovitev visoke ravni varstva potrošnikov z usklajitvijo zakonov in drugih predpisov držav članic o nepoštenih poslovnih praksah, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker jih torej lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za odstranitev ovir na notranjem trgu in doseganje visoke skupne ravni varstva potrošnikov.
- (24) To direktivo je primerno pregledati z namenom zagotovitev, da so bile ovire na notranjem trgu odstranjene in da je bila dosežena visoka raven varstva potrošnikov. Pregled je lahko podlaga za predlog Komisije za spremembo te direktive, ki lahko vključuje časovno omejeno podaljšanje odstopanja iz člena 3(5) in/ali spremembe druge zakonodaje o varstvu potrošnikov, ki odražajo zavezanost strategije Komisije na področju potrošniške politike k pregledovanju obstoječega pravnega reda za doseg visoke, enotne ravni varstva potrošnikov.

- (25) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti v Listini o temeljnih pravicah Evropske unije –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen

Namen te direktive je prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga in doseči visoko raven varstva potrošnikov s približevanjem zakonov in drugih predpisov držav članic o nepoštenih poslovnih praksah, ki škodijo ekonomskim interesom potrošnikov.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi:

- (a) „potrošnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki v s to direktivo zajetih poslovnih praksah deluje za namene izven svoje trgovske, poslovne, obrtne dejavnosti ali svobodne poklicne dejavnosti;
- (b) „trgovca“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki v s to direktivo zajetih poslovnih praksah deluje za namene v zvezi z svojo trgovsko, poslovno, obrtno dejavnostjo ali svobodno poklicno dejavnostjo, in kogar koli, ki deluje v imenu ali na račun trgovca;
- (c) „izdelek“ pomeni vsako blago ali storitev, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi;
- (d) „poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov“ (v nadaljevanju tudi „poslovne prakse“) pomenijo vsako dejanje, opustitev, ravnanje, razlaga ali tržne komunikacije, vključno z oglaševanjem in trženjem, s strani trgovca, neposredno povezano s promocijo, prodajo ali dobavo izdelka potrošnikom;
- (e) „bistveno izkrivljati ekonomsko obnašanje potrošnikov“ pomeni uporabiti poslovno prakso z namenom znatno zmanjšati potrošnikovo sposobnost sprejeti odločitev ob poznavanju vseh pomembnih dejstev in tako povzročiti, da potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je drugače ne bi sprejel;
- (f) „kodeks ravnanja“ pomeni sporazum ali zbirko pravil, ki jih ne določa zakon ali drug predpis države članice in ki določa ravnanje trgovcev, ki se zavežejo, da bodo upoštevali kodeks v zvezi z eno ali več poslovnimi praksami ali poslovnimi sektorji;
- (g) „tvorec kodeksa“ pomeni vsak pravni subjekt, vključno s trgovcem ali skupino trgovcev, ki je odgovoren za sestavo in pregled kodeksa ravnanja in/ali za spremljanje spoštovanja kodeksa s strani tistih, ki so se zavezali, da ga bodo spoštovali;
- (h) „poklicna skrbnost“ pomeni raven strokovnega znanja in skrbi, za katero se razumno pričakuje, da jo trgovec upošteva v razmerju do potrošnikov in ki je sorazmerna s pošteno tržno prakso in/ali splošnim načelom dobre vere na področju dejavnosti trgovca;
- (i) „vabilo k nakupu“ pomeni tržno komunikacijo, ki navaja značilnosti izdelka in ceno na način, ki ustreza sredstvu uporabljene tržne komunikacije, in tako omogoči potrošniku nakup;
- (j) „nedopustno vplivanje“ pomeni izkoriščanje premoči v razmerju do potrošnika z namenom izvajati pritisk, tudi brez uporabe ali brez grožnje uporabe sile, in sicer na način, ki bistveno omejuje potrošnikovo sposobnost sprejeti odločitev ob poznavanju vseh pomembnih dejstev;
- (k) „odločitev o poslu“ pomeni vsako odločitev, ne glede na to ali se potrošnik odloči za dejanje ali opustitev dejanja, ki jo sprejme potrošnik v zvezi s tem, ali izdelek kupiti ali ne, kako in pod kakšnimi pogoji, ali zanj plačati v celoti ali deloma, ga obdržati ali z njim nadalje razpolagati, ali v zvezi z izdelkom uveljavljati katero izmed pogodbenih pravic;
- (l) „zakonsko urejeni poklic“ pomeni poklicno dejavnost ali skupino poklicnih dejavnosti, dostop do katerih ali katerih izvajanje ali eden od načinov izvajanja je v skladu z zakoni in drugimi predpisi posredno ali neposredno pogojen s specifičnimi poklicnimi kvalifikacijami.

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za nepošteno poslovne prakse podjetij v razmerju do potrošnikov, kakor je določeno v členu 5, pred, med in po poslovni transakciji v zvezi z nekim izdelkom.
2. Ta direktiva ne posega v pogodbeno pravo in zlasti ne posega v predpise o veljavnosti, sklenitvi ali učinkih pogodb.
3. Ta direktiva ne posega v pravila Skupnosti ali nacionalna pravila o vidikih zdravja in varnosti izdelkov.
4. V primeru nasprotja med določbami te direktive in drugimi pravili Skupnosti, ki urejajo posebne vidike nepoštenih poslovnih praks, prevladajo slednja in se uporabljajo za te posebne vidike.

5. V obdobju šestih let od (*) države članice na področju, približanem s to direktivo, lahko uporabljajo nacionalne določbe, ki so bolj omejevalne ali strožje kakor ta direktiva in ki izvajajo direktive, ki vsebujejo klavzule o minimalni uskladitvi. Ti ukrepi morajo biti bistveni za zagotovitev ustreznega varstva potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami in morajo biti sorazmerni z doseganjem tega cilja. Pregled iz člena 18 lahko, če se to smatra za primerno, vsebuje predlog za podaljšanje tega odstopanja za nadaljnje časovno omejeno obdobje.

6. Države članice nemudoma uradno obvestijo Komisijo o vseh nacionalnih določbah, ki se uporabljajo na podlagi odstavka 5.

7. Ta direktiva ne posega v pravila, ki določajo pristojnost sodišč.

8. Ta direktiva ne posega v pogoje ustanavljanja ali sisteme izdajanja dovoljenj, v deontološke kodekse ravnanja ali druga posebna pravila o zakonsko urejenih poklicih, katerih namen je vzdrževati visoko raven poštenosti oseb, ki opravljajo te poklice, in ki jih države članice v skladu z zakonodajo Skupnosti lahko predpišejo tem osebam.

9. V zvezi s „finančnimi storitvami“, kakor so opredeljene v Direktivi 2002/65 ES, in nepremičninami lahko države članice postavijo zahteve, ki so bolj omejevalne ali strožje, kakor zahteve te direktive na področju, ki ga ta približuje.

10. Ta direktiva ne velja za uporabo zakonov in drugih predpisov držav članic, ki se nanašajo na izdajanje potrdil in označevanje čistosti predmetov iz plemenitih kovin.

Člen 4

Notranji trg

Države članice ne omejujejo niti svobode opravljanja storitev niti prostega pretoka blaga iz razlogov, ki sodijo na področje, ki ga približuje ta direktiva.

POGLAVJE 2

NEPOŠTENE POSLOVNE PRAKSE

Člen 5

Prepoved nepoštenih poslovnih praks

1. Nepoštene poslovne prakse so prepovedane.
2. Poslovna praksa je nepoštena, če:

(*) 24 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

(a) nasprotuje zahtevam poklicne skrbnosti in

(b) v zvezi z izdelkom bistveno izkrivlja ali bi lahko izkrivljala ekonomsko obnašanje povprečnega potrošnika, ki ga izdelek doseže ali je nanj usmerjen, ali obnašanje povprečnega člana skupine, če je poslovna praksa usmerjena na določeno skupino potrošnikov.

3. Poslovne prakse, ki dosežejo večino potrošnikov, ki pa bi lahko povzročile bistveno izkrivljanje ekonomskega obnašanja samo ene skupine potrošnikov, ki so zaradi telesne ali duševne hibe, starosti ali lahkovernosti še posebej dovzetni za določeno poslovno prakso ali za izdelek, na katerega se slednja nanaša, na način, ki ga trgovec lahko razumno predvidi, se ocenijo z vidika povprečnega člana navedene skupine. To ne vpliva na običajno in zakonito oglaševalsko prakso, za katero so značilna pretiravanja ali trditve, ki naj se ne bi razumele dobesedno.

4. Zlasti so nepoštene tiste poslovne prakse, ki so:

(a) zavajajoče, kakor je določeno v členih 6 in 7, ali

(b) agresivne, kakor je določeno v členih 8 in 9.

5. Priloga I vsebuje seznam poslovnih praks, ki se v vseh okoliščinah štejejo za nepoštene.

ODDELEK 1

ZAVAJAJOČE POSLOVNE PRAKSE

Člen 6

Zavajajoča dejanja

1. Poslovna praksa se šteje za zavajajočo, če vsebuje napačne informacije in je torej neresnična, ali če na kakršen koli način, vključno s celotno predstavitevjo, zavaja ali bi utegnila zavajati povprečnega potrošnika, četudi je informacija točna glede enega ali več sledečih elementov, ter v vsakem primeru povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečni potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je drugače ne bi sprejel:

(a) glede obstoja ali narave izdelka;

(b) glede glavnih značilnosti izdelka, na primer njegove razpoložljivosti, prednosti, tveganj, izvedbe, sestave, pritisklin, poprodajnih storitev in obravnavanja pritožb, metode in datuma izdelave ali dobave, dostave, primernosti za namen, uporabe, količine, specifikacije, geografskega ali tržnega porekla ali rezultatov, ki jih lahko pričakujemo od njegove uporabe, ali rezultatov in stvarnih značilnosti testov ali preizkusov, opravljenih na izdelku;

- (c) glede obsega zavez trgovca, motivov za poslovno prakso in narave prodajnega procesa, glede kakršne koli trditve ali znaka glede posrednega ali neposrednega sponzorstva ali odobritve trgovca ali izdelka;
- (d) glede cene ali načina izračunavanja cene ali obstoja določene cenovne prednosti;
- (e) glede potrebe po storitvi, nadomestnem delu, zamenjavi ali popravilu;
- (f) glede narave, lastnosti in pravic trgovca ali njegovega zastopnika, na primer njegove identitete in premoženja, kvalifikacij, statusa, odobritve, članstva ali povezav ter imetništva pravic industrijske, tržne ali intelektualne lastnine ali nagrad in priznanj, ki jih je prejel;
- (g) glede potrošnikovih pravic ali drugih tveganj, s katerimi se lahko sooči.

2. Poslovna praksa se prav tako šteje za zavajajočo, če v konkretnem primeru ob upoštevanju vseh njenih značilnosti in okoliščin povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečni potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je drugače ne bi sprejel; taka praksa zajema:

- (a) vsako trženje izdelka, vključno s primerjalnim oglaševanjem, ki ustvarja zmedo s kakršnimi koli izdelki, znamkami, trgovskimi imeni ali drugimi znaki razlikovanja konkurenta;
- (b) neupoštevanje zavez s strani trgovca, ki jih vsebujejo kodeksi ravnanja, za katere se je trgovec zavezal, da jih bo spoštoval, če:
 - (i) pri zavezi ne gre zgolj za namero, temveč za trdno zavezo, ki jo je mogoče preveriti, in
 - (ii) trgovec v poslovni praksi navede, da spoštuje kodeks.

Člen 7

Zavajajoče opustitve

1. Poslovna praksa se šteje za zavajajočo, če v konkretnem primeru ob upoštevanju vseh značilnosti in okoliščin ter omejitev sredstva komunikacije izpusti bistvene informacije, ki jih glede na kontekst povprečni potrošnik potrebuje za sprejetje odločitve ob poznavanju vseh pomembnih dejstev, in s tem povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečni potrošnik sprejme odločitev o poslu, ki je drugače ne bi sprejel.

2. Za zavajajočo opustitev se šteje tudi, če trgovec prikriva ali na nejasen, nerazumljiv, dvoumen način ali ob nepravem času navede bistvene informacije iz odstavka 1 ali ne opredeli komercialnega namena poslovne prakse, če ta ni razviden iz konteksta.

3. Če so za sredstvo, uporabljeno za komunikacijo poslovne prakse, značilne prostorske ali časovne omejitve, se te omejitve

in kateri koli ukrepi, ki jih trgovec sprejme, da postanejo informacije dostopne potrošnikom prek drugih sredstev, upoštevajo pri odločanju o tem, ali so bile informacije opuščene.

4. V primeru vabila k nakupu se štejejo za bistvene naslednje informacije, v kolikor niso razvidne že iz konteksta:

- (a) glavne značilnosti izdelka v obsegu, ki ustreza sredstvu in izdelku;
- (b) geografski naslov in identiteta trgovca, kot na primer njegovo poslovno ime, in po potrebi geografski naslov in identiteta trgovca, v imenu katerega nastopa;
- (c) cena, vključno z davki, ali če je zaradi narave izdelka ceno nemogoče razumno izračunati vnaprej, način, na katerega se cena izračuna, ter po potrebi vključno z dodatnimi prevoznimi, dostavnimi ali poštnimi stroški, ali, če teh stroškov ni mogoče razumno izračunati vnaprej, dejstvo, da bo take dodatne stroške treba plačati;
- (d) plačilni pogoji, pogoji dostave, izpolnitve in obravnavanja pritožb, če ti odstopajo od zahtev poklicne skrbnosti;
- (e) za izdelke in posle, ki vključujejo odstopno pravico ali pravico do preklica, obstoj take pravice.

5. Zahteve po informacijah, določene s pravom Skupnosti glede tržnih komunikacij, vključno z oglaševanjem ali trženjem, katerih neizčrpn seznam je podan v Prilogi II, se štejejo za bistvene.

ODDELEK 2

AGRESIVNE POSLOVNE PRAKSE

Člen 8

Agresivne poslovne prakse

Poslovna praksa se šteje za agresivno, če v konkretnem primeru ob upoštevanju vseh značilnosti in okoliščin z nadlegovanjem, prisilo, vključno z uporabo sile, ali nedopustnim vplivanjem bistveno zmanjša ali bi utegnila bistveno zmanjšati svobodo izbire ali ravnanja povprečnega potrošnika v zvezi z izdelkom ter s tem povzroči ali bi utegnila povzročiti, da sprejme odločitev o poslu, ki je drugače ne bi sprejel.

Člen 9

Uporaba nadlegovanja, prisile in nedopustnega vplivanja

Pri določanju, ali poslovna praksa uporablja nadlegovanje, prisilo, vključno z uporabo sile, ali nedopustno vplivanje, se upošteva:

- (a) čas, kraj, naravo ali vztrajnost;

- (b) uporabo grozečega ali žaljivega jezika ali ravnanja;
- (c) izkoriščanje določenega nesrečnega dogodka ali okoliščin s strani trgovca, ki zaradi svoje resnosti zmanjšujejo potrošnikovo sposobnost presoje, česar se trgovec zaveda, z namenom vplivati na potrošnikovo odločitev glede izdelka;
- (d) vsako težavno ali nesorazmerno nepogodbeno oviro, ki jo vsili trgovec za primere, ko želi potrošnik uveljavljati pogodbeno pravico, vključno s pravico do razdora pogodbe, izbire drugega izdelka ali drugega trgovca;
- (e) vsako grožnjo s protipravnim ravnanjem.

POGLAVJE 3

KODEKSI RAVNANJA

Člen 10

Kodeksi ravnanja

Ta direktiva ne izključuje nadzora nad nepoštenimi poslovnimi praksami s strani tvorcev kodeksov, niti ne izključuje možnosti, da se osebe ali organizacije iz člena 11 obrnejo na taka telesa, če so postopki pred njimi na voljo poleg sodnih ali upravnih postopkov iz navedenega člena.

POGLAVJE 4

KONČNE DOLOČBE

Člen 11

Izvrševanje

1. Države članice zagotovijo, da so v interesu potrošnikov na voljo ustrezna in učinkovita sredstva za boj proti nepoštenim poslovnim praksam in za spoštovanje določb te direktive.

Taka sredstva vključujejo predpise, po katerih osebe ali organizacije, ki imajo po nacionalnem pravu upravičen interes za boj proti nepoštenim poslovnim praksam, vključno s konkurenti, lahko:

- sprožijo sodni postopek proti takim nepoštenim poslovnim praksam in/ali
- prijavijo take nepoštenne poslovne prakse upravnemu organu, ki odloča o pritožbah ali sproži ustrezne sodne postopke.

Odločitev za eno od teh možnosti in odločitev o tem, ali sodiščem oz. upravnim organom dopustiti, da zahtevajo predhodno zatekanje k drugim predvidenim načinom obravnavanja pritožb, vključno s tistimi iz člena 10, je prepuščena državam članicam. Te možnosti so na razpolago ne glede na to, ali je prizadeti potrošniki na ozemlju države članice, v kateri se nahaja trgovec, ali v drugi državi članici.

Državam članicam je prepuščena odločitev:

- ali je te postopke mogoče sprožiti ločeno ali skupaj proti več trgovcem iz istega gospodarskega sektorja in
- ali je te postopke mogoče sprožiti proti tvorcem kodeksov ravnanja, v kolikor zadevni kodeks spodbuja nespoštovanje pravnih zahtev.

2. V skladu s predpisi iz odstavka 1 države članice prenesajo na sodišča ali upravne organe pooblastila, ki jim v primerih, kjer ocenijo take ukrepe za potrebne, ob upoštevanju vseh interesov in zlasti javnega interesa omogočajo:

- odreditev prenehanja ali uvedbo ustreznih sodnih postopkov za odreditev prenehanja nepoštenih poslovnih praks ali
- če se nepoštenne poslovne prakse še ne izvajajo, vendar so tik pred izvedbo, odreditev prepovedi prakse ali uvedbo ustreznih sodnih postopkov, s katerimi se odredi prepoved take prakse,

tudi če ni dokazov o dejanski izgubi ali škodi ali o naklepu ali malomarnosti trgovca.

Države članice prav tako predvidijo, da se ukrepi iz prvega pododstavka sprejmejo po hitrem postopku, in sicer z:

- začasnim učinkom ali
- dokončnim učinkom,

ob tem, da je izbira med navedenima možnostma prepuščena državam članicam.

Da bi odstranili trajne učinke nepoštenih poslovnih praks, katerih prenehanje je bilo odrejeno z dokončno odločitvijo, lahko države članice nadalje podelijo sodiščem ali upravnim organom pooblastila:

- da zahtevajo celotno ali delno objavo te odločitve in to v obliki, ki se jim zdi primerna,
- da poleg tega zahtevajo objavo popravka.

3. Upravni organi iz odstavka 1 morajo:

- (a) biti sestavljeni tako, da ni dvoma v njihovo nepristranskosti;
- (b) pri odločanju o pritožbah imeti ustrezna pooblastila za učinkovito spremljanje in zagotovitev upoštevanja svojih odločitev;
- (c) načeloma navesti razloge za svoje odločitve.

Če pooblastila iz odstavka 2 izvaja izključno upravni organ, mora vedno navesti razloge za svoje odločitve. Nadalje je treba v takem primeru predvideti postopke sodnega nadzora nad nepravilnim ali nerazumnim izvajanjem pooblastil oz. nepravilno ali nerazumno opustitvijo izvajanja pooblastil upravnega organa.

Člen 12

Sodišča in upravni organi: dokazovanje navedb

Države članice podelijo sodiščem ali upravnim organom pooblastila, ki jim omogočajo, da v civilnih ali upravnih postopkih iz člena 11:

- (a) zahtevajo od trgovca, da predloži dokaze o točnosti dejanskih navedb o poslovni praksi, če se taka zahteva zdi primerna glede na okoliščine posameznega primera in ob upoštevanju upravičenih interesov trgovca in vseh drugih strank v postopku, ter
- (b) štejejo dejanske trditve za netočne, če se ne predložijo dokazi, ki se zahtevajo po točki (a), ali so po mnenju sodišča ali upravnega organa nezadostni.

Člen 13

Kazni

Države članice določijo kazni za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih za uporabo te direktive, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev, da se izvršujejo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 14

Spremembe Direktive 84/450/EGS

Direktiva 84/450/EGS se spremeni:

1. člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Namen te direktive je varstvo trgovcev pred zavajajočim oglaševanjem in nepoštenimi posledicami takega oglaševanja ter določitev pogojev, pod katerimi je primerjalno oglaševanje dovoljeno.“;

2. v členu 2:

— se točka 3 nadomesti z naslednjim:

„3. ‚trгоvec‘ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki deluje za namene v zvezi z svojo trgovsko, poslovno, obrtno dejavnostjo ali svobodno poklicno dejavnostjo, in kogar koli, ki deluje v imenu ali na račun trgovca.“;

— se doda naslednja točka:

„4. tvorec kodeksa pomeni vsak pravni subjekt, vključno s trgovcem ali skupino trgovcev, ki je odgovoren za sestavo in pregled kodeksa ravnanja in/ali za spremljanje spoštovanja kodeksa s strani tistih, ki so se zavezali, da ga bodo spoštovali.“;

3. člen 3a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3a

1. Kar zadeva primerjavo, je primerjalno oglaševanje dovoljeno, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) oglaševanje ni zavajajoče v skladu s členi 2(2), 3 in 7(1) te direktive ali členi 6 in 7 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/.../ES (*) z dne ... o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu (*);
- (b) primerja blago ali storitve, ki zadovoljujejo iste potrebe ali imajo enak namen;
- (c) objektivno primerja eno ali več bistvenih, pomembnih, preverljivih in reprezentativnih lastnosti takega blaga ali storitev, s čemer so mišljene tudi cene;
- (d) ne diskreditira ali očrni znamk, trgovskih imen, drugih znakov razlikovanja, blaga, storitev, dejavnosti ali razmer konkurenta;
- (e) pri izdelkih z navedbo porekla v vsakem primeru obravnava izdelke z enakim poreklom;

(*) Ta direktiva.

(f) se ne okorišča nepošteno z ugledom znamke, trgovskega imena ali drugih znakov razlikovanja konkurenta ali z navedbo porekla konkurenčnih izdelkov;

Člen 15

(g) ne predstavlja blaga ali storitev kot imitacije ali kopije blaga ali storitev, ki imajo zaščiteno znamko ali trgovsko ime;

(h) ne ustvarja zmede pri trgovcih med oglaševalcem in konkurenti ali med znamkami, trgovskimi imeni, drugimi znaki razlikovanja, blagom ali storitvami oglaševalca in konkurentov

(*) UL L“

4. člen 4(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da so v interesu trgovcev in konkurentov na voljo ustrezna in učinkovita sredstva za boj proti zavajajočemu oglaševanju in za spoštovanje določb o primerjalnem oglaševanju. Taka sredstva vključujejo predpise, po katerih osebe ali organizacije, ki imajo po nacionalnem pravu upravičen interes za boj proti zavajajočemu oglaševanju ali za urejanje primerjalnega oglaševanja, lahko:

(a) sprožijo sodni postopek proti takemu oglaševanju ali

(b) prijavijo tako oglaševanje upravnemu organu, ki odloča o pritožbah ali sproži ustrezne sodne postopke.

Odločitev za eno od teh možnosti in odločitev o tem, ali sodiščem oz. upravnim organom dopustiti, da zahtevajo predhodno zatekanje k drugim predvidenim načinom obravnavanja pritožb, vključno s tistimi iz člena 5, je prepuščena državam članicam.

Državam članicam je prepuščena odločitev:

(a) ali je te postopke mogoče sprožiti ločeno ali skupaj proti več trgovcem iz istega gospodarskega sektorja in

(b) ali je te postopke mogoče sprožiti proti tvorcem kodeksov ravnanja, v kolikor zadevni kodeks spodbuja nespoštovanje pravnih zahtev.“;

5) člen 7(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Ta direktiva ne preprečuje državam članicam, da bi ohranile ali sprejele določbe s ciljem zagotavljanja širšega varstva trgovcev in konkurentov v zvezi z zavajajočim oglaševanjem.“.

Spremembe direktiv 97/7/ES in 2002/65/ES

1. Člen 9 Direktive 97/7/ES se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Nenaročeno blago ali storitve

Glede na prepoved dobave nenaročenega blaga ali storitev, določeno v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2005/.../ES (*) z dne ... o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu (*), države članice sprejmejo potrebne ukrepe za oprostitev potrošnika kakršnega koli plačila v primeru dobave nenaročenega blaga ali storitve, pri čemer izostanek potrošnikovega odgovora ne pomeni sprejema ponudbe

(*) UL L....“

2. Člen 9 Direktive 2002/65/ES se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9

Glede na prepoved dobave nenaročenega blaga ali storitev, določeno v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2005/.../ES (*) z dne ... o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu (*), in brez poseganja v določbe zakonodaje držav članic o tistem podaljšanju pogodb, sklenjenih na daljavo, kadar te določbe tiho podaljšanje dovoljujejo, države članice sprejmejo ukrepe, da potrošnika v primeru nenaročenih ponudb oprostitijo vsakršne obveznosti, pri čemer izostanek potrošnikovega odgovora ne pomeni sprejema ponudbe

(*) UL L....“

Člen 16

Spremembe Direktive 98/27/ES in Uredbe (ES) št. 2006/2004

1. V Prilogi k Direktivi 98/27/ES se točka 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/.../ES (*) z dne ... o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu (UL L ...)“.

(*) Ta direktiva.

2. V Prilogi k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2006/2004 z dne 27. oktobra 2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov („Uredba o sodelovanju na področju varstva potrošnikov“) ⁽¹⁾ se doda naslednja točka:

„15. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/.../ES ^(*) z dne..... o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu (UL L ...).“.

Člen 17

Informacije

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za obveščanje potrošnikov o nacionalnih predpisih, ki prenašajo to direktivo in, kadar je primerno, spodbujajo trgovce in tvorce kodeksov, da obveščajo potrošnike o svojih kodeksih ravnanja.

Člen 18

Pregled

1. Komisija najpozneje v štirih letih po ^(*) predloži Evropskemu parlamentu in Svetu izčrpno poročilo o uporabi te direktive, zlasti člena 4 in Priloge I, o obsegu nadaljnje uskladitve in poenostavitve prava Skupnosti glede varstva potrošnikov in, ob upoštevanju člena 3(5) te direktive, o morebitnih ukrepih, ki jih je treba sprejeti na ravni Skupnosti, da se ohrani primerna raven varstva potrošnikov. Poročilu se po potrebi priloži predlog za pregled te direktive ali drugih ustreznih delov prava Skupnosti.

2. Evropski parlament in Svet si v skladu s Pogodbo prizadevata ukrepati v roku dveh let od predložitve predloga Komisije iz odstavka 1.

Člen 19

Prenos

Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do ... ^(*) . O tem in o kakršnih koli nadaljnjih spremembah takoj obvestijo Komisijo.

Te ukrepe uporabljajo od ... ^(**). Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 20

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 21

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, ...

Za Evropski parlament

Predsednik

...

Za Svet

Predsednik

...

⁽¹⁾ UL L 364, 9.12.2004, str. 1.

^(*) Ta direktiva.

^(*) 24 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

^(**) 30 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

PRILOGA I

POSLOVNE PRAKSE, KI VELJAJO V VSEH OKOLIŠČINAH ZA NEPOŠTENE

Zavajajoče poslovne prakse

1. Če trgovec trdi, da je podpisnik kodeksa ravnanja, čeprav ni.
2. Prikazovati znak zaupanja, kakovosti ali podobno brez potrebne odobritve.
3. Trditi, da je kodeks ravnanja odobrila javna ali druga organizacija, čeprav to ni res.
4. Trditi, da je bil izdelek potrjen, odobren ali dovoljen s strani javnega ali zasebnega organa, čeprav to ni res, ali to zatrjevati brez upoštevanja pogojev potrditve, odobritve ali dovoljenja.
5. Vabiti k nakupu izdelkov po določeni ceni brez razkritja, da obstajajo utemeljeni razlogi, zaradi katerih trgovec verjame, da ne bo mogel zagotoviti dobave ali drugega trgovca za dobavo navedenih izdelkov ali njim enakovrednih izdelkov po navedeni ceni za obdobje in v količinah, ki so razumni glede na izdelek, obseg oglaševanja izdelka in ponujeno ceno („bait advertising“).
6. Trgovec vabi k nakupu izdelkov po določeni ceni, nakar:
 - (a) noče pokazati potrošnikom izdelka, ki se oglašuje, ali
 - (b) noče sprejeti naročil zanj ali ga dostaviti v razumnem času ali
 - (c) pokaže primerek z napakoz namenom promocije drugačnega izdelka („bait and switch“).
7. Lažno zatrjevati, da bo izdelek na voljo samo za omejeno obdobje, z namenom potrošnika napeljati k takojšnji odločitvi in ga prikrajšati za možnost ali čas, da bi sprejel odločitev ob poznavanju vseh pomembnih dejstev.
8. Obvezati se k zagotavljanju poprodajnih storitev za potrošnike, s katerimi se je trgovec pred sklenitvijo posla sporazumeval v jeziku, ki ni uradni jezik države članice, kjer se trgovec nahaja, potem pa to storitev ponujati izključno v drugem jeziku, ne da bi bil potrošnik na to jasno opozorjen, preden se je zavezal k sklenitvi posla.
9. Izjaviti ali drugače ustvariti vtis, da se izdelek lahko zakonito prodaja, čeprav se ne more.
10. Pravice, ki potrošnikom pripadajo po zakonu, predstavljati kot posebnost trgovčeve ponudbe.
11. Uporabiti uredniško vsebino v medijih za promocijo izdelka, če je trgovec plačal za promocijo, ne da bi to bilo jasno označeno v vsebini ali slikah ali zvokih, ki jih potrošnik z lahkoto prepozna („advertorial“). To ne posega v Direktivo 89/552/EGS ⁽¹⁾.
12. Navesti vsebinsko netočno trditev glede narave in obsega tveganja za osebno varnost potrošnika ali njegove družine, če potrošnik ne kupi izdelka.
13. Ustanoviti, voditi ali spodbujati piramidni sistem pospeševanja prodaje, pri kateri se potrošnik nadeja nagrade, predvsem zato, ker je uvedel v sistem nove potrošnike, in ne toliko zaradi prodaje ali rabe izdelkov.
14. Trditi, da bo trgovec v kratkem prenehal z dejavnostjo ali preselil poslovne prostore, čeprav tega ne namerava storiti.
15. Trditi, da lahko izdelki pripomorejo k zmagi v igrah na srečo.
16. Lažno zatrjevati, da lahko izdelek pozdravi bolezn, pomanjkljivosti ali okvare.
17. Posredovati vsebinsko netočne informacije o tržnih pogojih ali o možnosti, da se izdelek najde, z namenom napeljati potrošnika k nakupu izdelka pod pogoji, ki so manj ugodni kot običajni tržni pogoji.
18. V okviru poslovne prakse trditi, da se razpisuje nagradno tekmovanje ali promocija, ne da bi se potem te nagrade ali nadomestila zanje razdelila.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov (UL L 298, 17.10.1989, str. 23). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 202, 30.7.1997, str. 60).

19. Izdelke označiti kot „gratis“, „zastonj“, „brezplačno“ ali podobno, če mora potrošnik plačati kakršen koli znesek poleg neizogibnih stroškov, nastalih, ker se je odzval na poslovno prakso, in stroškov zaradi prejema ali plačila za dostavo izdelka.
20. V tržno gradivo vključiti račun ali podoben zahtevek za plačilo, ki daje potrošniku vtis, da je že naročil izdelek, ki se oglašuje, čeprav tega ni storil.

Agresivne poslovne prakse

21. Ustvariti vtis, da potrošnik ne more zapustiti poslovnih prostorov, dokler pogodba ni sklenjena.
22. Obiskovati potrošnika na domu in ga ne upoštevati, ko prosi, da se odide iz njegovega doma ali da se vanj ne vrača, razen v okoliščinah in v mejah, upravičenih po nacionalnem pravu, ko se izvršuje pogodbene obveznosti.
23. Vztrajno in nezaželeno nagovarjanje po telefonu, telefaksu, elektronski pošti ali drugem sredstvu za sporazumevanje na daljavo, razen v okoliščinah in v mejah, upravičenih po nacionalnem pravu, ko se izvršuje pogodbene obveznosti. To ne posega v člen 10 Direktive 97/7/ES ter direktiv 95/46/ES ⁽¹⁾ in 2002/58/ES.
24. Zahtevati, da potrošnik, ki želi vložiti odškodninski zahtevek iz zavarovalne police, predloži dokumente, ki se ne morejo utemeljiti za pomembne pri določanju veljavnosti zahtevka, z namenom potrošnika odvrniti od uveljavljanja njegovih pogodbenih pravic.
25. V oglaševanje vključiti neposreden poziv otrokom k prigovarjanju staršev ali drugih odraslih, da jim kupijo izdelke, ki se oglašajo. Ta določba ne posega v člen 16 Direktive 89/552/EGS.
26. Zahtevati takojšnje ali odloženo plačilo za izdelke ali vračilo ali hrambo izdelkov, ki jih je dobavil trgovec, vendar jih potrošnik ni naročil, razen če ni izdelek zamenjava, dobavljena v skladu s členom 7(3) Direktive 97/7/ES (nenaročeno blago ali storitve).
27. Potrošnika eksplicitno obvestiti, da ogroža trgovčev delovno mesto ali preživetje, če ne kupi izdelka ali storitve.
28. Ustvariti vtis, da je potrošnik tudi brez nakupa že dobil nagrado, čeprav je možnost dobiti ali podeliti nagrado odvisna od nakupa izdelka s strani potrošnika.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31). Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

PRILOGA II

DOLOČBE PRAVA SKUPNOSTI, KI DOLOČAJO PRAVILA O OGLAŠEVANJU IN TRŽNIH KOMUNIKACIJAH

Člena 4 in 5 Direktive 97/7/ES

Člen 3 Direktive Sveta 90/314/EGS z dne 13. junija 1990 o paketnem potovanju, organiziranih počitnicah in izletih ⁽¹⁾

Člen 3(3) Direktive 94/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 1994 o varstvu potrošnikov v zvezi z nekaterimi vidiki pogodb o nakupu pravice do uporabe nepremičnin na podlagi časovnega zakupa ⁽²⁾

Člen 3(4) Direktive 98/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o varstvu potrošnikov pri označevanju cen potrošnikom ponujenih proizvodov ⁽³⁾

Členi 86 do 100 Direktive 2001/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini ⁽⁴⁾

Člena 5 in 6 Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu („Direktiva o elektronskem poslovanju“) ⁽⁵⁾

Člen 1d Direktive 98/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o spremembi Direktive Sveta 87/102/EGS z dne 22. decembra 1986 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti ⁽⁶⁾

Člena 3 in 4 Direktive 2002/65/ES

Člen 1(9) Direktive 2001/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. januarja 2002 o spremembi Direktive Sveta 85/611/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), z namenom zakonsko urediti družbe za upravljanje in izvlečke prospektov ⁽⁷⁾

Člena 12 in 13 Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju ⁽⁸⁾

Člen 36 Direktive 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju ⁽⁹⁾

Člen 19 Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta o trgih finančnih instrumentov ⁽¹⁰⁾

Člena 31 in 43 Direktive Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja ⁽¹¹⁾ (Tretja direktiva o neživljenjskem zavarovanju).

Členi 5, 7 in 8 Direktive 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta o prospektih objavljenih ob javni ponudbi vrednostnih papirjev ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje ⁽¹²⁾

⁽¹⁾ UL L 158, 23.6.1990, str. 59.

⁽²⁾ UL L 280, 29.10.1994, str. 83.

⁽³⁾ UL L 80, 18.3.1998, str. 27.

⁽⁴⁾ UL L 311, 28.11.2001, str. 67. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/27/ES (UL L 136, 30.4.2004, str. 34).

⁽⁵⁾ UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 101, 1.4.1998, str. 17.

⁽⁷⁾ UL L 41, 13.2.2002, str. 20.

⁽⁸⁾ UL L 9, 15.1.2003, str. 3.

⁽⁹⁾ UL L 345, 19.12.2002, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2004/66/ES (UL L 168, 1.5.2004, str. 35).

⁽¹⁰⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

⁽¹¹⁾ UL L 228, 11.8.1992, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 35, 11.2.2003, str. 1).

⁽¹²⁾ UL L 345, 31.12.2003, str. 64.

OBRAZLOŽITEV SVETA

I. UVOD

1. Komisija je 24. junija 2003 na podlagi člena 95 Pogodbe Svetu predložila predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o nepoštenih poslovnih praksah med podjetji in potrošniki na notranjem trgu ter o spremembi direktiv 84/450/EGS, 97/7/ES in 98/27/ES (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah).
2. Evropski parlament je sprejel mnenje ⁽¹⁾ na prvi obravnavi 20. aprila 2004.
Ekonomsko-socialni odbor je sprejel mnenje ⁽²⁾ 29. januarja 2004.
3. Svet je v skladu s členom 251 Pogodbe sprejel skupno stališče 15. novembra 2004.

II. CILJ

Cilj direktive je usklajevanje zakonodaje držav članic glede nepoštenih poslovnih praks med podjetji in potrošniki, ki škodijo ekonomskim interesom potrošnikov, kar bo prispevalo k pravilnemu delovanju notranjega trga in dosegu visoke ravni varstva potrošnikov.

Besedilo:

- opredeljuje pogoje, ki določajo, ali je poslovna praksa nepoštena;
- vsebuje splošno prepoved tovrstnih nepoštenih praks: podrobno opisuje dve vrsti nepoštenih praks (zavajajoče ali agresivne).

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Splošne pripombe

V splošnem je Svet sledil mnenju Evropskega parlamenta iz prve obravnave in stališču Komisije glede tega mnenja. V svoje skupno stališče je v celoti ali delno vključil 51 od 58 sprememb, ki jih je sprejela Komisija. Potrdil je tudi štiri spremembe (43, 64, 91 in 110), za katere je Komisija uvodoma naznanila, da jih ne more sprejeti.

Skupno stališče predstavlja ravnotežje med prizadevanji in interesi, glavni rezultati pa so:

- ohranitev splošne prepovedi nepoštenih poslovnih praks (člen 5), pri čemer se v Prilogi 1 nahaja seznam tistih poslovnih praks, ki jih je treba obravnavati kot nepošteno v vseh okoliščinah;
- ohranitev predlaganega povprečnega merila za potrošnike, vendar z vključitvijo jasnih določb za varstvo občutljivih potrošnikov (predvsem tretji odstavek člena 5);
- črtanje klavzule o izvorni državi, ki jo je na začetku predlagala Komisija;
- ohranitev klavzule o prostem pretoku storitev in blaga, pri čemer prosti pretok ne sme biti omejen zaradi razlogov, ki spadajo v področje te direktive (člen 4);

⁽¹⁾ UL C 104 E, 30.4.2004.

⁽²⁾ UL C 108, 30.4.2004, str. 81.

- začasno dovoljenje državam članicam, da na področju, ki ga zajema ta direktiva, uporabljajo nacionalne določbe, ki so bolj omejevalne ali predpisujoče kot ta direktiva in izvajajo direktive s klavzulami o minimalnem usklajevanju (peti in šesti odstavek člena 3);
- razjasnitev področja uporabe te direktive, predvsem v zvezi z določenimi poklici, izdelki in dejavnostmi (osmi, deveti in deseti odstavek člena 3); in
- vključitev klavzule o reviziji (člen 18).

Komisija je sprejela skupno stališče Sveta.

2. Spremembe Evropskega parlamenta

Na plenarnem glasovanju 20. aprila 2004 je Evropski parlament sprejel 94 sprememb k predlogu.

Svet je:

- (a) v skupno stališče brez preoblikovanja vključil sedem sprememb:

Uvodne izjave:

sprememba 1 (uvodna izjava 6 - cilj/področje uporabe):

sprememba 5 (uvodna izjava 10 - cilj/področje uporabe):

sprememba 10 (uvodna izjava 14 - kodeksi ravnanja);

Členi:

sprememba 19 (točka (h) člena 2 - opredelitev „kodeksa na ravni Skupnosti“);

sprememba 23 (točka (l) člena 2 - opredelitev „nedovoljenega vplivanja“);

Priloge:

sprememba 71 (Priloga 1, „Zavajajoče poslovne prakse“, točka (5)).

sprememba 91 (Priloga 1, „Agresivne poslovne prakse“, točka (7)).

- (b) v skupno stališče 48 sprememb vključil deloma in/ali s preoblikovanjem ali drugimi prilagoditvami:

Uvodne izjave:

sprememba 112 (navedek 1 - k pravni podlagi se doda člen 153 Pogodbe): vstavljena je bila nova uvodna izjava 1, ki se sklicuje na člen 153;

sprememba 105 (uvodna izjava 5 - cilj/področje uporabe): sprememba je bila vključena v novo besedilo uvodne izjave 6, ki pojasnjuje povezavo z nacionalnimi predpisi za zadeve izven področja uporabe direktive;

sprememba 6 (uvodna izjava 11 - „podobni izdelki“ in „zavajanje“): cilj spremembe je bil upoštevan v novem besedilu uvodne izjave 14;

sprememba 7 (uvodna izjava 11 a (nova) - status Priloge I o „Zavajajočih poslovnih praksah“): želeni učinek spremembe je bil upoštevan v novem besedilu uvodne izjave 17;

sprememba 8 (uvodna izjava 13 - občutljivi potrošniki): bistvo spremembe je bilo upoštevano v novem besedilu uvodne izjave 19, ki pojasnjuje pojem „občutljiv potrošnik“;

sprememba 106 (uvodna izjava 13a (nova) - občutljivi potrošniki): bistvo spremembe je bila upoštevano v novem besedilu uvodne izjave 19 (glej tudi spremembo 8 zgoraj);

sprememba 9 (uvodna izjava 14 - kodeksi ravnanja): cilj spremembe je bil ob upoštevanju obstoječe zakonodaje delno preoblikovan in upoštevan v novem besedilu uvodne izjave 20;

Členi:

sprememba 107 (točka (b) člena 2 - opredelitev „povprečnega potrošnika“): bistvo spremembe je bilo upoštevano v novem besedilu uvodne izjave 18;

sprememba 13 (točka (ba) člena 2 (nova)- opredelitev „določene skupine potrošnikov“): bistvo spremembe je bilo upoštevano v novem besedilu tretjega odstavka člena 5 (glej tudi spremembo 8 zgoraj);

sprememba 14 (točka (c) člena 2 - opredelitev „prodajalca ali dobavitelja“): cilj spremembe je bil vključen v novo besedilo točke (b), ob upoštevanju dejstva, da pričujoča direktiva ne ureja odgovornosti;

sprememba 17 (točka (g) člena 2 - opredelitev „kodeksa ravnanja“): bistvo spremembe je bilo upoštevano v novem besedilu točke (f);

sprememba 104 (točka (g) člena 2 - opredelitev „kodeksa ravnanja“): cilj spremembe je bil upoštevan v novem besedilu uvodne izjave 20;

spremembi 21 in 108 (točka (j) člena 2 - opredelitev „poklicne prizadevnosti“): koncepta iz teh sprememb sta bila vključena v novo besedilo točke (h);

sprememba 24 (točka (la) člena 2 (nova) - opredelitev „trdne zavezanosti“): cilj spremembe je bil upoštevan v novem besedilu točke (b) odstavka 2 člena 6;

sprememba 25 (odstavek 1 člena 3 - področje uporabe): prvi del spremembe je bil prevzet v tem odstavku, medtem ko drugi del že zajema točka (k) člena 2;

sprememba 27 (odstavek 6a člena 3 (novi) - področje uporabe): cilj spremembe je bil upoštevan v osmem, devetem in desetem odstavku člena 3;

sprememba 28 (odstavek 2a člena 4 (novi) - področje uporabe): bistvo spremembe je bilo upoštevano z novim besedilu uvodne izjave 9;

sprememba 109 (odstavka 2b in 2c člena 4 (nova) - začasno odstopanje): želeni učinek spremembe je bil z nekaterimi spremembami upoštevan v petem in šestem odstavku člena 3;

sprememba 29 (prva alineja drugega odstavka člena 5 - dobra vera): cilj spremembe je bil upoštevan v novem besedilu točke (j) člena 2 (glej tudi spremembo 108);

sprememba 110 (prva alineja drugega odstavka člena 5 - občutljiv potrošnik): bistvo spremembe je bilo upoštevano v novem besedilu tretjega odstavka člena 5 (glej tudi spremembo 8);

sprememba 33 (četrti odstavek člena 5 - status Priloge I): cilj spremembe je bil upoštevan v novem besedilu odstavka in v uvodni izjavi 17;

sprememba 34 (uvodni del prvega odstavka člena 6 - pojem „zavajajoča poslovna praksa“): cilj spremembe je bil upoštevan v točki (k) člena 2;

sprememba 37 (točka (f) prvega odstavka člena 6 - pojem „zavajajoča poslovna praksa“): bistvo spremembe je bilo upoštevano, ker je bila ta točka črtana;

sprememba 39 (uvodni stavek drugega odstavka člena 6 - pojem „zavajajoča poslovna praksa“): cilj spremembe je bil upoštevan v točki (k) člena 2;

sprememba 40 (tretja alineja točke (b) drugega odstavka člena 6 (nova) - pojem „zavajajoča poslovna praksa“): cilj spremembe je bil upoštevan v novem besedilu druge alineje točke (b) drugega odstavka člena 6;

spremembe 43, 44 in 45 (prvi odstavek člena 7 - pojem „zavajajoče izpuščanje“): bistvo spremembe je bilo upoštevano v novem besedilu prvega in tretjega odstavka člena 7;

sprememba 47 (drugi odstavek člena 7 - pojem „zavajajoče opustitve“): drugi del spremembe je bil upoštevan v novem besedilu odstavka, medtem ko je prvi del zajet v prvem in tretjem odstavku člena 7;

spremembi 111 in 59 (točka (c) člena 9 - izkoriščanje določenih nesrečnih dogodkov ali okoliščin): želeni učinek spremembe je bil upoštevan v novem besedilu točke;

sprememba 103 (člen 10 - izvrševanje kodeksov ravnanja): cilj spremembe je bil upoštevan v novem besedilu člena;

sprememba 61 (prvi odstavek člena 10 (nov) - vsebina in oblikovanje kodeksov ravnanja): cilj spremembe je bil upoštevan v novem besedilu uvodne izjave 20 (glej tudi spremembo 9);

spremembi 64 in 65 (četrti pododstavek prvega odstavka člena 11 - neodgovornost imetnika kodeksa): bistvo spremembe je bilo upoštevano v novem besedilu druge alineje četrtega pododstavka prvega odstavka člena 11;

sprememba 67 (peti odstavek člena 14 - neodgovornost imetnika kodeksa): cilj spremembe je bil upoštevan v novem besedilu točke (b) drugega pododstavka četrtega odstavka člena 14 (glej spremembi 64 in 65);

sprememba 68 (člen 17 - prenos bodoče direktive): želeni učinek spremembe je bil upoštevan v novem besedilu točke;

sprememba 69 (uvodna izjava 17a (nova) - revizija): cilj spremembe je bil upoštevan v členu 18, besedilo je bilo prilagojeno;

Priloge:

sprememba 99 (Priloga 1, „Zavajajoče poslovne prakse“, točka (3)): cilj spremembe je bil upoštevan v novem besedilu točke (5);

sprememba 73 (Priloga 1, „Zavajajoče poslovne prakse“, točka (9)): cilj spremembe je bil upoštevan v novem besedilu točke (12);

sprememba 76 (Priloga 1, „Zavajajoče poslovne prakse“, točka (12)): cilj spremembe je bil upoštevan v novem besedilu točke (14);

sprememba 84 (Priloga 1, „Zavajajoče poslovne prakse“, točka (12h) (nova)): cilj spremembe je bil z nekaterimi prilagoditvami zaradi razjasnitve njene uporabe upoštevan v besedilu točke (18);

sprememba 85 (Priloga 1, „Agresivne poslovne prakse“, točka (2)): cilj spremembe je bil z nekaterimi prilagoditvami zaradi razjasnitve njene uporabe upoštevan v besedilu točke (22);

sprememba 87 (Priloga 1, „Agresivne poslovne prakse“, pododstavek 1a točke (3) (nov)): cilj spremembe je bil upoštevan v besedilu točke (23) zaradi razjasnitve njene uporabe;

sprememba 88 (Priloga 1, „Agresivne poslovne prakse“, točka (4)): cilj spremembe je bil dosežen s črtanjem te točke;

sprememba 90 (Priloga 1, „Agresivne poslovne prakse“, točka (6)): cilj spremembe je bil z nekaterimi prilagoditvami zaradi razjasnitve njene uporabe upoštevan v besedilu točke (25);

sprememba 92 (Priloga 1, „Agresivne poslovne prakse“, točka (7)): cilj spremembe je bil z nekaterimi prilagoditvami zaradi razjasnitve njene uporabe upoštevan v besedilu točke (26);

- (c) v skupno stališče ni vključil 39 sprememb (2, 3, 4, 15, 18, 20, 22, 26, 32, 36, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 57, 60, 62, 63, 66, 70, 97, 72, 74, 75, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 86, 89 in 94).

Glede sprememb 3, 15, 18, 20, 22, 26, 32, 36, 46, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 57, 63, 66, 70, 97, 74, 75, 77, 78, 79, 81, 82, 83, 86 in 94 je Svet sledil stališču Komisije.

V zvezi s spremembami 2, 4, 60, 62, 72, 80 in 89, ki jih je Komisija v celoti ali deloma sprejela, a niso bile vključene v skupno stališče:

Uvodne izjave:

sprememba 2 (uvodna izjava 8 - cilji/področje uporabe bodoče direktive): oblikovanje spremembe bi zmanjšalo gotovost glede usklajevalnega učinka direktive, medtem ko novo besedilo uvodne izjave 11 pojasnjuje, da je področje uporabe besedila omejeno;

sprememba 4 (uvodna izjava 10 - cilj/področje uporabe): oblikovanje spremembe bi zmanjšalo gotovost, da znotraj področja, zajetega v Direktivi, države članice ne bodo mogle obdržati splošnih prepovedi, ki niso v skladu s tistimi iz Direktive;

Členi:

sprememba 60 (točka (e) člena 9 - dobra vera): vprašanje dokaznega bremena je treba ohraniti zunaj področja uporabe besedila, kot je nakazano v uvodni izjavi 21, zato spremembe ni bilo mogoče sprejeti;

sprememba 62 (odstavek 1a člena 10 (nov) - neobvezni postopki): direktiva ne ureja vrste postopkov, ki se lahko uporabijo v okviru člena 10, torej so možnosti iz spremembe že na razpolago;

Priloge:

sprememba 72 (Priloga 1, „Zavajajoče poslovne prakse“, točka (8)): spremembe ni bilo moč sprejeti, saj ne opredeljuje prakse, ki je nepoštena v vseh okoliščinah, kar je merilo za vključitev v Prilogo;

sprememba 80 (Priloga 1, „Zavajajoče poslovne prakse“, točka (12d) (nova)): v spremembi opredeljeno prakso dejansko težko ločimo od zakonite prakse;

sprememba 89 (Priloga 1, „Agresivne poslovne prakse“, točka (5)): želeni učinek spremembe je nejasen, toda njeno oblikovanje bi lahko v večji meri zajelo nepotrošnike (ki so izven področja uporabe direktive).

3. Druge novosti, ki jih je vključil Svet

Druge novosti, ki jih uvaja skupno stališče, so:

- *prilagoditev nekaterih opredelitev* (opredelitvi „vabila k nakupu“ in „nedovoljenega vplivanja“ iz člena 2 sta spremenjeni, vstavljena je nova opredelitev „poslovne odločitve“, črtani sta opredelitvi „povprečnega potrošnika“ in „kodeksa na ravni Skupnosti“;
- *prilagoditev meril za zavajajoča dejanja* (člen 6);
- *razjasnitev statusa in vsebine prilog* (prilagojene so nekatere točke prilog, vstavljeni sta novi uvodni izjavi 15 in 17 o statusu prilog, ustrezno je prilagojen peti odstavek člena 5, ki obravnava Prilogo 1).

IV. ZAKLJUČEK

Svet meni, da njegovo skupno stališče, ki v oddelkih III.2.(a) in (b) vključuje omenjene spremembe, primerno upošteva mnenje Evropskega parlamenta iz prve obravnave.

Predstavlja uravnoteženo rešitev, ki zagotavlja varstvo potrošnika in dobro delovanje notranjega trga, saj bo nov skupni okvir poenostavil zakonodajno okolje, v katerem se gibljejo trgovci in potrošniki in hkrati zagotovil visoko raven varstva potrošnikov.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 7/2005,

ki ga je sprejel Svet dne 15. novembra 2004,

z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. .../2004 z dne ... o spremembi uredb Sveta (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, in (EGS) št. 574/72 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71

(2005/C 38 E/02)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

Angestellte⁽⁵⁾ in Office national de l'emploi proti Calogero Spataro⁽⁶⁾.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 42 in 308 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Potrebne so določene spremembe Uredb Sveta (EGS) št. 1408/71⁽³⁾ in (EGS) št. 574/72⁽⁴⁾ z namenom upoštevati novejšo sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti, olajšati uporabo teh uredb in upoštevati spremembe v zakonodaji o socialni varnosti držav članic.

(2) Da bi se lahko upoštevalo novejšo sodno prakso, je treba potegniti sklepe iz sodb, predvsem v zadevah Johann Franz Duchon proti Pensionsversicherungsanstalt der

(3) Spričo sodb v zadevah Friedrich Jauch proti Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter in Ghislain Leclere, Alina Deaconescu proti Caisse nationale des prestations familiales⁽⁷⁾ v zvezi s klasifikacijo posebnih denarnih dajatev, za katere se ne plačujejo prispevki, je zaradi pravne varnosti treba določiti obe kumulativni merili, ki ju je treba upoštevati, tako da se takšne dajatve lahko vključi v Prilogo IIa k Uredbi (EGS) št. 1408/71. Na tej osnovi se opravi revizijo Priloge tudi z upoštevanjem zakonodajnih sprememb v državah članicah, ki zadevajo to vrsto dajatev, za katere velja posebno usklajevanje zaradi njihovega mešanega značaja. Poleg tega je za zaščito pravic upravičencev potrebno določiti prehodne določbe v zvezi z dajatvami, ki so bile predmet obravnave v zadevi Jauch.

(4) Na podlagi sodne prakse, ki se nanaša na odnose med Uredbo (EGS) št. 1408/71 in določbami dvostranskih sporazumov o socialni varnosti, je treba preveriti Prilogo III te uredbe. Vnosi v delu A Priloge III so upravičeni samo v dveh primerih: če so ugodnejši za delavce migrante⁽⁸⁾ ali če zadevajo posebne in izredne razmere, ki so običajno povezane z zgodovinskimi okoliščinami. Poleg tega vnosi v del B niso primerni, razen kadar izredne in objektivne okoliščine opravičujejo odstopanja od člena 3(1) te uredbe in členov 12, 39 in 42 Pogodbe⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ UL C 80, 30.3.2004, str. 118.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2004 (UL C 102 E, 28.4.2004, str. 804), Skupno stališče Sveta z dne 15. novembra 2004 in Stališče Evropskega parlamenta z dne (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 149, 5.7.1971, str. 2. Uredba, kakor je bila posodobljena z Uredbo (ES) št. 118/97 (UL L 28, 30.1.1997, str. 1), nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 631/2004 (UL L 100, 6.4.2004, str. 1) in razveljavljena z učinkom od datuma veljavnosti Izvedbene uredbe z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 883/2004 (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).

⁽⁴⁾ UL L 74, 27.3.1972, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 631/2004 (UL L 100, 6.4.2004, str. 1).

⁽⁵⁾ Sodba z dne 18. aprila 2002 v zadevi C-290/00, PSES 2002, str. I-3567.

⁽⁶⁾ Sodba z dne 13. junija 1996 v zadevi C-170/95, PSES 1996, str. I-2921.

⁽⁷⁾ Sodbi z dne 8. marca 2001 v zadevi C-215/99, PSES 2001, str. I-1901, in z dne 31. maja 2001 v zadevi C-43/99, PSES 2001, str. I-4265.

⁽⁸⁾ Na načelo najugodnejše obravnave je opozorilo Sodišče Evropskih skupnosti v svojih sodbah z dne 7. februarja 1991 v zadevi C-227/89, PSES 1991, str. I-323, z dne 9. novembra 1995 v zadevi C-475/93, PSES 1995, str. I-3813, z dne 9. novembra 2000 v zadevi C-75/99, PSES 2000, str. I-9399, in z dne 5. februarja 2002 v zadevi C-277/99, PSES 2002, str. I-1261.

⁽⁹⁾ Sodba z dne 30. aprila 1996 v zadevi C-214/94, PSES 1996, str. I-2253;

Sodba z dne 30. aprila 1996 v zadevi C-308/93, PSES 1996, str. I-2097;

Sodba z dne 15. januarja 2002 v zadevi C-55/00, PSES 2002, str. I-413.

- (5) Da bi se olajšalo uporabo Uredbe (EGS) št. 1408/71, je treba sprejeti nekatere določbe za državne uradnike in za osebe, ki se obravnavajo kot take na eni strani in za člane potujočega ali letalskega osebja, podjetja, ki opravlja storitve mednarodnega prevoza potnikov ali blaga po železnici, cesti, zraku ali celinskih plovnih poteh, na drugi strani ter tudi določiti način za izračun povprečnega zneska, ki se upošteva v okviru člena 23 te uredbe.
- (6) Revizija Priloge IIa Uredbe (EGS) št. 1408/71 bo privedla do črtanja nekaterih obstoječih vpisov in ob upoštevanju zakonodajnih sprememb v nekaterih državah članicah do vključitve novih vpisov. V zadnjem primeru morajo te države članice preučiti potrebo po prehodnih ureditvah ali dvostranskih rešitvah, da se upošteva položaj oseb, katerih pridobljene pravice so lahko posledično prizadete –
- (ii) izključno posebni zaščiti za invalidne osebe, v tesni povezavi s socialnim okoljem te osebe v državi članici; in
- (b) kadar financiranje poteka izključno iz obveznih davkov, namenjenih kritju splošnih javnih izdatkov in pogoji za njihovo dodelitev in izračun niso odvisni od kakršnih koli prispevkov upravičenca. Vendar pa se dajatve, ki se izplačajo dodatno k prispevnim dajatvam, ne obravnavajo kot dajatve za katere se plačujejo prispevki; in
- (c) ki so našteje v Prilogi IIa.“
3. Člen 7(2)(c) se nadomesti z naslednjim:

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EGS) št. 1408/71 se spremeni:

1. Člen 3 se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se črta beseda „s stalnim prebivališčem na ozemlju ene od držav članic“.
- (b) v odstavku 3 se črta beseda „in določbe konvencij, sklenjenih v skladu s členom 8(1)“.

2. Člen 4(2a) se nadomesti z naslednjim:

„2a. Ta člen se uporablja za posebne denarne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki, ki se dodelijo po pravnih predpisih, ki imajo zaradi svojega področja osebne veljavnosti, ciljev in/ali pogojev upravičenosti tako značilnosti zakonodaje socialne varnosti iz odstavka 1 kot tudi socialne pomoči.“

Posebne denarne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki, so dajatve:

- (a) ki so namenjene bodisi:
- (i) zagotavljanju dodatnega, nadomestnega ali pomožnega zavarovanja proti tveganju, ki ga pokrivajo področja socialne varnosti iz odstavka 1 in ki osebam zagotavljajo minimalni dohodek za preživljanje ob upoštevanju gospodarskih in socialnih razmer v državi članici; ali

„(c) nekatere določbe konvencij o socialni varnosti, ki so jih države članice sklenile pred dnevom začetka uporabe te uredbe, če so ugodnejše za upravičence ali če izhajajo iz posebnih zgodovinskih okoliščin in je njihova veljavnost časovno omejena, v kolikor so te določbe navedene v Prilogi III.“

4. Člen 9a se nadomesti z:

„Člen 9a

Podaljšanje referenčne dobe

Če je po zakonodaji države članice priznanje upravičenosti do dajatve pogojeno z dopolnitvijo minimalne zavarovalne dobe v določenem obdobju pred nastankom zavarovalnega primera, za katerega je bilo sklenjeno zavarovanje (referenčna doba), in če določa, da se ta referenčna doba podaljša za obdobja, ko so bile dajatve izplačane po zakonodaji te države članice, ali za obdobja, namenjena vzgoji otrok na ozemlju te države članice, potem se ta referenčna doba podaljša tudi za obdobja, v katerih so bile invalidske pokojnine ali starostne pokojnine ali dajatve za bolezen, brezposelnost, nesrečo pri delu ali poklicno bolezen izplačane po zakonodaji druge države članice, in za obdobja za vzgojo otrok na ozemlju druge države članice.“

5. Člen 10a(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. Določbe člena 10 in naslova III se ne uporabljajo za posebne denarne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevkov iz člena 4(2a). Osebe za katere se ta uredba uporablja, prejemajo te dajatve izključno na ozemlju države članice, v kateri stalno prebivajo, v skladu z zakonodajo te države, v kolikor so take dajatve navedene v Prilogi IIa. Take dajatve na lastne stroške izplača nosilec v kraju stalnega prebivališča.“

6. V členu 23 se vstavi naslednji odstavek:

„2a. Določbe odstavkov 1 in 2 se uporabljajo tudi, kadar zakonodaja, ki jo uporablja pristojni nosilec, predvideva določeno referenčno dobo in to obdobje v posameznem primeru sovpada s celoto ali z delom dob, ki jih je oseba dopolnila po zakonodaji ene ali več drugih držav članic.“

7. V členu 35 se črta odstavek 2.

8. V členu 69 se črta odstavek 4.

9. Vstavita se naslednja člena:

„Člen 95f

Prehodne določbe v zvezi z oddelkom I Priloge II iz naslovov ‚D. NEMČIJA‘ in ‚CR. AVSTRIJA‘.

1. Oddelek I Priloge II, pod naslovom ‚D. NEMČIJA‘ in ‚R. AVSTRIJA‘, kakor je bil spremenjen z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. /2005 z dne ... o spremembi Uredb Sveta (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, in (EGS) št. 574/72 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 (*), ne določa nobenega upravičenja za obdobje pred 1. januarjem 2005“.

2. Pri določanju pridobljenih pravic v skladu z določbami te uredbe se upoštevajo vse zavarovalne dobe in po potrebi vse dobe zaposlitve, samozaposlitve ali stalnega bivanja po zakonodaji države članice pred 1. januarjem 2005.

3. Po določbah odstavka 1 se pravica pridobi v skladu s to uredbo, čeprav se nanaša na zavarovalni primer, ki je nastal pred 1. januarjem 2005.

4. Vsaka dajatev, ki ni bila dodeljena ali je mirovala zaradi državljanstva ali kraja stalnega prebivališča osebe, se na zahtevo te osebe dodeli ali nadaljuje od 1. januarja 2005 pod pogojem, da pravice, za katere so bile dajatve dodeljene, niso bile izplačane v pavšalnem znesku.

5. Pravice osebe, ki ji je bila dodeljena pokojnina pred 1. januarjem 2005, se na zahtevo osebe ob upoštevanju

določb te uredbe ponovno ugotovijo. To velja tudi za druge dajatve v skladu s členom 78.

6. Če se zahteva iz odstavkov 4 ali 5 vloži v roku dveh let od 1. januarja 2005, začno pravice, pridobljene po tej uredbi, veljati s tem datumom, določbe zakonodaje katere koli države članice v zvezi z izgubo ali omejitvijo pravic pa se ne smejo uveljaviti proti zadevnim osebam.

7. Če se zahtevek iz odstavkov 4 ali 5 vloži po izteku dveletnega obdobja po 1. januarju 2005, veljajo pravice, ki niso bile izgubljene ali časovno omejene, od datuma, ko je bil zahtevek vložen, razen če veljajo ugodnejše določbe zakonodaje katere koli države članice.

Člen 95g

Prehodne določbe glede izbrisa vpisa glede avstrijskega dodatka za nego (Pflegegeld) v Prilogi IIa

Za vloge za dodatek za nego po avstrijskem zveznem zakonu (Bundespflegegeldgesetz), vložene najpozneje do 8. marca 2001 na podlagi člena 10a(3) te uredbe, se ta določba uporablja, če in dokler prejemnik dodatka za nego po 8. marcu 2001 še naprej stalno prebiva v Avstriji.

(*) UL L ...

10. Priloge II, IIa, III, IV in VI se spremenijo v skladu s Prilogo I te uredbe.

Člen 2

Uredba (EGS) št. 574/72 se spremeni:

1. V členu 4 se črta odstavek 11.

2. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 10c

Postopki, predpisani za uporabo člena 13(2)(d) Uredbe za državne uradnike ali osebe, ki se obravnavajo kot take.

Za uporabo člena 13(2)(d) nosilec, ki ga imenuje pristojni organ države članice, katere zakonodaja se uporablja, izda potrdilo z navedbo, da za državnega uradnika ali osebo, ki je obravnavana kot taka, velja njena zakonodaja.“

3. Člen 12a se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Pravila, ki se uporabljajo za osebe iz člena 14(2) in (3), člena 14a(2) do (4) in člena 14c Uredbe, ki so običajno zaposlene ali samozaposlene na ozemlju dveh ali več držav članic“

(b) uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„Za uporabo določb člena 14(2) in (3), člena 14a(2) do (4) in člena 14c Uredbe se uporabljajo naslednja pravila:“

(c) doda se naslednji odstavek:

„1a. Kadar v skladu s členom 14(2)(a) te uredbe za osebo, ki je član potujočega ali letalskega osebja podjetja v mednarodnem prometu, velja zakonodaja države članice, na ozemlju katere je registriran sedež ali poslo-

valnica podjetja, podružnica ali stalno predstavništvo podjetja, ki ga zaposluje, ali je pretežno zaposlen na ozemlju države članice, kjer stalno prebiva, nosilec, ki ga imenuje pristojni organ te države članice, osebi izda potrdilo, da zanjo velja njena zakonodaja.“

4. Člen 32a se črta.

5. Priloge se spremenijo v skladu s Prilogo II te uredbe.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Od 1. januarja 2005 se uporabljajo člen 1(9) v zvezi s členom 95f Uredbe (EGS) št. 1408/71, točki (1)(a) in (1)(b) Priloge I in točke (2) in (4) Priloge II.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, ...

Za Evropski parlament
Predsednik

...

Za Svet
Predsednik

...

PRILOGA I

Priloge k Uredbi (EGS) št. 1408/71 se spremenijo:

1. Priloga II se spremeni:

- (a) v oddelku I, pod naslovom „D. NEMČIJA“, se besedilo nadomesti z: „se ne uporablja“.
- (b) v oddelku I, pod naslovom „R. AVSTRIJA“, se besedilo nadomesti z: „se ne uporablja“.
- (c) oddelek II se spremeni:
 - (i) pod naslovom „G. ŠPANJA“, se „jih ni.“ nadomesti z naslednjim:
„Dodatki ob rojstvu otroka (enkratne denarne dajatve za rojstvo tretjega in vsakega nadaljnjega otroka in enkratne denarne dajatve za rojstvo dveh ali več otrok hkrati)“
 - (ii) pod naslovom „H. FRANCJA“, se besedilo nadomesti z naslednjim:
„Pomoč ob rojstvu ali posvojitvi otroka (pomoč za otroke v zgodnji starosti)“
 - (iii) pod naslovom „W. FINSKA“, se besedilo nadomesti z naslednjim:
„Materinski paket, pavšalni znesek dajatve za materinstvo in pomoč v obliki pavšalne dajatve za nadomestilo stroškov mednarodne posvojitve v skladu z Zakonom o dajatvah za materinstvo“
- (d) v oddelku III, pod naslovom „D. NEMČIJA“, se točka (b) črta.

2. Priloga IIa se nadomesti z naslednjim besedilom, ki vključuje in ne spreminja vnose iz Akta o pristopu iz leta 2003:

„PRILOGA IIA

POSEBNE DENARNE DAJATVE, ZA KATERE SE NE PLAČUJEJO PRISPEVKI

Člen 10(a)

A. BELGIJA

- (a) Dohodek za nadomestitev prihodka (Zakon z dne 27. februarja 1987);
- (b) Zajamčeni dohodek za ostarele osebe (Zakon z dne 22. marca 2001).

B. ČEŠKA

Socialni dodatek (Zakon o državni socialni pomoči št. 117/1995 Sb.).

C. DANSKA

Stanovanjski stroški za upokojence (Zakon o stanovanjski pomoči posameznikom, konsolidiran z Zakonom št. 204 z dne 29. marca 1995).

D. NEMČIJA

Osnovni preživninski dohodek za starejše osebe in osebe z zmanjšano sposobnostjo zaslužka po Poglavju 4 Knjige XII Zakonika o socialni varnosti.

E. ESTONIJA

- (a) Dodatek za odrasle invalidne osebe (Zakon o socialnih dajatvah za invalidne osebe z dne 27. januarja 1999);
- (b) Državni dodatek za brezposelnost (Zakon o socialnem varstvu brezposelnih oseb z dne 1. oktobra 2000).

F. GRČIJA

Posebne dajatve za ostarele (Zakon 1296/82).

G. ŠPANJA

- (a) Minimalni zajamčeni dohodek (Zakon št. 13/82 z dne 7. aprila 1982);
- (b) Denarne dajatve za pomoč ostarelim in invalidom, nesposobnim za delo (Kraljevi odlok št. 2620/81 z dne 24. julija 1981);

- (c) Pokojnine za invalide in upokojence, za katere se ne plačuje prispevkov, ki se zagotavljajo po členu 38(1) prečiščenega besedila Splošnega zakona o socialni varnosti, odobrenega s Kraljevim zakonodajnim odlokom št. 1/1994 z dne 20. junija 1994;
- (d) Dodatki za spodbujanje mobilnosti in za nadomestilo stroškov prevoza (Zakon št. 13/1982 z dne 7. aprila 1982).

H. FRANCIJA

- (a) Dopolnilni dodatki iz Posebnega invalidskega sklada in Solidarnostnega sklada za ostarele (Zakon z dne 30. junija 1956), kodificiran v Knjigi VIII Zakonika o socialni varnosti);
- (b) Dodatki za odrasle invalide (Zakon z dne 30. junija 1975, kodificiran v Knjigi VIII Zakonika o socialni varnosti);
- (c) Posebni dodatki (Zakon z dne 10. julija 1952, kodificiran v Knjigi VIII Zakonika o socialni varnosti).

I. IRSKA

- (a) Pomoč za primer brezposelnosti (Zakon o socialni varnosti iz leta 1993 (prečiščeno besedilo), del III, poglavje 2);
- (b) Starostna pokojnina (za katero se na plačujejo prispevki) (Zakon o socialni varnosti iz leta 1993 (prečiščeno besedilo), del III, poglavje 4);
- (c) Vdovske pokojnine (za katere se ne plačujejo prispevki) (Zakon o socialni varnosti iz leta 1993 (prečiščeno besedilo), del III, poglavje 6, kot je bil spremenjen z delom V Zakona o socialni varnosti iz leta 1997);
- (d) Nadomestilo za invalidnost (Zakon o socialni varnosti iz leta 1996, del IV);
- (e) Dodatek za mobilnost (Zakon o zdravstvu iz leta 1970, oddelek 61);
- (f) Pokojnina za slepe (Zakon o socialni varnosti iz leta 1993 (prečiščeno besedilo), del III, poglavje 5).

J. ITALIJA

- (a) Socialne pokojnine za osebe brez lastnih sredstev (Zakon št. 153 z dne 30. aprila 1969);
- (b) Pokojnine in dodatki za civilne invalide (Zakon št. 118 z dne 30. marca 1974, št. 18 z dne 11. februarja 1980 in št. 508 z dne 23. novembra 1988);
- (c) Pokojnine in dodatki za gluhoneme (Zakon št. 381 z dne 26. maja 1970 in št. 508 z dne 23. novembra 1988);
- (d) Pokojnine in dodatki za slepe (Zakon št. 382 z dne 27. maja 1970 in št. 508 z dne 23. novembra 1988);
- (e) Dodatki k minimalnim pokojninam (Zakon št. 218 z dne 4. aprila 1952, št. 638 z dne 11. novembra 1983 in št. 407 z dne 29. decembra 1990);
- (f) Dajatve, ki dopolnjujejo invalidske dodatke (Zakon št. 222 z dne 12. junija 1984);
- (g) Socialna pomoč (Zakon št. 335 z dne 8. avgusta 1995);
- (h) Socialni dodatek (člen 1(1) in (12) Zakona št. 544 z dne 29. decembra 1988 in nadaljnje spremembe).

K. CIPER

- (a) Socialna pokojnina (Zakon o socialni pokojnini iz leta 1995 (Zakon 25(I)/95) s spremembami);
- (b) Dodatek za hudo motorično okvaro (sklepi Ministrskega sveta št. 38.210 z dne 16. oktobra 1992, 41.370 z dne 1. avgusta 1994, št. 46.183 z dne 11. junija 1997 in 53.675 z dne 16. maja 2001);
- (c) Posebna pomoč za slepe (Zakon o posebnih pomočeh iz leta 1996 (Zakon 77(I)/96) s spremembami).

L. LATVIJA

- (a) Državna dajatev socialne varnosti (Zakon o socialni pomoči z dne 26. oktobra 1995);
- (b) Dodatek za povračilo stroškov prevoza invalidnim osebam z omejeno mobilnostjo (Zakon o socialni pomoči z dne 26. oktobra 1995).

M. LITVA

- (a) Socialna pokojnina (Zakon iz leta 1994 o socialnih pokojninah);
- (b) Posebno povračilo stroškov prevoza invalidnim osebam z omejeno mobilnostjo (Zakon iz leta 2000 o povračilu prevoznih stroškov, člen 7).

N. LUKSEMBURG

Dohodek za težko prizadete osebe (člen 1(2), Zakon z dne 12. septembra 2003), razen oseb, ki jim je priznan status invalidnih delavcev in so zaposlene na rednem trgu dela ali v invalidskih delavnicah.

O. MADŽARSKA

- (a) Invalidska renta (Dekret št. 83/1987 (XII 27) Ministrskega sveta o invalidski renti);
- (b) Neprispevni starostni dodatek (Zakon III iz leta 1993 o organih socialne varnosti in socialnih dajatvah);
- (c) Dodatek za prevoz (Dekret vlade št. 164/1995 (XII 27) o dodatkih za prevoz za osebe s hudo telesno okvaro).

P. MALTA

- (a) Dopolnilni dodatek (člen 73 Zakona o socialni varnosti (Cap. 318) 1987);
- (b) Starostna pokojnina (Zakon o socialni varnosti (Cap. 318) 1987).

Q. NIZOZEMSKA

- (a) Zakon o dodatku za nezmožnost za delo za mlade invalidne osebe z dne 24. aprila 1997 (Wajong);
- (b) Zakon o dodatnih dajatvah z dne 6. novembra 1986 (TW).

R. AVSTRIJA

Nadomestni dodatek (Zvezni zakon z dne 9. septembra 1955 o splošnem socialnem zavarovanju – ASVG, Zvezni zakon z dne 11. oktobra 1978 o socialnem zavarovanju za trgovce in poslovodje – GSVG in Zvezni zakon z dne 11. oktobra 1978 o socialnem zavarovanju za kmetovalce – BSVG).

S. POLJSKA

Socialna pokojnina (Zakon z dne 29. novembra 1990 o socialni pomoči).

T. PORTUGALSKA

- (a) Državna starostna in invalidska pokojnina, za katero se ne plačujejo prispevki (Uredba z zakonsko močjo št. 464/80 z dne 13. oktobra 1980);
- (b) Vdovska pokojnina, za katero se ne plačujejo prispevki (Regulativni odlok št. 52/81 z dne 11. novembra 1981).

U. SLOVENIJA

- (a) Državna pokojnina (Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju z dne 23. decembra 1999);
- (b) Varstveni dodatek (Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju z dne 23. decembra 1999);
- (c) Oskrbnina (Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju z dne 23. decembra 1999).

V. SLOVAŠKA

Prilagoditev pokojnine, če je ta edini vir dohodka (Zakon št. 100/1988 Zb.).

W. FINSKA

- (a) Invalidski dodatek (Zakon o invalidskem dodatku, 124/88);
- (b) Otroški dodatek (Zakon o otroškem dodatku, 444/69);
- (c) Stanovanjski dodatek za upokoјence (Zakon o stanovanjskem dodatku za upokoјence, 591/78);
- (d) Nadomestilo za primer brezposelnosti (Zakon o nadomestilu za primer brezposelnosti 1542/93);
- (e) Posebna pomoč za priseljence (Zakon o posebni pomoči za priseljence, 1192/2002).

X. ŠVEDSKA

- (a) Stanovanjski dodatek za prejemnike pokojnin (Zakon 2001:761);
- (b) Posebne dajatve za ostarele (Zakon 2001:853);
- (c) Invalidski dodatek in dodatek za nego otrok s posebnimi potrebami (Zakon 1998:703).

Y. ZDRUŽENO KRALJESTVO

- (a) Dodatek k državni pokojnini (Zakon o dodatku k državni pokojnini iz leta 2002);
- (b) Dodatki za iskalce zaposlitve odvisni od dohodka (Zakon o iskalcih zaposlitve z dne 28. junija 1995, oddelek I, 2)(d)(ii) in 3, in Odlok o iskalcih zaposlitve (Severna Irska) z dne 18. oktobra 1995, člena 3(2)(d)(ii) in 5);
- (c) Podpora k dohodku (Zakon o socialni varnosti z dne 25. julija 1986, oddelek 20 do 22 in oddelek 23, in Odredba o socialni varnosti (Severna Irska) z dne 5. novembra 1986, členi 21 do 24);
- (d) Dodatek za pomoč invalidom (Zakon o dodatku za pomoč invalidom in dodatku za zaposlene invalide z dne 27. junija 1991, oddelek 1 in Odredba o življenjskem dodatku za invalidnost in o delovnem dodatku za invalidnost (Severna Irska) z dne 24. junija 1991, člen 3);
- (e) Dodatek za pomoč in postrežbo (Zakon o socialni varnosti z dne 20. marca 1975, oddelek 35, in Zakon o socialni varnosti (Severna Irska) z dne 20. marca 1975, oddelek 35);
- (f) Dodatek za oskrbo (Zakon o socialni varnosti z dne 20. marca 1975, oddelek 37, in Zakon o socialni varnosti (Severna Irska) z dne 20. marca 1975, oddelek 37).“

3. Priloga III se spremeni:

- (a) na začetek Priloge se pod „Splošne opombe“ vstavi naslednji odstavek:

„3. Ob upoštevanju določb člena 6 te uredbe je treba upoštevati, da določbe dvostranskih konvencij med državami članicami, ki ne sodijo na področje uporabe te uredbe in ostanejo v veljavi med državami članicami, niso našteje v tej prilogi, med drugim tudi določbe za seštevanje izpolnjenih zavarovalnih dob v tretjih državah.“

- (b) v delu A se črtajo naslednje točke:

točke 2, 3(b), 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 61, 62, 64, 69, 71(a) in (c), 73(a) in (b), 74, 75, 83(a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), 85, 88, 89, 111, 112, 113, 114, 118, 121, 122, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 139, 140, 145, 146, 147, 148, 149, 153, 156, 157, 159, 162, 163, 164, 165, 169, 172, 173, 175, 178, 179, 184, 188, 190, 193, 194, 195, 237, 238, 240, 243, 244, 245, 265, 270, 271, 272, 274, 277, 278, 279, 288, 289, 299, 300.

- (c) v delu A, točki 3(a) (Belgija – Nemčija), se besedilo nadomesti z naslednjim:

„Člena 3 in 4 Sklepnega protokola z dne 7. decembra 1957 k Splošni konvenciji z istim datumom kot v Dopolnilnem protokolu z dne 10. novembra 1960 (priznavanje dopolnjenih zavarovalnih dob v mejnih območjih pred, med ali po drugi svetovni vojni).“

- (d) v delu A, točki 67 (Danska – Finska), se besedilo nadomesti z naslednjim:

„Člen 10 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 15. junija 1992, glede kritja dodatnih potnih stroškov zaradi bistveno dražjega povratnega potovanja v državo stalnega prebivališča v primeru bolezni med bivanjem v drugi nordijski državi.“

(e) v delu A, točki 68 (Danska – Švedska), se besedilo nadomesti z naslednjim:

„Člen 10 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 15. junija 1992 glede kritja dodatnih potnih stroškov zaradi bistveno dražjega povratnega potovanja v državo stalnega prebivališča v primeru bolezni med bivanjem v drugi nordijski državi.“

(f) v delu A, točka 71(b) (Nemčija - Grčija), se besedilo nadomesti z naslednjim:

„Členi 8(1), 2(b) in (3), 9 do 11 in Poglavji I in IV, kolikor zadevajo te člene, Konvencije o zavarovanju za primer brezposelnosti z dne 31. maja 1961, skupaj z opombo k zapisniku z dne 14. junija 1980 (priznanje zavarovalnih dob za dajatve za brezposelnost v primeru spremembe prebivališča iz ene države v drugo)“.

(g) v delu A, točki 72 (Nemčija – Španija), se besedilo nadomesti z naslednjim:

„Člen 45(2) Konvencije o socialni varnosti z dne 4. decembra 1973 (zastopanje s strani diplomatskih in konzularnih organov).“

(h) v delu A, točki 73 (Nemčija - Francija), se besedilo odstavkov (c), (d), (e) in (f) nadomesti z naslednjim:

„(a) Dopolnilni sporazum št. 4 z dne 10. julija 1950 k Splošni konvenciji z istim datumom kot v Dodatnem sporazumu št. 2 z dne 18. junija 1955 (priznavanje zavarovalnih dob, dopolnjenih med 1. julijem 1940 in 30. junijem 1950)

(b) Naslov I omenjenega dodatnega sporazuma št. 2 (priznavanje zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 8. majem 1945)

(c) Točke 6, 7 in 8 Splošnega protokola z dne 10. julija 1950 k Splošni konvenciji z istim datumom (upravni dogovori)

(d) Naslovi II, III in IV Sporazuma z dne 20. decembra 1963 (socialna varnost v Posarju).“

(i) v delu A, točki 79 (Nemčija – Luksemburg), se besedilo nadomesti z naslednjim:

„Členi 4, 5, 6 in 7 Pogodbe z dne 11. julija 1959 (priznavanje zavarovalnih dob, dopolnjenih med septembrom 1940 in junijem 1946).“

(j) v delu A, točki 83 (Nemčija -Avstrija), se besedilo odstavkov (h) in (i) nadomesti z naslednjim:

„Člena 1(5) in 8 Konvencije o zavarovanju za primer brezposelnosti z dne 19. julija 1978 in št. 10 Sklepnega protokola k tej konvenciji (obmejnim delavcem denarno nadomestilo za primer brezposelnosti dodeljuje prejšnja država zaposlitve) še naprej veljajo za osebe, ki so bile zaposlene kot obmejni delavci pred ali na 1. januar 2005 in postanejo brezposelne pred 1. januarjem 2011.“

(k) v delu A, točki 40 (Nemčija -Velika Britanija), se besedilo odstavkov (a), (b) in (c) nadomesti z naslednjim:

„(a) Člena 7(5) in 7(6) Konvencije o socialni varnosti z dne 20. aprila 1960 (zakonodaja, veljavna za civilne osebe, zaposlene v vojaških silah)

(b) Člena 5(5) in 5(6) Konvencije o zavarovanju za primer brezposelnosti z dne 20. aprila 1960 (zakonodaja, veljavna za civilne osebe, zaposlene v vojaških silah).“

(l) v delu A, točki 142 (Španija – Portugalska), se besedilo nadomesti z naslednjim:

„Člen 22 Splošne konvencije z dne 11. junija 1969 (izvoz dajatev za brezposelnost).“

(m) v delu A, točki 180 (Irska – Velika Britanija), se besedilo nadomesti z naslednjim:

„Člen 8 Sporazuma z dne 14. septembra 1971 o socialni varnosti (glede prenosa in priznavanja sredstev za invalidnost).“

(n) v delu A se točka 267 (Nizozemska – Portugalska) nadomesti z naslednjim:

„Člen 31 Konvencije z dne 19. julija 1979 (izvoz dajatev za brezposelnost).“

(o) V delu A, točki 298 (Finska – Švedska), se besedilo nadomesti z naslednjim:

„Člen 10 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 15. junija 1992 glede kritja dodatnih potnih stroškov zaradi bistveno dražjega povratnega potovanja v državo stalnega prebivališča v primeru bolezni med bivanjem v drugi nordijski državi.“

(p) V delu B se črtajo naslednji vnosi:

2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 61, 62, 64, 67, 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 79, 82, 83, 85, 88, 89, 90, 111, 112, 113, 114, 118, 121, 122, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 139, 140, 142, 145, 146, 147, 148, 149, 153, 156, 157, 159, 162, 163, 164, 165, 169, 172, 173, 175, 178, 179, 180, 184, 187, 188, 190, 193, 194, 195, 237, 238, 240, 243, 244, 245, 265, 267, 270, 271, 272, 274, 277, 278, 279, 288, 289, 290, 298, 299, 300.

4. Priloga IV, oddelek B, se spremeni:

(a) Pod naslovom „D. NEMČIJA“ se besedilo nadomesti z naslednjim:

„Starostno zavarovanje za kmete (Alterssicherung der Landwirte)“

(b) Pod naslovom „I. ITALIJA“ se besedilo nadomesti z naslednjim:

„Sistemi pokojninskega zavarovanja za (Assicurazione pensioni per):

- zdravnike (medici)
- farmacevte (farmacisti)
- veterinarje (veterinari)
- medicinske sestre, pomožno medicinsko osebje, otroške medicinske sestre (infermieri, assistenti sanitari, vigiliatrici infanzia)
- psihologe (psicologi)
- inženirje in arhitekta (ingegneri ed architetti)
- geodete (geometri)
- pravne zastopnike (avvocati)
- ekonomiste (dottori commercialisti)
- računovodje in ekonomske izvedence (ragionieri e periti commerciali)
- svetovalce zaposlitve (consuletti del lavoro)
- notarje (notai)
- carinske uslužbence (spedizionieri doganali)
- biologe (biologi)
- kmetijske tehnike in znanstvenike (agrotecnici e periti agrari)
- trgovske zastopnike (agenti e rappresentanti di commercio)
- novinarje (giornalisti)
- industrijske tehnike (periti industriali)
- aktuarje, kemike, agronome, gozdarje, geologe (attuari, chimici, dottori agronomi, dottori forestali, geologi)“

(c) pod naslovom „R. AVSTRIJA“ se besedilo nadomesti z naslednjim:

„Pokojninski sistemi pokojninskih zavodov združenj svobodnih poklicev (Kammern der Freien Berufe)“.

5. Priloga VI se spremeni:

(a) Pod naslovom „C. DANSKA“ se črta točka 6(b).

(b) Pod naslovom „C. DANSKA“ se doda naslednje besedilo:

„11. Začasne dajatve za nezaposlene osebe, ki so bili vključeni v sistem „fleksibilne zaposlitve, (ledighedsydelse) (Zakon št. 455 z dne 10. junija 1997) so zajete v naslovu III, poglavje 6 (Dajatve za brezposelnost). Za brezposelne osebe, ki odidejo v drugo državo članico, se člena 69 in 71 te uredbe uporabljata, če ima ta država članica podobne programe zaposlovanja za isto kategorijo oseb.“

- (c) Pod naslovom „D. NEMČIJA“ se točke 3, 11 in 17 črtajo in se dodajo naslednje točke:
- „24. Za izračun teoretičnega zneska iz člena 46(2)(a) te uredbe, v pokojninskih sistemih za svobodne poklice, pristojni nosilec na podlagi zavarovalnih dob, dopoljenih po zakonodaji katere koli druge države članice, upošteva povprečno letno upravičenost do pokojnine, pridobljene s plačevanjem prispevkov v času vključenosti v sistem pristojnega nosilca.
25. Člen 79a te uredbe se s potrebnimi spremembami uporablja za izračun pokojnin za sirote in za povečanja pokojnin ali dodatke k pokojninam za otroke iz pokojninskega sistema združenj svobodnih poklicev.“
- (d) pod naslovom „H. FRANCIJA“ se besedilo v točki 7 nadomesti z naslednjim:
- „Ne glede na člena 73 in 74 te uredbe, se stanovanjske dodatke in dodatke za varstvo po izbiri staršev (pomoč za otroke v zgodnji starosti) dodeli samo osebam in njihovim družinskim članom s stalnim prebivališčem na francoskem ozemlju.“
- (e) pod naslovom „I. IRSKA“ se točka 11 črta.
- (f) pod naslovom „R. AVSTRIJA“ se dodata naslednji točki:
- „8. Za izračun teoretičnega zneska po členu 46(2)(a) te uredbe, ki zadeva dajatve ali dele dajatev iz pokojninskega sistema združenj svobodnih poklicev (Kammern der Freien Berufe), ki se financirajo izključno po postopku kapitalskega kritja ali temeljijo na sistemu pokojninskih računov, pristojni nosilec za vsak mesec zavarovanja, dopoljenega po zakonodaji katere koli druge države članice, upošteva kapital, ki je bil dejansko vplačan v pokojninsko zavarovanje ali v sistem pokojninskih računov, sorazmerno s številom mesecev zavarovalnih dob, dopoljenih v vsakokratnem pokojninskem sistemu.
9. Člen 79a te uredbe se smiselno uporablja za izračun pokojnin za sirote in za povečanja pokojnin ali dodatke k pokojninam za otroke iz pokojninskega sistema združenj svobodnih poklicev (Kammern der Freien Berufe).“
- (g) Pod naslovom „Y. ZDRUŽENO KRALJESTVO“ se besedilo spremeni:
- (i) v točki 2(b) se točki (i) in (ii) nadomesti z naslednjim:
- „(i) zakonec ali prejšnji zakonec, če zahtevek vlaga:
- poročena ženska ali
 - oseba, katere zakonska zveza je prenehala drugače kot s smrtjo zakonca, ali
- (ii) prejšnji zakonec, če zahtevek vlaga:
- vdovec, ki tik pred dopolnitvijo starosti, ko je upokojitev mogoča, ni upravičen do dajatve za ovdovelega starša; ali
 - vdova, ki tik pred dopolnitvijo starosti, ko je upokojitev mogoča, ni upravičena do dajatve za ovdovelega mater, dajatve za ovdovelega starša ali ni upravičena do vdovske starostne pokojnine, izračunane v skladu s členom 46(2) te uredbe, in “vdovska starostna pokojnina”, pomeni vdovsko pokojnino po znižani stopnji v skladu z oddelkom 39(4) Zakona o prispevkih za socialno varnost in socialnovarstvenih dajatvah 1992.“
- (ii) točka 22 se črta.
-

PRILOGA II

Priloge k uredbi (EGS) št. 574/72 se spremenijo:

1. V Prilogi 2, pod naslovom „X. ŠVEDSKA“, se točka 2 nadomesti z naslednjim:
„2. Za dajatve za brezposelnost: Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (Švedski svet za zavarovanje za brezposelnost).“
 2. V Prilogi 4, pod naslovom „D. NEMČIJA“, se doda naslednja točka:
„9. Pokojninski sistemi za svobodne poklice:
Arbeitsgemeinschaft Berufsständischer Versorgungseinrichtungen, Köln.“
 3. V Prilogi 10, pod naslovom „C. DANSKA“, se prva alineja točke 1 nadomesti z naslednjim:
„1. Za namen uporabe členov 10c, 11(1), 11a (1), 12a, 13(2) in (3), 14(1), (2) in (3) izvedbene uredbe: Den Sociale Sikringsstyrelse, København.“
 4. V Prilogi 10, pod naslovom „R. AVSTRILIJA“, se točka 1 nadomesti z naslednjim:
„1. Za uporabo člena 14(1)(b), člena 14a(1)(b) in člena 17 Uredbe:
Bundesminister für soziale Sicherheit, Generationen und Konsumentenschutz (Zvezni minister za socialno varnost, generacije in varstvo potrošnikov), v dogovoru s pristojnimi upravnimi organi za posebne sisteme za državne uslužbence in v dogovoru s pristojnim pokojninskim zavodom za pokojninske sheme združenj svobodnih poklicev (Kammern der Freien Berufe).“
 5. Priloga 11 se črta.
-

UTEMELJITVE SVETA

I. UVOD

Komisija je 27. avgusta 2003 Svetu predložila predlog za Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, ter Uredbe (EGS) št. 574/72 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 (različne spremembe).

Ekonomsko-socialni odbor je dal svoje mnenje 10. decembra 2003.

Evropski parlament je skladno s postopkom iz člena 251 Pogodbe dal svoje mnenje po prvi obravnavi 11. marca 2004.

Komisija je nato 30. aprila 2004 predložila spremenjeni predlog, s katerim v celoti sprejema štiri spremembe Evropskega parlamenta.

Izmed teh sprememb je Svet v celoti sprejel tri, eno pa le, kar zadeva vsebino.

Svet je v skladu s členom 251(2) Pogodbe ES 15. novembra 2004 sprejel skupno stališče.

II. CILJ

Namen Uredbe je posodobiti uredbi (EGS) št. 1408/71 ⁽¹⁾ in 574/72 ⁽²⁾ zaradi upoštevanja sprememb v nacionalni zakonodaji ter da bi razjasnili pravni položaj v zvezi z določenimi členi teh dveh uredb. Uredba upošteva novejšo premiko v pravni praksi Sodišča Evropskih skupnosti, zlasti tiste sodbje, ki zadevajo posebne denarne dajatve brez plačevanja prispevkov, ki jih, če ustrezajo posebnim merilom in so našteje v Prilogi IIa Uredbe (EGS) št. 1408/71, ni mogoče plačevati v tujino. Uredba prav tako upošteva sodbje v zvezi z razmerjem med Uredbo ter določbami dvostranskih sporazumov na področju socialne varnosti, ki se bodo uporabljali še naprej, če bodo izpolnjevali zahteve za uvrstitev v Prilogo III Uredbe.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Spremembe Evropskega parlamenta

Evropski parlament je sprejel štiri spremembe predloga Komisije.

Vse te spremembe so bile v svoji izvirni obliki vključene v spremenjeni predlog Komisije.

2. Stališče Sveta do sprememb Evropskega parlamenta

Svet je v celoti lahko sprejel naslednje tri spremembe:

- Spremembo 1, katere namen je na seznam posebnih denarnih dajatev brez plačevanja prispevkov, kakor ga povzema Priloga IIa k Uredbi (EGS) št. 1408/71, uvrstiti dajatev, ki jo predvideva španska zakonodaja: „dodatek za mobilnost, s katerim se krijejo stroški prevoza“. Svet je to spremembo lahko sprejel zato, ker ta dajatev povsem ustreza revidiranim merilom, določenim v Skupnem stališču (t.j. dajatev mora biti „namenjena izključno zagotavljanju posebne zaščite za invalidne osebe, v tesni povezavi s socialnim okoljem te osebe v zadevni državi članici“);

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti.

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 574/72 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71.

- Spremembo 2, katere namen je na seznam posebnih denarnih dajatev brez plačevanja prispevkov, kakor ga povzema Priloga IIa Uredbe (EGS) št. 1408/71, uvrstiti dajatev, ki jo predvideva irska zakonodaja: „dodatek za mobilnost (mobility allowance)“. Tudi to spremembo je Svet lahko sprejel, saj prav tako povsem ustreza revidiranim merilom, določenim v Skupnem stališču;
- Spremembo 3, katere namen je na seznam posebnih denarnih dajatev brez plačevanja prispevkov, kakor ga povzema Priloga IIa Uredbe (EGS) št. 1408/71, uvrstiti dajatev, ki jo predvideva zakonodaja Združenega kraljestva: „varstveni dodatek (income support)“. Tudi to spremembo je Svet sprejel, saj ustreza revidiranim merilom iz Skupnega stališča.

Prav tako je Svet s pridržkom nove formulacije načelno sprejel ustno spremembo Parlamenta, katere namen je države članice pozvati k ukrepom, s katerimi bi poskrbele, da se za osebe, ki so prej prejemale te dajatve, s prehodnimi ureditvami ali dvostranskimi rešitvami (glej uvodno izjavo 6) omilijo neugodni učinki določenih sprememb seznama dajatev v Prilogi IIa (zlasti kadar dajatve zaradi uvrstitve v Prilogo ni več mogoče plačevati v tujino).

IV. ČLEN 1(5) PREDLOGA KOMISIJE

S členom 1(5) predloga Komisije naj bi člen 33(1) Uredbe (EGS) št. 1408/71 spremenili tako, da bi ta jasno določal, da se pri pokojninah, ki se izplačujejo upokojencem, lahko odbijejo prispevki za bolezen in materinstvo, če to predvideva nacionalna zakonodaja.

Svet je odločil, da v pričakovanju začetka veljavnosti Uredbe (ES) št. 883/2004 o uskladitvi sistemov socialne varnosti tega dela predloga Komisije ne bo vključil v svoje Skupno stališče.

Svet priznava, da je med odbitimi prispevki ter stroški izplačanih dajatev treba zagotoviti ravnotežje, kakor je predvideno v členu 33(1) Uredbe (EGS) št. 1408/71. Iz tega načela sledi možnost, da bi se prispevki odbili pri vseh pokojninah, izplačanih upokojencu. Vendar Svet v kontekstu preoblikovanja in poenostavitve Uredbe (EGS) št. 1408/71 ter ob sklicevanju na dogovor, po katerem naj bi podrobnosti o uporabi člena 5 (izenačitev dejanskega stanja) v razmerju do člena 30 (prispevki upokojencev) poenostavljene Uredbe (EGS) št. 883/2004 predvideli z izvedbeno uredbo, meni, da bi bil sedaj tak ukrep preuranjen. Svet pa meni tudi, da je treba jasno izključiti možnost, da bi na podlagi nacionalne zakonodaje pobirali več dajatev, kakor bi jih, če bi zadevna oseba prejela vse pokojnine po zakonodaji te države članice.

V. POSEBNA VPRAŠANJA V ZVEZI S PRILOGO IIA UREDBE SVETA (EGS) št. 1408/71

Namen predloga Komisije je med drugim ta, da se člen 4(2a) ter Priloga IIa k Uredbi Sveta (EGS) št. 1408/71, ki se nanašata na posebne dajatve brez plačevanja prispevkov, spremenita v luči novejših sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti glede razvrščanja „posebnih dajatev brez plačevanja prispevkov“, natančneje sodbe z dne 5. marca 1998 v zadevi C-160/96, Molenaar proti *Allgemeine Ortskrankenkasse Baden-Württemberg* (PSES 1998 I-843), z dne 8. marca 2001 v zadevi C-215/99, Friedrich Jauch proti *Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter* (PSES 2001 I 1901) ter sodbe z dne 31. maja 2001 v zadevi C-43/99, Ghislain Leclere, Alina Deaconescu proti *Caisse nationale des prestations familiales* (PSES 2001 I-4265).

Posebne dajatve brez plačevanja prispevkov je mogoče opredeliti kot nekaj vmesnega med „klasičnimi“ socialnovarstvenimi dajatvami in socialno pomočjo ter so slednji podobne toliko, kolikor je ključno merilo pri njenem izvajanju 'potreba'. V Prilogi IIa so naštetje dajatve, ki se na podlagi člena 10a Uredbe (EGS) št. 1408/71 upravičencem priznavajo izključno na ozemlju države članice, v kateri imajo stalno prebivališče (in jih zato, če se upravičenec preseli, ni mogoče „izvoziti“ v drugo državo članico).

Komisija je z namenom olajšati prosto gibanje oseb znotraj Unije predlagala, naj se ta seznam poenostavi ter se v skladu s sodno prakso Sodišča več dajatev, ki so sedaj na seznamu v Prilogi IIa Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71, črta s tega seznama.

Svet je dosegel soglasje o revidiranih merilih razvrščanja vnosov v Prilogo IIa, kakor jih opredeljuje spremenjena dikcija člena 4(2a) Uredbe, ki je razvidna iz Skupnega stališča. Ta merila so identična tistim iz člena 70 Uredbe (ES) št. 883/2004 o uskladitvi sistemov socialne varnosti za namene ustrezne priloge (Priloge X) omenjene uredbe. Da bi bila uporaba teh meril karseda objektivna, je bilo predlagano, da si je treba pri uporabi člena 4(2a) prizadevati za naslednje:

- da bi zagotovili dosledno in usklajeno obravnavanje je treba dajatve iste vrste, ki si delijo identične ali enakovredne lastnosti, v skupine razvrstiti na isti način;
- če se neka dajatev ne šteje za „posebno“ dajatev brez plačevanja prispevkov, je treba v zvezi z njo opredeliti ustrezn sistem usklajevanja po členu 4(1), če takšen sistem obstaja.

Svet si je prav tako prizadeval za dogovor o merilih odločanja o uvrščanju v Prilogo IIa ter za to, da bi navedel nekaj ključnih značilnosti programov za invalidne osebe, kar bi bilo v pomoč pri razvrščanju teh programov v sklop zagotavljanja „izključno posebne zaščite za invalidne osebe“. Na podlagi omenjenega pristopa bi lahko dosegli soglasni dogovor o razvrstitvi velike večine vnosov v Prilogo IIa, kar bi pomenilo njeno znatno poenostavitev.

Vendar o predlogu Komisije glede črtanja določenih posebnih vnosov iz Priloge IIa soglasnega dogovora ni bilo mogoče doseči. Prizadete države članice se niso strinjale, naj se za določitev dajatev, ki pridejo v poštev za seznam iz Priloge IIa, uporabijo predlagana merila. Te države članice so hotele svoje vnose v Prilogo ohraniti, saj štejejo, da ustrezajo zahtevam iz člena 4(2a), bile pa so tudi mnenja, da trenutna sodna praksa Sodišča Evropskih skupnosti ne opravičuje njihovega črtanja iz Priloge.

V okviru Sveta je bilo, zato da bi glede na znaten napredek, ki je bil na splošno dosežen, omogočili sprejetje Uredbe, dogovorjeno, da se ti vnosi v Prilogo IIa ohranijo, in sicer v pričakovanju nadaljnje sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti, ki bi zadevna merila lahko razjasnila, to pa bi privedlo tudi do spremembe Priloge.

V tej zvezi je Komisija za zapisnik Sveta podala izjavo, v kateri je poudarila, da bi seznam vnosov zlasti glede zadevnih dajatev morda bilo potrebno spremeniti na podlagi nadaljnje sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti. Komisija je pojasnila, da si pridržuje pravico obrniti se na Sodišče ter po potrebi na podlagi ugotovitev Sodišča predložiti predlog za spremembo seznama vnosov v Prilogo IIa.

Svet se je prav tako strinjal, da je vprašanje usklajevanja dajatev za invalidne osebe, vključno zlasti tudi s črtanimi dajatvami iz Priloge IIa Uredbe (EGS) št. 1408/71, bodisi zaradi izvrševanja sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti bodisi v okviru te uredbe, treba obravnavati še naprej, upoštevajoč cilje člena 42 Pogodbe, in sicer z namenom, da bi ustrezne predloge predložili pred koncem leta 2005.

VI. ZAKLJUČEK

Svet meni, da njegovo Skupno stališče ustreza ključnim ciljem iz prvotnega predloga Komisije, obenem pa z vključitvijo sprememb iz Oddelka III te utemeljitve v veliki meri upošteva tudi mnenje Evropskega parlamenta iz prve obravnave.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 8/2005,
ki ga je sprejel Svet dne 29. novembra 2004,
z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. .../2004 z dne ... o spre-
membah Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o Carinskem zakoniku Skupnosti

(2005/C 38 E/03)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 26, 95, 133 in 135 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (EGS) št. 2913/92 ⁽³⁾ določa pravila za carinsko obravnavo blaga, ki se uvaža ali bo izvoženo.

(2) Pri carinskih kontrolah blaga, ki se ga vnaša na ali iznaša iz carinskega območja Skupnosti, je treba uvesti enako raven zaščite. Za doseganje tega cilja je treba vzpostaviti enako raven carinskih kontrol v Skupnosti in zagotoviti usklajeno uporabo carinskih kontrol v državah članicah, ki imajo glavno odgovornost za uporabljanje teh kontrol. Take kontrole morajo temeljiti na skupno dogovorjenih standardih in merilih tveganj za izbor blaga in gospodarskih subjektov, da se zmanjša tveganje za Skupnost in njene državljane ter za trgovinske partnerje Skupnosti. V podporo skupnemu pristopu morajo države članice in Komisija zato določiti okvir na ravni Skupnosti za obvladovanje tveganj, tako da se lahko učinkovito določijo prednostne naloge in racionalno porazdelijo sredstva, s ciljem ohranitve prave uravnoteženosti med carinskimi kontrolami in olajševanjem

zakonitega trgovanja. Tak okvir naj bi tudi predvidel skupna merila in usklajene zahteve za pooblaščenega gospodarske subjekte in zagotovil usklajeno uporabo teh meril in zahtev. Vzpostavitev okvira za obvladovanje tveganj, ki bi bil skupen za vse države članice, državam članicam ne sme preprečiti preverjanja blaga po naključnem izboru.

(3) Država članica podeli status „pooblaščenega gospodarskega subjekta“ vsakemu gospodarskemu subjektu, ki izpolnjuje skupna merila glede kontrolnega sistema subjekta, finančne solventnosti in upoštevanja predpisov. Status pooblaščenega gospodarskega subjekta, ki ga podeli ena država članica, bi morale priznati druge države članice, ne daje pa v drugih državah članicah pravice do avtomatičnega koriščenja poenostavitve, predvidenih v carinskih predpisih. Vendar bi druge države članice pooblaščenim gospodarskim subjektom morale dovoliti uporabo poenostavitve, pod pogojem, da izpolnjujejo vse posebne zahteve za uporabo posameznih poenostavitve. Pri preučitvi zahteve za uporabo poenostavitve, drugim državam članicam ni treba ponoviti ocene kontrolnega sistema subjekta, finančne solventnosti ali upoštevanja predpisov, ki jo je že opravila država članica, ki je subjektu podelila „status pooblaščenega gospodarskega subjekta“, vendar pa morajo zagotoviti, da so izpolnjeni vsi drugi posebni pogoji za uporabo posameznih poenostavitve. Uporaba poenostavitve v drugih državah članicah je lahko usklajena tudi z dogovorom med zadevnimi carinskimi organi.

(4) Poenostavitve po carinskih pravilih še naprej ne smejo posegati v carinske kontrole, kot je določeno v Carinskem zakoniku Skupnosti, predvsem glede varstva in varnosti. Za takšne kontrole so odgovorni carinski organi in, čeprav morajo status pooblaščenega gospodarskega subjekta ti organi upoštevati, pri analizi tveganja in pri podelitvi kakršnih koli olajšav gospodarskemu subjektu zaradi kontrole v zvezi z varnostjo in varstvom, se pravica do kontrole mora ohraniti.

(5) Pristojni organi držav članic in Komisija si morajo deliti informacije o uvoženem in izvoženem blagu, povezane s tveganjem. V ta namen je treba vzpostaviti skupen varen sistem, ki pristojnim organom pravočasno in na učinkovit način omogoča dostop do teh informacij, njihov prenos in izmenjavo. Takšne informacije se lahko delijo tudi s tretjimi državami, če mednarodni sporazumi tako predvidevajo.

⁽¹⁾ UL C 110, 30.4. 2004, str.72.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 20.4.2004 (UL C 104 E, 30.4.2004), Skupno stališče Sveta z dne 29. novembra 2004 in Stališče Evropskega parlamenta z dne (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

- (6) Določiti je treba pogoje, pod katerimi je informacije, ki jih posreduje gospodarski subjekt carini, mogoče razkriti drugim organom iste države članice, drugim državam članicam, Komisiji ali organom v tretjih državah. V ta namen je treba jasno navesti, da se Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾ in Uredba (ES) 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov⁽²⁾, uporabljata za osebne podatke, ki jih obdelujejo pristojni organi, kot tudi kateri koli drug organ, ki prejema podatke v skladu s Carinskim zakonikom Skupnosti.
- (7) Za zagotovitev ustreznih kontrol, ki temeljijo na oceni tveganj, je treba predpisati zahteve po podatkih pred prihodom ali pred odhodom za vse blago, ki vstopa v carinsko območje Skupnosti ali iz njega izstopa, razen za blago, ki prečka ozemlje po zračni ali morski poti brez postanka na tem ozemlju. Taki podatki morajo biti na voljo preden je blago prišlo v ali odšlo iz carinskega območja Skupnosti. Drugačni časovni okviri in pravila se lahko določijo v skladu z vrstami blaga, prevoza ali gospodarskih subjektov ali kjer mednarodni sporazumi predvidevajo posebno varnostno ureditev. Ta zahteva mora veljati tudi za blago, ki vstopa v prosto cono ali iz nje izstopa, zato da bi se izognili varnostnim vrzelim.
- (8) Uredbo (EGS) št. 2913/92 je zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EGS) št. 2913/92 se spremeni kakor sledi:

1) Člen 4 se spremeni, kakor sledi:

— vstavijo se naslednje točke:

- „(4a) ‚Carinski urad vstopa‘ pomeni carinski urad, ki ga določijo carinski organi v skladu s carinskimi predpisi, kamor mora biti brez odlašanja prepe-ljano blago, ki vstopa na carinsko območje

Skupnosti, in kjer se opravijo ustrezne vhodne kontrole, ki temeljijo na oceni tveganja;

- (4b) ‚Carinski urad uvoza‘ pomeni carinski urad, ki ga določijo carinski organi v skladu s carinskimi predpisi, kjer je treba opraviti formalnosti, vključno z ustreznimi kontrolami, ki temeljijo na oceni tveganja, za pridobitev carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga, ki je bilo vnešeno na carinsko območje Skupnosti;
- (4c) ‚Carinski urad izvoza‘ pomeni carinski urad, ki ga določijo carinski organi v skladu s carinskimi predpisi, kjer je treba opraviti formalnosti, vključno z ustreznimi kontrolami, ki temeljijo na oceni tveganja, za pridobitev carinsko dovoljene rabe ali uporabe blaga, ki zapuša carinsko območje Skupnosti;
- (4d) ‚Carinski urad izstopa‘ pomeni carinski urad, ki ga določijo carinski organi v skladu s carinskimi predpisi, kjer je treba predložiti blago preden zapusti carinsko območje Skupnosti in kjer se opravijo carinske kontrole glede izpolnitve izstopnih formalnosti in ustrezne kontrole, ki temeljijo na oceni tveganja.“

— točka 14 se nadomesti z naslednjim:

- „(14) ‚Carinska kontrola‘ pomeni posebna dejanja, ki jih izvajajo carinski organi za zagotovitev pravilne uporabe carinskih predpisov in druge zakonodaje v zvezi z vstopom, izstopom, tranzitom, prenosom in končno uporabo blaga, ki se giblje med carinskim območjem Skupnosti in tretjimi državami kot tudi v zvezi s prisotnostjo blaga, ki nima statusa Skupnosti; taka dejanja lahko vključujejo pregledovanje blaga, preverjanje podatkov iz deklaracije, preverjanje obstoja in avtentičnosti elektronskih ali pisnih dokumentov, pregledovanje poslovnih knjig in drugih evidenc, pregledovanje prevoznih sredstev, pregledovanje prtljage in drugih stvari, ki jih potniki nosijo s seboj ali na sebi, ter izvajanje uradnih preiskav in drugih podobnih dejanj.“

— dodajo se naslednje točke:

- „(25) ‚Tveganje‘ pomeni verjetnost primera, ki nastopi v zvezi z vstopom, izstopom, tranzitom, prenosom in posebno uporabo blaga, ki se giblje med carinskim območjem Skupnosti in tretjimi državami, in pri prisotnosti blaga, ki nima statusa Skupnosti, ki

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10. 2003, str.1.).

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

— preprečuje pravilno uporabo ukrepov Skupnosti ali nacionalnih ukrepov, ali

- ogroža finančne interese Skupnosti in njenih držav članic; ali
- predstavlja grožnjo varstvu in varnosti Skupnosti, javnemu zdravju, okolju ali potrošnikom.

(26) „Obvladovanje tveganj“ pomeni sistematično prepoznavanje tveganj in izvajanje vseh ukrepov, potrebnih za omejitev izpostavljenosti tveganju. To vključuje dejavnosti, kot so zbiranje podatkov in informacij, analizo in oceno tveganja, predpisovanje in izvajanje ukrepov in redno spremljanje in pregled postopka in njegovih izidov, na temelju mednarodnih, Skupnostnih in nacionalnih virov in strategij.“.

2) Vstavita se naslednji oddelek in člen:

„Oddelek 1 A

Pooblaščen gospodarski subjekt

Člen 5a

1. Carinski organi, po potrebi po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi, ob upoštevanju meril iz odstavka 2, podelijo status „pooblaščen gospodarski subjekt“ vsakemu gospodarskemu subjektu, ustanovljenem na carinskem območju Skupnosti.

„Pooblaščen gospodarski subjekt“ je upravičen do olajšav pri carinskih kontrolah v zvezi z varstvom in varnostjo in/ali poenostavitve, predvidenih v carinskih predpisih.

Status „pooblaščen gospodarski subjekt“ priznajo carinski organi v vseh državah članicah, ob upoštevanju pravil in pogojev iz odstavka 2 in brez poseganja v carinske kontrole. Carinski organi na podlagi priznavanja statusa „pooblaščen gospodarski subjekt“ in če so izpolnjene vse zahteve glede posebne vrste poenostavitve, predvidene v carinski zakonodaji Skupnosti, subjektu dovolijo, da koristi to poenostavitev.

2. Merila za podelitev statusa „pooblaščen gospodarski subjekt“ vključujejo:

- ustrezno evidenco o zagotavljanju skladnosti s carinskimi zahtevami;
- zadovoljiv sistem vodenja poslovnih in, kadar je primerno, transportnih evidenc, ki omogočajo ustrezne carinske kontrole;
- kadar je primerno, dokazano finančno solventnost; in
- kjer je to potrebno, ustrezne varstvene in varnostne standarde.

Postopek odbora se uporabi za določanje pravil

- za podelitev statusa „pooblaščen gospodarski subjekt“;
- za izdajo dovoljenj za uporabo poenostavitev;
- za določitev carinskega organa, ki je pristojen za podelitev takega statusa in izdajo dovoljenj;
- za vrsto in obseg olajšav, ki se lahko dodelijo za carinske kontrole v zvezi z varstvom in varnostjo, ob upoštevanju pravil za skupno obvladovanje tveganj;
- za posvetovanje z drugimi carinskimi organi in posredovanje podatkov tem organom;

in pogoje, pod katerimi

- se dovoljenje lahko omeji na eno ali več držav članic;
- se status „pooblaščenega gospodarskega subjekta“ lahko začasno odvzame ali razveljavi; in
- se lahko odstopi od zahteve po sedežu v Skupnosti za posebne kategorije pooblaščenih gospodarskih subjektov zlasti ob upoštevanju mednarodnih sporazumov.“.

3) Člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

1. Carinski organi lahko v skladu s pogoji iz veljavnih predpisov opravljajo vse kontrole, ki jih štejejo za potrebne in zagotavljajo pravilno izvajanje carinskih predpisov in druge zakonodaje, ki ureja vstop, izstop, tranzit, prenos in posebno uporabo blaga, ki se giblje med carinskim območjem Skupnosti in tretjimi državami kot tudi v zvezi s prisotnostjo blaga, ki nima statusa Skupnosti. Če mednarodni sporazumi tako predvidevajo, se za pravilno izvajanje zakonodaje Skupnosti carinske kontrole lahko opravijo tudi v tretji državi.

2. Carinske kontrole, razen kontrole na kraju samem, temeljijo na analizi tveganj z uporabo metod avtomatske obdelave podatkov, z namenom določitve in kvantifikacije tveganj in razvoja potrebnih ukrepov za oceno tveganj na osnovi meril, razvitih na nacionalni ravni, na ravni Skupnosti in, če je primerno, na mednarodni ravni.

Postopek odbora se uporabi za določitev skupnega okvira za obvladovanje tveganj in za določitev skupnih meril in prednostnih kontrolnih območij.

Države članice v sodelovanju s Komisijo izdelajo elektronski sistem za izvajanje obvladovanja tveganj.

3. Kadar kontrole opravljajo organi, ki niso carinski organi, se take kontrole izvajajo v tesnem sodelovanju s carinskimi organi, kadarkoli je to mogoče istočasno in na istem mestu.

4. V okviru kontrol, ki so predvidene v tem členu, si lahko carinski in drugi pristojni organi, kot na primer veterinarski organi in organi policije, podatke, prejete v zvezi z vstopom, izstopom, tranzitom, prenosom in posebne uporabe blaga, ki se giblje med carinskim območjem Skupnosti in tretjimi državami kot tudi v zvezi s prisotnostjo blaga, ki nima skupnostnega statusa, izmenjujejo med seboj, med carinskimi organi držav članic in Komisijo, kadar je to potrebno zaradi minimiziranja tveganj.

Posredovanje zaupnih podatkov carinskim upravam in drugim organom (na primer varnostnim agencijam) tretjih držav je dovoljeno samo v okviru mednarodnih sporazumov, pod pogojem, da se upoštevajo veljavne določbe o varstvu podatkov, predvsem Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o zaščiti posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov in o prostem pretoku takšnih podatkov (*) in Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o zaščiti posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov s strani institucij in organov Skupnosti in o prostem pretoku takšnih podatkov (**).

(*) UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10. 2003, str.1.).

(**) UL L 8, 12.1.2001, str. 1.“

4) Člen 15 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 15

Za vse podatke, ki so zaupne narave ali so zaupno posredovani, velja dolžnost varovanja poslovne skrivnosti. Carinski organi ga ne sme razkriti brez izrecnega dovoljenja osebe ali organa, ki ga je predložil. Vendar pa je posredovanje podatkov dovoljeno, če so pristojni organi to dolžni storiti v skladu z veljavnimi predpisi, zlasti v zvezi s sodnimi postopki. Razkritje ali posredovanje podatkov se opravi ob polnem spoštovanju predpisov o varstvu podatkov, predvsem Direktive 95/46/ES in Uredbe (ES) št. 45/2001.“.

5) V členu 16 se besede „kontrolle s strani carinskih organov“ nadomestijo z besedami „carinske kontrole“.

6) V Poglavje I Naslova III se vstavijo naslednji členi:

„Člen 36a

1. Za blago, ki se vnaša na carinsko območje Skupnosti, se vloži skupna deklaracija, razen za blago, ki se prevažata s

prevoznimi sredstvi, ki samo prečkajo ozemeljske vode ali zračni prostor carinskega območja brez postanka na tem območju.

2. Skupna deklaracija se vloži pri carinskemu uradu vstopa.

Carinski organi lahko dovolijo, da se skupna deklaracija vloži pri drugem carinskem uradu, pod pogojem, da ta carinski urad potrebne podatke takoj sporoči ali da na voljo v elektronski obliki carinskemu uradu vstopa.

Carinski organi lahko dovolijo, da se namesto vložitve skupne deklaracije vloži uradno obvestilo in dostop do podatkov iz skupne deklaracije v elektronskem sistemu gospodarskega subjekta.

3. Skupno deklaracijo je treba vložiti pred vnosom blaga na carinsko območje Skupnosti.

4. Postopek odbora se uporabi za določitev:

— roka, do katerega se vloži skupna deklaracija pred vnosom blaga na carinsko območje Skupnosti;

— pravil glede izjem in sprememb roka iz prve alineje; in

— pogojev, pod katerimi se lahko opusti ali prilagodi zahtevo po skupni deklaraciji;

v skladu s posebnimi okoliščinami in za posebne vrste prevoza blaga, oblike prevoza ali gospodarskih subjektov ter kjer mednarodni sporazumi predvidevajo posebno varnostno ureditev.

Člen 36b

1. Postopek odbora se uporabi za določitev zbirke skupnih podatkov in oblike skupne deklaracije, ki vsebuje podrobnosti, potrebne za analizo tveganj in pravilno uporabo carinskih kontrol, predvsem v varnostne in varstvene namene, z uporabo, kjer je to primerno, mednarodnih standardov in trgovskih praks.

2. Skupna deklaracija se izdelata z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov. Trgovinske, pristaniške ali prevozne listine se lahko uporabijo, če vsebujejo potrebne podatke.

Carinski organi lahko sprejmejo skupno deklaracijo v papirni obliki v izjemnih okoliščinah, če uporabljajo enako raven obvladovanja tveganja kot se uporablja za skupno deklaracijo, izdelano z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov.

3. Skupno deklaracijo vloži oseba, ki vnese blago ali prevzame odgovornost za prevoz blaga na carinsko območje Skupnosti.

4. Ne glede na obveznosti osebe iz odstavka 3, lahko namesto nje skupno deklaracijo vloži:

(a) oseba, v imenu katere nastopajo osebe iz odstavka 3; ali

(b) vsaka oseba, ki lahko predloži ali da predložiti zadevno blago pristojnemu carinskemu organu; ali

(c) predstavnik ene od oseb iz odstavka 3 ali točk (a) ali (b).

5. Osebi iz odstavka 3 in 4 se na njeno zahtevo dovoli, da spremeni en ali več podatkov skupne deklaracije po tem, ko je bila vložena. Vendar pa spremembe niso možne po tem, ko so carinski organi:

(a) osebo, ki je vložila skupno deklaracijo, obvestili, da nameravajo pregledati blago; ali

(b) ugotovili nepravilnost zadevnih podatkov; ali

(c) dovolili odstranitev blaga.

Člen 36c

1. Carinski urad vstopa lahko odstopi od zahteve po skupni deklaraciji za blago, za katerega je bila carinska deklaracija vložena pred potekom roka iz člena 36a(3) ali (4). V tem primeru carinska deklaracija vsebuje najmanj tiste navedbe, ki so potrebne za skupno deklaracijo in dokler ta ni sprejeta v skladu s členom 63, velja kot skupna deklaracija.

Carinski organi lahko dovolijo, da se carinska deklaracija vloži na carinskem uradu uvoza, ki je drugi kot je carinski urad vstopa, pod pogojem da ta urad potrebne navedbe takoj sporoči ali da na voljo v elektronski obliki carinskemu uradu vstopa.

2. Kadar je carinska deklaracija vložena drugače kot z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov, carinski organi za podatke uporabijo enako raven obvladovanja tveganja, kot se uporablja za skupno deklaracijo, izdelano z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov.“

7) V členu 37(1) se besede „kontrola s strani carinskega organa“ nadomestijo z besedami „carinske kontrole“ in v členu 38(3) se besede „kontrola carinskega organa“ nadomestijo z besedami „carinske kontrole“.

8) Člen 38(5) se nadomesti z naslednjim:

„5. Odstavki 1 do 4 in členi 36a do 36c in 39 do 53 se ne uporabljajo za blago, ki je začasno zapustilo carinsko območje Skupnosti in se giblje med dvema krajema na tem območju po morju ali zraku, če prevoz poteka v linijskem zračnem ali ladijskem prometu neposredno in brez postanka zunaj carinskega območja Skupnosti.“

9) Člen 40 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 40

Blago, ki vstopa na carinsko območje Skupnosti carini predloži oseba, ki ga vnaša na to območje, ali, če je to primerno, oseba, ki po vnosu blaga prevzame odgovornost za prevoz tega blaga, razen za blago na prevoznih sredstvih, ki samo prečkajo ozemeljske vode ali zračni prostor carinskega območja Skupnosti brez postanka na tem območju. Oseba, ki predloži blago, se sklicuje na skupno deklaracijo ali na carinsko deklaracijo, ki je bila predhodno vložena za blago.“

10) V Naslovu III, Poglavju 3 se naslov spremeni in se glasi: „Raztovarjanje blaga, predloženega carini“.

11) Členi 43 do 45 se črtajo.

12) Člen 170(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Carinskim organom se predloži blago in se zanj izpolnijo predpisane carinske formalnosti, če

(a) je bilo dano v carinski postopek in se z njegovim vstopom v prosto cono ali prosto skladišče ta postopek zaključi; vendar predložitev ni potrebna, če se v okviru carinskega postopka za blago dovoli opustitev obveznosti predložitve blaga;

(b) če je na podlagi odločitve o odobritvi povračila ali odpusta uvoznih dajatev bilo dano v prosto cono ali prosto skladišče;

(c) se zanj lahko uporabljajo ukrepi iz člena 166(b); ali

(d) vstopa v prosto cono ali prosto skladišče neposredno iz območja izven carinskega območja Skupnosti.“

13) Člen 176(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. V primeru pretovarjanja blaga v prosti coni se carinskim organom dajo na razpolago ustrezne evidence v zvezi s tem. Kratkotrajno skladiščenje blaga v zvezi s takšnim pretovarjanjem se šteje za del pretovarjanja.

Za blago, ki vstopa v prosto cono neposredno iz območja, ki je izven carinskega območja Skupnosti ali iz proste cone neposredno izstopa iz carinskega območja Skupnosti, se vloži skupna deklaracija v skladu s členi 36a do 36c ali 182a do 182d, kakor je primerno.“.

14) Člen 181 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 181

Carinski organi se prepričajo, da se predpisi o izvozu, pasivnem oplemenitvenju, ponovnem izvozu, odložnih postopkih ali postopku notranjega tranzita ter določbe iz Naslova V upoštevajo, če blago zapušča carinsko območje Skupnosti iz proste cone ali prostega skladišča.“.

15) V prvem stavku člena 182(3) se črtajo besede „ponovnem izvozu ali“.

16) V Naslov V (Blago, ki zapušča carinsko območje Skupnosti) se vstavijo naslednji členi:

„Člen 182a

1. Blago, ki zapušča carinsko območje Skupnosti, razen blaga na prevoznih sredstvih, ki samo prečkajo ozemelske vođe ali zračni prostor carinskega območja brez postanka na tem območju, je zajeto s carinsko deklaracijo, ali, kjer se carinska deklaracija ne zahteva, s skupno deklaracijo.

2. Postopek odbora se uporabi za določitev

— roka, do katerega se pri carinskem uradu izvoza vloži carinska deklaracija ali skupna deklaracija pred iznosom blaga iz carinskega območja Skupnosti;

— pravil glede izjem in sprememb roka iz prve alinee; pogojev, pod katerimi se lahko opusti ali prilagodi zahtevo po skupni deklaraciji; in

— primerov, v katerih, in pogojev, pod katerimi, se za blago, ki zapušča carinsko območje Skupnosti, ne predloži carinske deklaracije ali skupne deklaracije,

v skladu s posebnimi okoliščinami in za uporabo posebnih vrst prevoza blaga, oblik prevoza ali gospodarskih subjektov ali kjer mednarodni sporazumi predvidevajo posebno varnostno ureditev.

Člen 182b

1. Kadar je blagu, ki zapušča carinsko območje Skupnosti, dodeljena nova carinsko dovoljena raba ali uporaba za namen, za katerega se zahteva carinska deklaracija po carinskih pravilih, se ta carinska deklaracija vloži pri carinskem uradu izvoza, preden blago izstopi iz carinskega območja Skupnosti.

2. Kadar je carinski urad izvoza drugi, kot je carinski urad izstopa, carinski urad izvoza potrebne navedbe takoj sporoči ali da na voljo v elektronski obliki carinskemu uradu izstopa.

3. Carinska deklaracija vsebuje najmanj tiste podatke, ki so potrebni za skupno deklaracijo iz člena 182d(1).

4. Kadar je carinska deklaracija izdelana drugače kot z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov, carinski organi za te podatke uporabljajo enako raven obvladovanja tveganj, kot se uporablja za deklaracije, izdelane z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov.

Člen 182c

1. Kadar blagu, ki zapušča carinsko območje Skupnosti, ni dodeljena carinsko dovoljena raba ali uporaba, za katero se zahteva carinska deklaracija, se vloži skupna deklaracija na carinskem uradu izstopa preden bi blago moralo izstopiti iz carinskega območja Skupnosti.

2. Carinski organi lahko dovolijo, da se skupna deklaracija vloži pri drugem carinskem uradu, pod pogojem, da ta urad potrebne podatke takoj sporoči ali jih da na voljo v elektronski obliki carinskemu uradu izstopa.

3. Carinski organi lahko dovolijo, da se namesto vložitve skupne deklaracije, vloži uradno obvestilo in dostop do podatkov iz skupne deklaracije v elektronskem sistemu gospodarskega subjekta.

Člen 182d

1. Postopek odbora se uporabi za določitev zbirke skupnih podatkov in oblike skupne deklaracije, ki vsebujejo podrobnosti, potrebne za analizo tveganj in pravilno uporabo carinskih kontrol, predvsem v varnostne in varstvene namene, z uporabo, kjer je to primerno, mednarodnih standardov in trgovskih praks.

2. Skupna deklaracija se izdelava z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov. Trgovinske, pristaniške ali prevozne listine se lahko uporabljajo, če vsebujejo potrebne navedbe.

Carinski organi lahko sprejmejo skupno deklaracijo v papirni obliki v izjemnih okoliščinah, če uporabljajo enako raven obvladovanja tveganja kot se uporablja za skupno deklaracijo, izdelano z uporabo tehnike računalniške izmenjave podatkov.

3. Skupno deklaracijo vloži:

- (a) oseba, ki iznaša blago ali prevzame odgovornost za prevoz blaga iz carinskega območja Skupnosti; ali
- (b) vsaka oseba, ki lahko predloži ali da predložiti zadevno blago pristojnemu carinskemu organu; ali
- (c) predstavnik ene od oseb iz točk (a) ali (b).

4. Osebi iz odstavka 3 se na njeno zahtevo dovoli, da spremeni en ali več podatkov skupne deklaracije po tem, ko je bila vložena. Vendar pa spremembe niso možne po tem, ko so carinski organi:

- (a) osebo, ki je vložila skupno deklaracijo, obvestili, da nameravajo pregledati blago; ali
- (b) ugotovili nepravilnost zadevnih navedb; ali
- (c) dovolili odstranitev blaga.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5a(2), drugi pododstavek člena 13(2), člen 36a(4), člen 36b(1), člen 182a(2) in člen 182d(1) se uporabljajo od (*).

Vse druge določbe se uporabljajo po začetku veljavnosti izvedbenih določb na podlagi členov, navedenih v prejšnjem podstavku. Elektronska deklaracija in avtomatizirani sistemi za izvajanje obvladovanja tveganj in za elektronsko izmenjavo podatkov med carinskimi uradi vstopa, uvoza, izvoza in izstopa, kakor je določeno v členih 13, 36a, 36b, 36c, 182b, 182c in 182d, se vzpostavijo tri leta po začetku uporabe teh členov.

Najpozneje dve leti po začetku uporabe teh členov, Komisija oceni vse zahteve držav članic za podaljšanje triletnega obdobja iz tretjega pododstavka za elektronsko deklaracijo in avtomatizirani sistem za izvajanje obvladovanja tveganj in elektronsko izmenjavo podatkov med carinskimi uradi. Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo in po potrebi predlaga podaljšanje triletnega obdobja iz tretjega pododstavka.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, ...

Za Evropski parlament
Predsednik
...

Za Svet
Predsednik
...

(*) datuma začetka veljavnosti te uredbe

OBRAZLOŽITEV SVETA

I. UVOD

Komisija je 25. julija 2003 Svetu predložila zgoraj omenjeni predlog, ki temelji na členih 26, 95, 133 in 135 Pogodbe.

Ekonomsko-socialni odbor je svoje mnenje podal 26. februarja 2004 ⁽¹⁾.

Evropski parlament je podal svoje mnenje v prvi obravnavi 20. aprila 2004 ⁽²⁾ in sprejel 26 sprememb predloga. Komisija je sprejela večino le teh, šestih predlaganih sprememb pa ne more sprejeti.

Komisija je Svetu 4. maja 2004 predstavila spremenjeni predlog o zgoraj navedeni zadevi.

Svet je 29. novembra 2004 sprejel skupno stališče v skladu s členom 251(2) Pogodbe.

II. CILJ

Cilj predlagane uredbe je na osnovi splošno sprejetih standardov in meril tveganja vzpostaviti enakovredno raven zaščite v carinskih kontrolah za blago, ki vstopa v Skupnost in izstopa iz nje. To je treba doseči z uvedbo sistema deklaracij pred vstopom in izstopom blaga ter hkrati povečati uporabo informacijske tehnologije.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA IZ DOK. 12060/04

1. Splošno

Svet v svojem skupnem stališču na splošno podpira cilj predloga, tj. izboljšati varnost trgovskih tokov v Skupnost in iz nje z uvedbo ustreznih, na tveganju osnovanih kontrol ter z uporabo boljšega sistema posredovanja podatkov in izmenjave informacij.

2. Spremembe EP

Svet je zavzel naslednja stališča glede sprememb, ki jih je sprejel Evropski parlament:

- Svet je sprejel spremembe št. 1, 3, 4, 7 in 11 do 23 ter 26.
- *Sprememba št. 2*: Svet meni, da je treba v besedilo vnesti sklic na carinske kontrole za blago, ki izstopa iz Skupnosti (primerjaj s skupnim stališčem o spremembi št. 24).
- Svet ni sprejel popravkov, ki jih predlaga *sprememba št. 5*, temveč daje prednost besedilu iz predloga Komisije. Vendar pa Svet lahko sprejme predlagano vključitev sklica na mednarodne sporazume v tej uvodni navedbi.
- *Spremembe št. 6*, ki govori o opredelitvah različnih vrst carinskih uradov, Svet ni sprejel, ker manjkajo nekatere bistvene prvine, kot sta sklic na oznako carinskih organov v skladu s carinskimi pravili in sklic na kontrole, osnovane na tveganju, v različnih vrstah carinskih uradov.
- *Sprememba št. 8*: Svet se je odločil za določitev vrste pretoka blaga, za katerega se uporabljajo obstoječi predpisi. To je treba urediti v skladu z besedilom, ki se uporablja v predlagani opredelitvi „carinske kontrole“. Sklic na „vstop, izstop, tranzit, transfer in posebno uporabo blaga“ je treba zato uporabiti v opredelitvi „tveganja“ kot tudi v členu 13 (*sprememba št. 10*). Svet je sprejel črtanje opredelitve „pooblaščenega gospodarskega subjekta“, ker je bil ta koncept vključen v novi člen 5a (*sprememba št. 9*).

⁽¹⁾ UL C 110, 30.4.2004, str. 72.

⁽²⁾ UL C 104 E, 30.4.2004.

- *Sprememba št. 9:* Svet pozdravlja spremembo opredelitve „pooblaščenega gospodarskega subjekta“ in meni, da je novi člen 5a eden ključnih elementov osnutka Uredbe. Vendar pa je Svet v skupnem stališču bolj podrobno opredelil koncept „pooblaščenega gospodarskega subjekta“, tako da je uvedel razlikovanje med priznavanjem statusa „pooblaščenega gospodarskega subjekta“ s strani vseh držav članic, razen države članice, ki je prvotno podelila ta status, in pooblastilom za take subjekte, da lahko koristijo poenostavitve, ki jih omogočajo carinska pravila. S tem razlikovanjem državam članicam ne bi bilo treba ponavljati ocen o statusu „pooblaščenega gospodarskega subjekta“, ki so bile že izvedene v izvorni državi članici, vseeno pa bi lahko ocenile, ali je subjekt izpolnil kriterije, povezane z določeno vrsto poenostavitve na osnovi carinskih predpisov. Poleg tega je Svet vključil sklic na „finančno solventnost“ kot eno od meril za akreditacijo „pooblaščenega gospodarskega subjekta“ iz odstavka 2 člena 5a. Na koncu je Svet prilagodil pravila in pogoje, ki bodo določeni po postopku odbora v skladu s spremembami koncepta 'pooblaščenega gospodarskega subjekta'.
- *Sprememba št. 10:* Svet te spremembe ni sprejel. Svet je v svojem skupnem stališču omejil izmenjavo informacij med organi v eni državi članici in carinskimi organi druge države članice ali Komisijo na primere, ki to zahtevajo, zaradi čim večjega zmanjšanja tveganja iz člena 4 št. 25.
- *Sprememba št. 24:* Svet ni sprejel črtanja predlaganega člena 182b, ki predvideva pripravo podrobnih pravil v zvezi s skupnimi deklaracijami za izvoz. Sistem deklaracij pred odhodom naj se ne bi uporabljal samo za primere, ko tretja stranka zahteva od izvoznika, da posreduje podatke o varnosti, temveč naj bi se uporabljal kot del okvirnega sistema za predhodne varnostne podatke.
- *Sprememba št. 25,* ki črta sklic na člena 182a in 182b in s tem ukinja potrebo po skupni deklaraciji za blago, ki zapušča carinsko območje EU iz prostocarinske cone, je Svet zavrnil, ker meni, da bi to lahko povzročilo varnostne vrzeli v sistemu deklaracij pred odhodom.

3. Novi elementi, ki jih je uvedel Svet

Poleg točk, o katerih je Evropski parlament podal svoje mnenje, skupno stališče Sveta o teh točkah pa je podano zgoraj, je Svet vključil dve uvodni navedbi, ki pojasnjujeta njegov pristop glede priznavanja pooblaščenih gospodarskih subjektov in njim podeljenih poenostavitev (novi uvodni navedbi 3 in 4).

IV. ZAKLJUČEK

Skupno stališče Sveta je usklajeno s ciljem predlagane uredbe, tj. izboljšati koncept varnostnega upravljanja na zunanjih mejah EU, zlasti z uvajanjem na tveganju osnovanih kontrol in široke uporabe informacijske tehnologije. Poleg tega pa vzpostavlja ravnovesje med ciljem krepitve varnosti z bolj ciljno naravnanimi obmejnimi kontrolami in dodatnim upravnim bremenom za gospodarske subjekte zaradi zahteve po predhodni predložitvi podatkov, ki omogočajo take kontrole. Kot predlaga tudi mnenje Evropskega parlamenta, se je Svet odločil, da uvede večje možnosti za gospodarske subjekte glede koriščenja poenostavitev na podlagi carinskih pravil, če hkrati izpolnjujejo tudi zahtevane pogoje. Vendar pa Svet podpira predlog Komisije, da se obdrži simetričnost med kontrolami pri uvozu v Skupnost in izvozu iz nje.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 9/2005,**ki ga je sprejel Svet dne 29. novembra 2004,****z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvirja za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, ki rabijo energijo, in o spremembi Direktive Sveta 92/42/EGS ter direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 96/57/ES in 2000/55/ES**

(2005/C 38 E/04)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Neskladja v zakonodaji ali upravnih ukrepih držav članic, ki zadevajo okoljsko primerno zasnovo izdelkov, ki rabijo energijo, lahko povzročijo ovire v trgovini in izkrivljajo konkurenco v Skupnosti ter s tem neposredno vplivajo na vzpostavitev in delovanje notranjega trga. Uskladitev nacionalnih zakonodaj je edini način za preprečevanje takšnih ovir v trgovini in nelojalne konkurence.

(2) Izdelki, ki rabijo energijo (v nadaljevanju „IRE“), so veliki porabniki naravnih virov in energije v Skupnosti. Na okolje vplivajo tudi na številne druge načine. Pri večini skupin izdelkov, ki so na voljo na trgu Skupnosti, je mogoče zabeležiti zelo različne stopnje vplivov na okolje, čeprav se uporabljajo za podobne namene. V interesu trajnostnega razvoja bi bilo treba pri teh izdelkih, predvsem z ugotavljanjem pglavitnih virov negativnih okoljskih vplivov in izogibanjem prenašanja onesnaževanja, spodbujati stalne izboljšave skupnih okoljskih vplivov, kadar te izboljšave ne povzročajo pretiranih stroškov.

(3) Okoljsko primerna zasnova izdelkov je ključni dejavnik Strategije Skupnosti o integrirani politiki izdelkov. Kot preventivni pristop, zasnovan za optimizacijo okoljske učinkovitosti izdelkov, ponuja resnične nove priložnosti proizvajalcem, potrošnikom in družbi kot celoti, ob tem pa ohranja njihove funkcionalne lastnosti.

(4) Izboljšanje energetske učinkovitosti – ena od razpoložljivih možnosti je učinkovitejša končna raba električne energije – je znaten prispevek k doseganju ciljnih emisij toplogrednih plinov v Skupnosti. Potreba po električni energiji je najhitreje rastoča kategorija rabe končne energije. Brez politike, ki bi nevtralizirala ta trend, je predvidena njena rast v naslednjih 20 do 30 letih. Kakor izhaja iz Evropskega programa za podnebne spremembe, ki ga je predstavila Komisija, je možno znatno zmanjšanje rabe energije. Podnebne spremembe so ena izmed prioritet Šestega okoljskega akcijskega programa Skupnosti iz Sklepa Evropskega parlamenta in Sveta št. 1600/2002/ES z dne 22. julija 2002 ⁽³⁾. Varčevanje z energijo je stroškovno najučinkovitejši način za povečanje zanesljivosti oskrbe in zmanjšanje odvisnosti od uvoza. Zato bi morali pri povpraševanju sprejeti tehtne ukrepe in cilje.

(5) Ukrepati bi bilo treba v fazi snovanja IRE, saj se zdi, da je onesnaževanje, ki ga izdelek povzroča v svojem življenjskem ciklusu, določeno v tej fazi, ko nastane tudi večina vključenih stroškov.

(6) Da bi zagotovili prost pretok okoljsko ustreznih izdelkov in izboljšali njihov skupni okoljski vpliv, bi bilo treba vzpostaviti skladen okvir za uporabo zahtev o okoljsko primerni zasnovi IRE. Takšne zahteve Skupnosti bi morale izpolnjevati načela poštene konkurence in mednarodne trgovine.

(7) Zahteve za okoljsko primerno zasnovo bi morale biti postavljene ob upoštevanju ciljev in prioritet iz Šestega okoljskega akcijskega programa Skupnosti, vključno z ustreznimi cilji iz tematskih strategij tega programa.

⁽¹⁾ UL C 112, 30.4.2004, str. 25.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 20. aprila 2004 (UL C 104 E, 30.4.2004), Skupno stališče Sveta z dne 29. novembra 2004 in Stališče Evropskega parlamenta (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

- (8) Ta direktiva želi z znižanjem potencialnih okoljskih vplivov IRE doseči visoko raven varstva okolja, kar bo na koncu koristilo potrošnikom in drugim končnim uporabnikom. Trajnostni razvoj zahteva tudi primerno upoštevanje zdravstvenih, socialnih in ekonomskih vplivov predvidenih ukrepov. Izboljšanje energetske učinkovitosti izdelkov prispeva k zanesljivosti oskrbe z energijo, ki je predpogoj za preudarno gospodarjenje in torej za trajnostni razvoj.
- (9) Da bi bile okoljske koristi od izboljšane zasnove čim večje, bo morda potrebno obveščanje potrošnikov o okoljskih značilnostih in učinkovitosti IRE, ter svetovanje o okolju prijaznem načinu uporabe teh izdelkov.
- (10) Pristop Zelene knjige o integrirani politiki izdelkov, ki je pomembna novost pri Šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti, skuša zmanjšati okoljske vplive izdelkov v njihovem celotnem življenjskem ciklusu. Upoštevanje okoljskih vplivov izdelka v njegovem celotnem življenjskem ciklusu na stopnji zasnove prinaša velike možnosti za stroškovno učinkovito spodbujanje okoljskih izboljšav. Pri tem bi moralo biti dovolj prožnosti, da bi lahko te dejavnike vključili v zasnovo izdelka ob upoštevanju tehničnih, funkcionalnih in ekonomskih vidikov.
- (11) Čeprav je zaželen celovit pristop k okoljski učinkovitosti, bi morali pri sprejemanju delovnega načrta kot prednostni okoljski cilj obravnavati zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, doseženo s povečanjem energetske učinkovitosti.
- (12) Za potrebno in utemeljeno se utegne izkazati vzpostavitev posebnih, količinsko opredeljenih zahtev za okoljsko primerno zasnovo nekaterih izdelkov ali njihovih okoljskih vidikov, če hočemo njihove okoljske vplive zmanjšati na najmanjšo možno mero. Zaradi nujnosti prispevka k doseganju zaveze v okviru Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o podnebnih spremembah (UNFCCC) in brez poseganja v integriran pristop, ki ga predvideva ta direktiva, bi bilo potrebno dati določeno prednost tistim ukrepom, s katerimi bi lahko občutno in z majhnimi stroški zmanjšali emisije toplogrednih plinov. Takšni ukrepi lahko tudi prispevajo k trajnostni rabi virov in k uresničitvi desetletnega programskega okvira o trajnostni proizvodnji in porabi, o katerem so se dogovorili na Svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju v Johannesburgu septembra 2002.
- (13) Raven zahtev za okoljsko primerno zasnovo naj bi bila navadno določena na temelju tehnične, ekonomske in okoljske analize. Prožnost metode za ugotavljanje ravni zahtev lahko olajša hitro izboljšanje okoljske učinkovitosti. Pri tem bi se morali posvetovati z zainteresiranimi vpletenimi stranmi, ki bi aktivno sodelovale pri tej analizi. Predpisovanje obveznih ukrepov zahteva primerno posvetovanje z vpletenimi stranmi. Takšno posvetovanje lahko poudari potrebo po uvajanju po fazah ali po prehodnih ukrepih. Uvajanje vmesnih ciljev poveča predvidljivost politike, dopušča prilagajanje razvojnih ciklusov izdelkov in zainteresiranim olajšuje dolgoročno načrtovanje.
- (14) Prednost bi morale imeti alternativne rešitve, kot je na primer samoreguliranje v industriji, če bi cilje politike s takimi ukrepi lahko dosegli hitreje ali ceneje kot z obveznimi ukrepi. Zakonodajne ukrepe bi potrebovali tam, kjer se tržne sile ne bi razvijale v pravo smer ali s sprejemljivo hitrostjo.
- (15) Samoreguliranje, vključno s prostovoljnimi sporazumi, ki predstavljajo enostranske obveze industrije, lahko zagotovi hiter napredek zaradi hitrega in stroškovno učinkovitega izvajanja ter omogoča prožno in ustrezno prilagajanje tehnološkim možnostim in občutljivosti trga.
- (16) Poglavje 6 „Sporočila Komisije o okoljskih dogovorih na ravni Skupnosti v okviru akcijskega načrta poenostavitve in izboljšanja regulativnega okolja“ bi lahko koristno pomagalo pri ocenjevanju samoregulacije v industriji v smislu te direktive.
- (17) Ta direktiva naj bi spodbujala tudi integracijo okoljsko primerne zasnove v malih in srednje velikih podjetjih (v nadaljevanju „MSP“) ter zelo majhnih podjetjih. Takšno integracijo bi bilo mogoče pospešiti s široko razpoložljivostjo in enostavnim dostopom do informacij o trajnostnih vidikih njihovih izdelkov.
- (18) Da se IRE, ki so skladni z zahtevami po okoljsko primerni zasnovi, določenimi v izvedbenih ukrepih te direktive, lahko dajo na notranji trg in prosto gibajo, bi morali biti označeni z znakom „CE“ in opremljeni z dodatnimi informacijami. Za zagotovitev zmanjšanja okoljskih vplivov reguliranih IRE in poštene konkurence je nujno strogo uveljavljanje izvedbenih ukrepov.
- (19) Komisija naj se pri pripravi izvedbenih ukrepov in delovnega načrta posvetuje s predstavniki držav članic in ustreznih interesnih skupin, ki jih zadeva določena skupina izdelkov, na primer industrije, vključno z MSP, obrtjo, sindikati, trgovci na debelo in drobno, uvozniki, okoljevarstvenimi skupinami in organizacijami potrošnikov.

- (20) Pri pripravi izvedbenih ukrepov bi morala Komisija primerno upoštevati obstoječo nacionalno okoljsko zakonodajo, zlasti o strupenih snoveh, za katero so države članice naznanile, da bi jo po njihovem mnenju morale ohraniti, ne da bi se zmanjšala obstoječa in upravičena raven varstva v državah članicah.
- (21) Upoštevati bi morali module in pravila, namenjene uporabi v direktivah o tehnični uskladitvi, ki jih določa Sklep Sveta 93/465/EGS z dne 22. julija 1993 o modulih za različne faze postopkov ugotavljanja skladnosti in o pravilih za pritrditev in uporabo znaka skladnosti CE ⁽¹⁾.
- (22) Da bi izboljšali nadzor na trgu, bi si morali nadzorni organi izmenjevati informacije o ukrepih, predvidenih na področju uporabe te direktive. Pri takšnem sodelovanju bi bilo treba čim bolj izkoristiti elektronska komunikacijska sredstva in ustrezne programe Skupnosti. Olajšati bi morali izmenjavo informacij o okoljski učinkovitosti v življenjskem ciklusu izdelkov in dosežkih zasnovnih rešitev. Zbiranje in razširjanje znanja, pridobljenega v okviru prizadevanj proizvajalcev za okoljsko primerno zasnovano, je ena izmed ključnih koristi, ki jih prinaša ta direktiva.
- (23) Kar zadeva usposabljanje in obveščanje MSP o okoljsko primerni zasnovi, je morda primerno razmisliti o spremljajočih dejavnostih.
- (24) V interesu delovanja notranjega trga je vzpostaviti standarde, usklajene na ravni Skupnosti. Ko se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi sklicavanje na tak standard, naj bi njegovo upoštevanje pomenilo domnevo o skladnosti z ustreznimi zahtevami, ki jih določa izvedbeni ukrep, sprejet na podlagi te direktive, pa čeprav morajo biti dovoljeni tudi drugi načini izkazovanja takšne skladnosti.
- (25) Ena izmed glavnih vlog harmoniziranih standardov bi morala biti pomoč proizvajalcem pri uporabi izvedbenih ukrepov, sprejetih na podlagi te direktive. Takšni standardi bi lahko bili odločilni pri določanju merilnih in preskusnih metod. V primeru splošnih zahtev za okoljsko primerno zasnovano bi lahko harmonizirani standardi znatno pomagali proizvajalcem pri določanju okoljskega profila njihovega izdelka v skladu z zahtevami ustreznega izvedbenega ukrepa. Ti standardi bi morali jasno opredeljevati razmerje med njihovimi določili in obravnavanimi zahtevami. Namen harmoniziranih standardov ne bi smel biti postavljanje omejitev za okoljske vidike.
- (26) Za namene opredelitve pojmov, uporabljenih v tej direktivi, se je primerno sklicevati na ustrezne mednarodne standarde, na primer ISO 14040.
- (27) Ta direktiva je v skladu z nekaterimi načeli za izvajanje novega pristopa, ki ga določa Resolucija Sveta z dne 7. maja 1985 o novem pristopu k tehnični uskladitvi in standardom ⁽²⁾ in o sklicevanju na usklajene evropske standarde. Resolucija Sveta z dne 28. oktobra 1999 ⁽³⁾ o vlogi standardizacije v Evropi priporoča Komisiji, da bi preučila, ali bi lahko razširili načelo novega pristopa na dotlej nepokrita področja in s tem izboljšali in poenostavili zakonodajo, kjer koli je to mogoče.
- (28) Ta direktiva dopolnjuje obstoječe instrumente Skupnosti, kakor so Direktiva Sveta 92/75/EGS z dne 22. septembra 1992 o navajanju porabe energije in drugih virov gospodinskih aparatov s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku ⁽⁴⁾, Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1980/2000 z dne 17. julija 2000 o spremenjenem sistemu Skupnosti za podeljevanje znaka za okolje ⁽⁵⁾, Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2422/2001 z dne 6. novembra 2001 o programu Skupnosti za označevanje energetske učinkovitosti pisarniške opreme ⁽⁶⁾, Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/96/ES z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) ⁽⁷⁾, Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/95/ES z dne 27. januarja 2003 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi ⁽⁸⁾ in Direktiva Sveta 76/769/EGS o omejitvah pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov ⁽⁹⁾. Sinergija med to direktivo in obstoječimi instrumenti Skupnosti naj bi povečala njihove učinke in oblikovala skladne zahteve, katerim naj bi zadostili proizvajalci.
- (29) Direktiva Sveta 92/42/EGS z dne 21. maja 1992 o zahtevanih izkoristkih novih toplovodnih kotlov na tekoča ali plinasta goriva ⁽¹⁰⁾, Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/57/ES z dne 3. septembra 1996 o
-
- ⁽¹⁾ UL L 220, 30.8.1993, str. 23.
- ⁽²⁾ UL C 136, 4.6.1985, str. 1.
- ⁽³⁾ UL C 141, 19.5.2000, str. 1.
- ⁽⁴⁾ UL L 297, 13.10.1992, str. 16. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).
- ⁽⁵⁾ UL L 237, 21.9.2000, str. 1.
- ⁽⁶⁾ UL L 332, 15.12.2001, str. 1.
- ⁽⁷⁾ UL L 37, 13.2.2003, str. 24. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/108/ES (UL L 345, 31.12.2003, str. 106).
- ⁽⁸⁾ UL L 37, 13.2.2003, str. 19.
- ⁽⁹⁾ UL L 262, 27.9.1976, str. 201. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/98/ES (UL L 305, 1.10.2004, str. 63).
- ⁽¹⁰⁾ UL L 167, 22.6.1992, str. 17. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2004/8/ES (UL L 52, 21.2.2004, str. 50).

zahtevah po energetske učinkovitosti za gospodinske električne hladilnike, zamrzovalnike in njihove kombinacije ⁽¹⁾ in Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/55/ES z dne 18. septembra o zahtevah za energijsko učinkovitost predstikalnih naprav za fluorescenčne sijalke ⁽²⁾ že vsebujejo določila o spremenjenih zahtevah po energetske učinkovitosti, zato morajo biti vključene v sedanji okvir.

(30) Direktiva 92/42/EGS predvideva sistem razvrščanja z zvezdicami, ki je namenjen za potrjevanje energetske učinkovitosti kotlov. Ker se države članice in industrija strinjajo, da sistem razvrščanja z zvezdicami ni prinesel pričakovanega rezultata, je treba Direktivo 92/42/EGS spremeniti in s tem ustvariti prostor za učinkovitejše sisteme.

(31) Zahteve, določene v Direktivi Sveta 78/170/EGS z dne 13. februarja 1978 o učinkovitosti generatorjev toplote za ogrevanje prostorov in pripravo tople vode v novih ali obstoječih neindustrijskih stavbah ter o izolaciji distribucijskih omrežij toplote in tople sanitarne vode v novih neindustrijskih stavbah ⁽³⁾, so bile nadomeščene z določbami Direktive 92/42/EGS, Direktive Sveta 90/396/EGS z dne 29. junija 1990 o približevanju zakonodaj držav članic v zvezi z napravami na plinsko gorivo ⁽⁴⁾ in Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/91/ES z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb ⁽⁵⁾. Zato bi bilo treba Direktivo 78/170/EGS razveljaviti.

(32) Direktiva Sveta 86/594/EGS z dne 1. decembra 1986 o emisijah hrupa, ki ga povzročajo gospodinski aparati ⁽⁶⁾, določa pogoje, po katerih lahko države članice zahtevajo objavo podatkov o emisijah hrupa, ki ga povzročajo takšni aparati, in opredeljuje postopek za ugotavljanje ravni hrupa. Zaradi uskladiitve bi bilo treba emisije hrupa vključiti v integrirano oceno okoljske učinkovitosti. Ker ta direktiva predvideva takšen integriran pristop, bi bilo treba Direktivo 86/594/EGS razveljaviti.

(33) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi morali sprejeti v skladu z Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ UL L 236, 18.9.1996, str. 36.

⁽²⁾ UL L 279, 1.11.2000, str. 33.

⁽³⁾ UL L 52, 23.2.1978, str. 32. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 82/885/EGS (UL L 378, 31.12.1982, str. 19).

⁽⁴⁾ UL L 196, 26.7.1990, str. 15. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 93/68/EGS (UL L 220, 30.8.1993, str. 1).

⁽⁵⁾ UL L 1, 4.1.2003, str. 65.

⁽⁶⁾ UL L 344, 6.12.1986, str. 24. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 807/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 36).

⁽⁷⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(34) Države članice bi morale določiti kazni, ki se bodo uporabljale v primeru kršitev nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo. Te kazni naj bodo učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

(35) Velja spomniti, da člen 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši zakonodaji ⁽⁸⁾ navaja, da „naj Svet spodbuja države članice, naj za lastno rabo in v interesu Skupnosti sestavljajo svoje preglednice, ki bodo, kolikor je to mogoče, ponazarjale korelacijo med direktivami in določbami za njihov prenos, in te preglednice objavljajo“.

(36) Ker cilja predlaganih ukrepov, to je zagotoviti delovanje notranjega trga tako, da se od izdelkov zahteva primerna stopnja okoljske učinkovitosti, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva vzpostavlja okvir za določanje zahtev Skupnosti za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, ki rabijo energijo, da bi se zagotovil prost pretok teh izdelkov na notranjem trgu.

2. Ta direktiva predvideva določitev zahtev, ki jih morajo izpolnjevati izdelki, ki rabijo energijo, za katere veljajo izvedbeni ukrepi, da so dani v promet in/ali v uporabo. S povečanjem energetske učinkovitosti in ravni varstva okolja ter hkratnim povečanjem zanesljivosti oskrbe z energijo prispeva k trajnostnemu razvoju.

3. Ta direktiva ne velja za potniška ali tovorna prevozna sredstva.

4. Ta direktiva in izvedbeni ukrepi, sprejeti na njeni podlagi, ne posegajo v zakonodajo Skupnosti o ravnanju z odpadki in o kemikalijah, vključno z zakonodajo Skupnosti o fluoriranih toplogrednih plinih.

⁽⁸⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „izdelek, ki rabi energijo (IRE)“ je izdelek, katerega pravilno delovanje je, potem ko je dan v promet in/ali v uporabo, odvisno od dovajanja energije (električne energije, fosilnih goriv in obnovljivih virov energije), ali izdelek za proizvodnjo, prenos in merjenje takšne energije, vključno z deli, ki so odvisni od dovajanja energije in so namenjeni vgradnji v IRE, za katere velja ta direktiva, ki so dani v promet in/ali uporabo kot samostojni deli za končne uporabnike in za katere je mogoče neodvisno oceniti njihovo okoljsko učinkovitost;
2. „sestavni deli in sklopi“ so deli, ki so namenjeni vgradnji v IRE in niso dani v promet in/ali v uporabo kot samostojni deli za končne uporabnike ali pa njihove okoljske učinkovitosti ni mogoče oceniti neodvisno;
3. „izvedbeni ukrepi“ so ukrepi, sprejeti v skladu s to direktivo, ki določajo zahteve za okoljsko primerno zasnovo opredeljenih IRE, ali za njihove okoljske vidike;
4. „dati v promet“ pomeni prvič ponuditi IRE na trgu Skupnosti z namenom distribucije ali uporabe v Skupnosti, za plačilo, ali zastonj, ne glede na prodajno tehniko;
5. „dati v uporabo“ pomeni prvo uporabo IRE za predviden namen s strani končnega uporabnika v Skupnosti;
6. „proizvajalec“ je vsaka fizična ali pravna oseba, ki proizvaja IRE, za katere velja ta direktiva, in je odgovorna za njihovo skladnost s to direktivo glede dajanja v promet in/ali v uporabo, pod proizvajalčevim lastnim imenom ali blagovno znamko ali za lastno uporabo proizvajalca. Če proizvajalca, v skladu z opredelitvijo v prvem stavku, ni mogoče določiti, je proizvajalec vsaka fizična ali pravna oseba, ki daje v promet in/ali v uporabo IRE, za katere velja ta direktiva;
7. „pooblaščen zastopnik“ je vsaka fizična ali pravna oseba s sedežem v Skupnosti, ki je pridobila pisno pooblastilo proizvajalca za opravljanje vseh ali dela obveznosti in formalnosti, povezanih s to direktivo, v njegovem imenu;
8. „materiali“ so vsi materiali, ki se uporabijo v življenjskem ciklusu IRE;
9. „zasnova izdelka“ pomeni vrsto postopkov, ki pretvarjajo pravne, tehnične, varnostne, funkcionalne, tržne ali druge zahteve, ki jim mora IRE ustrezati, v tehnične lastnosti IRE;
10. „okoljski vidik“ pomeni element ali funkcijo IRE, ki lahko v njegovem življenjskem ciklusu vpliva na okolje;
11. „okoljski vpliv“ pomeni vsako spremembo okolja, ki v celoti ali delno izvira iz IRE v njegovem življenjskem ciklusu;
12. „življenjski cikel“ pomeni sosledna in med seboj povezana obdobja IRE od uporabe surovin do dokončne odstranitve;
13. „ponovna uporaba“ pomeni vsak postopek, v katerem se IRE ali njegovi deli po koncu prve uporabe ponovno uporabijo za isti namen, za katerega so bili ustvarjeni, vključno z nadaljnjo uporabo IRE, ki se vrača na zbiralno mesto, k distributerju, izvajalcu recikliranja ali proizvajalcu, pa tudi z uporabo obnovljenega IRE;
14. „recikliranje“ pomeni ponovno obdelavo odpadnih materialov v proizvodnem procesu za prvotni namen ali v druge namene, vendar ne za energetske predelavo;
15. „energetska predelava“ pomeni uporabo gorljivih odpadkov za proizvodnjo energije z neposrednim sežigom, skupaj z drugimi odpadki ali brez njih, vendar z uporabo toplote;
16. „predelava“ pomeni vsako primerno operacijo, navedeno v Prilogi II B k Direktivi Sveta 75/442/EGS z dne 15. julija 1975 o odpadkih ⁽¹⁾;
17. „odpadki“ so vsaka snov ali predmet iz skupin iz Priloge I k Direktivi 75/442/EGS, ki jo imetnik zavrže, namerava zavreči ali mora zavreči;
18. „nevarni odpadki“ pomenijo vsak odpadek iz člena 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih ⁽²⁾;
19. „ekološki profil“ je opis vnosov in iznosov (na primer materialov, emisij in odpadkov), v skladu z izvedbenim ukrepom, ki velja za IRE, v njegovem celotnem življenjskem ciklusu, pomembnih z vidika njegovega vpliva na okolje in izraženih v merljivih fizikalnih količinah;
20. „okoljska učinkovitost“ IRE pomeni rezultate proizvajalčevega upravljanja z okoljskimi vidiki IRE, razvidne iz njegove tehnične dokumentacije;
21. „izboljšanje okoljske učinkovitosti“ pomeni postopek izboljšanja okoljske učinkovitosti IRE skozi več generacij, čeprav ne nujno pri vseh okoljskih vidikih izdelka hkrati;

⁽¹⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

⁽²⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 20. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 94/31/ES (UL L 168, 2.7.1994, str. 28).

22. „okoljsko primerna zasnova“ pomeni sistematično integracijo okoljskih vidikov v zasnovo izdelka, da bi se izboljšala okoljska učinkovitost IRE v njegovem življenjskem ciklusu;
23. „zahteva po okoljsko primerni zasnovi“ je vsaka zahteva v zvezi z IRE ali zasnovo IRE, namenjena izboljšanju njegove okoljske učinkovitosti, ali vsaka zahteva po zagotavljanju podatkov o okoljskih vidikih IRE;
24. „splošna zahteva po okoljsko primerni zasnovi“ je vsaka zahteva po okoljsko primerni zasnovi, ki temelji na ekološkem profilu kot celoti in nima določenih mejnih vrednosti za posamezne okoljske vidike;
25. „posebna zahteva po okoljsko primerni zasnovi“ je količinsko določena in merljiva zahteva po okoljsko primerni zasnovi, povezana z določenim okoljskim vidikom IRE, na primer porabo energije med delovanjem, preračunano na dano enoto koristka;
26. „harmonizirani standard“ je tehnična specifikacija, ki jo je s pooblastilom Komisije sprejel priznani organ za standardizacijo v skladu s postopki, določenimi v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 98/34/ES z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov⁽¹⁾, da bi določil evropsko zahtevo, skladnost s katero ni obvezna.

Člen 3

Dajanje v promet in/ali v uporabo

1. Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se IRE, za katere veljajo izvedbeni ukrepi, lahko dajo v promet in/ali v uporabo le, če so skladni s temi ukrepi in nosijo znak CE v skladu s členom 4.
2. Države članice določijo organe, pristojne za tržni nadzor. Takšnim organom zagotovijo pristojnosti, potrebne za izvajanje ustreznih ukrepov, h katerim jih zavezuje ta direktiva. Države članice opredelijo naloge, pristojnosti in organizacijsko ureditev organov, ki so pristojni:
- (i) za organiziranje ustreznih preverjanj skladnosti IRE v primernem obsegu in da zavežejo proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika, da umakne neskladne IRE iz prometa v skladu s členom 6;
 - (ii) za pozivanje zadevnih strani k zagotavljanju vseh potrebnih podatkov, navedenih v izvedbenih ukrepih;
 - (iii) za jemanje vzorcev izdelkov, na katerih izvedejo preskuse skladnosti.

3. Države članice obveščajo Komisijo o rezultatih tržnega nadzora, Komisija pa takšne informacije po potrebi pošlje drugim državam članicam.

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

4. Države članice zagotavljajo potrošnikom in drugim zainteresiranim stranem možnost, da oddajo pristojnim organom pritožbe o skladnosti izdelkov.

Člen 4

Označevanje in izjava o skladnosti

1. Preden se IRE, za katerega veljajo izvedbeni ukrepi, da v promet in/ali v uporabo, mora biti označen z oznako skladnosti CE in opremljen z izjavo o skladnosti, s čimer proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik zagotavlja in izjavlja, da IRE ustreza vsem ustreznim določbam zadevnega izvedbenega ukrepa.
2. Oznaka skladnosti CE je sestavljena iz začetnic „CE“, kakor je prikazano v Prilogi III.
3. Izjava o skladnosti vsebuje elemente, opredeljene v Prilogi VI, in se sklicuje na ustrezen izvedbeni ukrep.
4. Prepove se označevanje IRE z oznakami, ki bi lahko zavajale uporabnike glede na pomen ali obliko oznake CE.
5. Države članice lahko zahtevajo, da so podatki, ki morajo biti zagotovljeni v skladu z delom 2 Priloge I, navedeni v njihovem(-ih) uradnem(-ih) jeziku(-ih), ko IRE doseže končnega uporabnika.

Države članice tudi dopuščajo, da so ti podatki na voljo v enem ali več drugih uradnih jezikih Skupnosti.

Pri uporabi prvega pododstavka države članice posebej upoštevajo:

- (a) ali je mogoče informacije podati z usklajenimi simboli, priznanimi šiframi ali drugimi ukrepi;
- (b) vrsto predvidenega uporabnika IRE in naravo podatkov, ki morajo biti zagotovljeni.

Člen 5

Prost pretok

1. Države članice zaradi zahtev o okoljsko primerni zasnovi, ki se nanašajo na parametre okoljsko primerne zasnove iz dela 1 Priloge I, ki jih zajema veljavni izvedbeni ukrep, na svojem ozemlju ne prepovedujejo, omejujejo ali ovirajo dajanja v promet in/ali v uporabo IRE, če izpolnjuje vse ustrezne določbe veljavnega izvedbenega ukrepa in nosi oznako CE v skladu s členom 4.

2. Države članice zaradi zahtev o okoljsko primerni zasnovi, ki se nanašajo na parametre okoljsko primerne zasnove iz dela 1 Priloge I, na svojem ozemlju ne prepovedujejo, omejujejo ali ovirajo dajanja v promet in/ali v uporabo IRE, označenega z oznako CE v skladu s členom 4, za katerega veljaven izvedbeni ukrep določa, da ni potrebna nobena zahteva po okoljsko primerni zasnovi.

3. Države članice ne preprečujejo prikazovanja, na primer na sejmi, razstavah in demonstracijah, IRE, ki niso skladni z določili veljavnega izvedbenega ukrepa, če so označeni z vidno navedbo, da ne smejo biti dani v promet in/ali v uporabo, dokler ne zagotovijo skladnosti.

Člen 6

Zaščitna klavzula

1. Kadar država članica ugotovi, da IRE, ki nosi oznako CE iz člena 4 in se uporablja v skladu z njegovim namenom uporabe, ne izpolnjuje vseh ustreznih določb veljavnega izvedbenega ukrepa, je proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik zavezan zagotoviti skladnost IRE z določbami veljavnega izvedbenega ukrepa in/ali z oznako CE in prenehati s kršitvijo pod pogoji, ki jih določi država članica.

Kadar se neskladnost nadaljuje, država članica sprejme odločitev o omejitvi ali prepovedi dajanja v promet in/ali v uporabo zadevnega IRE, ali zagotovi, da se ga umakne s trga.

2. V vsaki odločitvi države članice na podlagi te direktive, s katero se omeji ali prepove dajanje v promet in/ali v uporabo IRE, se navedejo razlogi za utemeljitev.

Takšna odločitev se nemudoma sporoči zadevni strani, ki mora biti hkrati obveščena o pravnih sredstvih, ki so ji na voljo v skladu z veljavno zakonodajo zadevne države članice, in o rokih, ki veljajo za ta sredstva.

3. Država članica takoj obvesti Komisijo in ostale države članice o vsaki odločitvi, sprejeti na podlagi odstavka 1, navede razloge zanj, in še posebej, ali je neskladje posledica:

- (a) neizpolnjevanja zahtev veljavnega izvedbenega ukrepa;
- (b) nepravilne uporabe harmoniziranih standardov iz člena 9(2);
- (c) pomanjkljivosti v harmoniziranih standardih iz člena 9(2).

4. Komisija se nemudoma posvetuje z vpletenimi stranmi in lahko pri tem zaprosi za strokovne nasvete neodvisnih zunanjih strokovnjakov.

Po tem posvetu Komisija takoj obvesti državo članico, ki je sprejela odločitev, in druge države članice o svojih stališčih.

Če Komisija meni, da je odločitev neupravičena, o tem takoj obvesti države članice.

5. Če odločitev iz odstavka 1 temelji na pomanjkljivosti v harmoniziranih standardih, Komisija nemudoma sproži postopek iz člena 9(2), (3) in (4). Komisija hkrati obvesti odbor iz člena 15(1).

6. Države članice in Komisija sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo zaupnost v zvezi z informacijami, pridobljenimi v tem postopku, kadar je to upravičeno.

7. Odločitve, ki jih države članice sprejmejo na podlagi tega člena so dostopne javnosti na pregleden način.

8. Mnenje Komisije o teh odločitvah se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 7

Ocena skladnosti

1. Preden se IRE, za katerega veljajo izvedbeni ukrepi, da v promet in/ali v uporabo, mora proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik zagotoviti izvedbo ocene skladnosti IRE z vsemi ustreznimi zahtevami zadevnega izvedbenega ukrepa.

2. Postopki ocenjevanja skladnosti se določijo v izvedbenih ukrepih, proizvajalcem pa je prepuščena izbira med notranjim nadzorom zasnove, kakor je določeno v Prilogi IV, in sistemom upravljanja, kakor je določeno v Prilogi V. Če je upravičen in sorazmeren s tveganjem, se postopek ocenjevanja skladnosti izbere med ustreznimi moduli, kot je opisano v Sklepu 93/465/EGS.

Če IRE, za katerega veljajo izvedbeni ukrepi, razvije organizacija, registrirana v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 761/2001 z dne 19. marca 2001 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) ⁽¹⁾, in je funkcija zasnove vključena v obseg te registracije, se predpostavlja, da sistem upravljanja te organizacije ustreza zahtevam iz Priloge V k tej direktivi.

Če IRE, za katerega veljajo izvedbeni ukrepi, razvije organizacija s sistemom upravljanja, ki vključuje funkcijo zasnove in se izvaja v skladu s harmoniziranimi standardi, katerih sklicne številke so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*, se predpostavlja, da je ta sistem upravljanja v skladu z ustreznimi zahtevami iz Priloge V.

⁽¹⁾ UL L 114, 24.4.2001, str. 1.

3. Potem ko se IRE, za katerega veljajo izvedbeni ukrepi, da v promet in/ali v uporabo, proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik hrani ustrezne dokumente v zvezi z opravljeno oceno skladnosti in izdano izjavo o skladnosti, za potrebe inšpekcije držav članic, še 10 let zatem, ko je bil izdelan zadnji od teh IRE.

Ustrezni dokumenti morajo biti na voljo v 10 dneh po prejetju zahteve pristojnega organa države članice.

4. Dokumenti, ki se nanašajo na oceno skladnosti in izjavo o skladnosti iz člena 4, se sestavijo v enem izmed uradnih jezikov Skupnosti.

Člen 8

Predpostavka skladnosti

1. Države članice obravnavajo IRE, označen z oznako CE iz člena 4, kot skladen z ustreznimi določbami veljavnega izvedbenega ukrepa.

2. Države članice obravnavajo IRE, pri katerem so bili uporabljeni harmonizirani standardi, katerih sklicne številke so bile objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*, kot skladen z vsemi ustreznimi določbami ustreznega izvedbenega ukrepa, na katerega se ti standardi nanašajo.

3. Predpostavlja se, da je IRE, za katerega je bil pridobljen znak za okolje v skladu z Uredbo (ES) št. 1980/2000, v skladu z zahtevami po okoljsko primerni zasnovi iz ustreznega izvedbenega ukrepa, v kolikor znak za okolje izpolnjuje te zahteve.

4. Komisija lahko za namene predpostavke o skladnosti v smislu te direktive, v skladu s postopkom iz člena 15(2), odloči, da drugi znaki za okolje izpolnjujejo enakovredne pogoje, kot jih izpolnjuje znak Skupnosti za okolje v skladu z Uredbo (ES) št. 1980/2000. Predpostavlja se, da je IRE, kateremu je bil dodeljen takšen drugi znak za okolje, skladen z zahtevami po okoljsko primerni zasnovi iz veljavnega izvedbenega ukrepa, v kolikor zadevni znak za okolje te zahteve izpolnjuje.

Člen 9

Harmonizirani standardi

1. Države članice v največji možni meri zagotavljajo sprejetje ustreznih ukrepov, ki omogočajo posvetovanje z zainteresiranimi stranmi na nacionalni ravni o postopku priprave in spremljanja harmoniziranih standardov.

2. Kadar država članica ali Komisija ugotovi, da harmonizirani standardi, za katere se predpostavlja, da njihova uporaba zadošča posebnim določbam veljavnega izvedbenega ukrepa, tem določbam ne zadoščajo v celoti, zadevna država članica ali Komisija o tem obvesti stalni odbor, ustanovljen v skladu s členom 5 Direktive 98/34/ES z navedbo razlogov. Odbor sprejme mnenje po hitrem postopku.

3. Glede na mnenje odbora Komisija odloči, ali se sklici na zadevne harmonizirane standarde objavijo, ne objavijo ali delno objavijo, nadaljujejo ali umaknejo v *Uradnem listu Evropske unije*.

4. Komisija obvesti zadevni evropski organ za standardizacijo in po potrebi izda novo pooblastilo za spremembo zadevnih harmoniziranih standardov.

Člen 10

Zahteve za sestavne dele in sklope

Izvedbeni ukrepi lahko zahtevajo od proizvajalcev ali njihovih pooblaščenih zastopnikov, ki dajejo v promet in/ali v uporabo sestavne dele in sklope, da zagotovijo proizvajalcu IRE, za katerega veljajo izvedbeni ukrepi, ustrezne podatke o sestavi materialov in porabi energije, materialih in/ali virih za sestavne dele ali sklope.

Člen 11

Upravno sodelovanje in izmenjava informacij

1. Države članice zagotovijo sprejetje ustreznih ukrepov, da spodbujajo medsebojno sodelovanje organov, pristojnih za izvajanje te direktive, ter zagotavljajo informacije drug drugemu in Komisiji v podporo izvajanja te direktive in še posebej v podporo pri izvajanju člena 6.

Pri upravnem sodelovanju in izmenjavi informacij naj se čim boljše izkoristijo elektronska komunikacijska sredstva in podpora ustreznih programov Skupnosti.

Države članice obvestijo Komisijo o tem, kateri organi so pristojni za izvajanje te direktive.

2. Način in struktura izmenjave informacij med Komisijo in državami članicami se določi v skladu s postopkom iz člena 15(2).

3. Komisija sprejme ustrezne ukrepe za spodbujanje in prispevanje k sodelovanju med državami članicami iz tega člena.

Člen 12

Izvedbeni ukrepi

1. Komisija sprejme izvedbene ukrepe v skladu s postopkom iz člena 15(2).

2. Da za IRE velja izvedbeni ukrep, mora ustrezati naslednjim merilom:

(a) letni obseg prodaje IRE v Skupnosti in trgovanja z njim mora biti po najnovejših dosegljivih podatkih najmanj 200 000 enot;

(b) IRE mora imeti glede na količino, dano v promet in/ali v uporabo, pomemben okoljski vpliv v Skupnosti, kot je opredeljeno v strateških prioritetah Skupnosti iz Sklepa št. 1600/2002/ES;

(c) IRE mora pomeniti pomembno možnost za izboljšanje vpliva na okolje brez pretiranih stroškov. Pri ugotavljanju, ali je to merilo izpolnjeno, se uporabljajo naslednji parametri:

— ni druge ustrezne zakonodaje Skupnosti,

— ni tržnih sil, ki bi bile zmožne reševati vprašanje,

— med IRE z enako uporabnostjo, ki so na voljo na trgu, obstajajo velike razlike glede njihove okoljske učinkovitosti.

3. Komisija pri preučitvi priprave osnutka izvedbenega ukrepa upošteva vsa mnenja, ki jih izrazi odbor iz člena 15, in nadalje upošteva:

(a) okoljske prioritete Skupnosti, na primer tiste, ki jih navaja Sklep št. 1600/2002/ES ali Evropski program Komisije za podnebne spremembe (EPPS);

(b) ustrezno samoreguliranje, na primer prostovoljne sporazume ali druge ukrepe, ki jih sprejme industrija.

4. Komisija pri pripravi osnutka izvedbenega ukrepa:

(a) upošteva življenjski cikel izdelka;

(b) opravi oceno, v kateri se upoštevajo vplivi na okolje, potrošnike in proizvajalce, vključno z MSP, glede konkurenčnosti, inovativnosti, dostopa do trga ter stroškov in koristi;

(c) upošteva obstoječo nacionalno okoljsko zakonodajo, ki jo države članice ocenjujejo kot pomembno;

(d) opravi primerno posvetovanje z imetniki delnic;

(e) pripravi obrazložiten memorandum o osnutku izvedbenega ukrepa na podlagi ocene iz točke (b);

(f) določi datum(-e) uveljavitve, morebitne postopne ali prehodne ukrepe ali obdobja in pri tem posebej upošteva možne vplive na MSP ali na določene skupine izdelkov, ki jih izdelujejo predvsem MSP.

5. Izvedbeni ukrepi morajo ustrezati vsem naslednjim merilom:

(a) s stališča uporabnika ne smejo imeti pomembnih negativnih vplivov na uporabnost izdelka;

(b) ne smejo imeti škodljivih zdravstvenih, varnostnih in okoljskih vplivov;

(c) ne smejo imeti občutnega negativnega vpliva na potrošnike, zlasti glede cenovne dostopnosti in stroškov izdelka v življenjskem ciklusu;

(d) ne smejo imeti občutnega negativnega vpliva na konkurenčnost proizvajalcev, tudi na trgih zunaj Skupnosti;

(e) določitev zahteve za okoljsko primerno zasnovo proizvajalcem načeloma ne sme naložiti uporabe zaščitene tehnologije;

(f) proizvajalcem ne sme naložiti pretiranega upravnega bremena.

6. Izvedbeni ukrepi določijo zahteve za okoljsko primerno zasnovo v skladu s Prilogo I in/ali Prilogo II.

Posebne zahteve za okoljsko primerno zasnovo se uvedejo za nekatere okoljske vidike, ki imajo znaten vpliv na okolje.

Izvedbeni ukrepi lahko določijo, da za nekatere navedene parametre okoljsko primerne zasnove iz dela I Priloge I niso potrebne nikakršne zahteve po okoljsko primerni zasnovi.

7. Zahteve se oblikujejo tako, da lahko organi za tržni nadzor preverijo skladnost IRE z zahtevami iz izvedbenega ukrepa. Izvedbeni ukrep določa, ali je preveritev mogoča neposredno na IRE, ali na podlagi tehnične dokumentacije.

8. Izvedbeni ukrep obsega elemente, navedene v Prilogi VII.

9. Pomembne raziskave in analize, ki jih Komisija uporablja pri pripravi izvedbenih ukrepov, naj bodo dostopne javnosti.

10. Izvedbeni ukrep, ki določa zahteve za okoljsko primerno zasnovo, po potrebi spremljajo smernice o usklajevanju različnih okoljskih vidikov, ki jih sprejme Komisija v skladu s členom 15(2).

Člen 13

Delovni načrt

1. V skladu z merili iz člena 12 in po posvetu s Posvetovalnim forumom iz člena 14 izdela Komisija najpozneje do..... (*) delovni načrt, ki naj bo dostopen javnosti.

Delovni načrt določi za naslednja tri leta okvirni seznam skupin izdelkov, ki bodo pri sprejemanju izvedbenih ukrepov obravnavane prednostno.

Delovni načrt Komisija redno dopolnjuje po posvetu s Posvetovalnim forumom.

2. Komisija lahko v prehodnem obdobju, po pripravi prvega delovnega načrta iz odstavka 1 in v skladu s postopkom iz člena 15(2), merili iz člena 12 in po posvetu s Posvetovalnim forumom, sprejme izvedbene ukrepe, začeni s tistimi izdelki, za katere EPPS ugotavlja, da ponujajo velike možnosti za stroškovno učinkovito zmanjšanje emisij toplogrednih plinov.

Člen 14

Posvetovalni forum

Komisija zagotovi, da se pri izvajanju dejavnosti v zvezi z vsakim izvedbenim ukrepom upošteva ravnovesje med predstavniki držav članic in vseh zainteresiranih strani, ki jih zadeva določen izdelek/ skupina izdelkov, na primer industrija, vključno z MSP, obrtjo, sindikati, trgovci na debelo in drobno, uvozniki, okoljevarstvene skupine in organizacije potrošnikov. Te strani se sestajajo v Posvetovalnem forumu. Poslovnik foruma določi Komisija.

Člen 15

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 navedenega sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

(*) V dveh letih po sprejetju te direktive.

Člen 16

Kazni

Države članice določijo kazni za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive. Kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 17

Spremembe

1. Direktiva 92/42/EGS se spremeni:

1. Člen 6 se črta.

2. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 10a

Ta direktiva predstavlja izvedbeni ukrep v smislu člena 12 Direktive 2005/.../ES z dne ... o ustanovitvi ... (*) (*) glede energetske učinkovitosti med uporabo, v skladu s to direktivo, in se lahko spremeni ali razveljavi v skladu s členom 15(2) Direktive 2005/.../ES (*)

(*) UL L ...“

3. Del 2 Priloge I se črta.

4. Priloga II se črta.

2. Direktiva 96/57/ES se spremeni:

Vstavi se naslednji člen:

„Člen 9a

Ta direktiva predstavlja izvedbeni ukrep v smislu člena 12 Direktive 2005/.../ES z dne ... o ustanovitvi ... (*) (*) glede energetske učinkovitosti med uporabo, v skladu s to direktivo, in se lahko spremeni ali razveljavi v skladu s členom 15(2) Direktive 2005/.../ES (*)

(*) UL L ...“

(*) Ta direktiva.

3. Direktiva 2000/55/ES se spremeni:

Člen 20

Zaupnost

Vstavi se naslednji člen:

„Člen 9a

Ta direktiva predstavlja izvedbeni ukrep v smislu člena 12 Direktive 2005/.../ES z dne ... o ustanovitvi ... (*) (*) glede energetske učinkovitosti med uporabo, v skladu s to direktivo, in se lahko spremeni ali razveljavi v skladu s členom 15(2) Direktive 2005/.../ES (*)

(*) UL L ...“

Zahteve proizvajalca in/ali njegovega pooblaščenega zastopnika v zvezi z zagotavljanjem podatkov iz člena 10 in dela 2 Priloge I so sorazmerne in upoštevajo upravičeno zaupnost tržno občutljivih informacij.

Člen 21

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do..... (***). O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicovanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo glavnih določb nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Direktivi 78/170/EGS in 86/594/EGS se razveljavita. Države članice lahko nadaljujejo z uporabo obstoječih nacionalnih ukrepov, sprejetih na podlagi Direktive 86/594/EGS, dokler ne bodo za zadevne izdelke sprejeti izvedbeni ukrepi po tej direktivi.

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 23

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, ...

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

...

...

Člen 18

Razveljavitve

Člen 19

Pregled

Najpozneje..... (**) bo Komisija po posvetu s Posvetovalnim forumom iz člena 14 presojala učinkovitost te direktive in njenih izvedbenih ukrepov, prag za izvedbene ukrepe, mehanizme tržnega nadzora in morebitne povezane spodbujene samoregulativne mehanizme ter po potrebi predstavila predloge za spremembe te direktive Evropskemu parlamentu in Svetu.

(*) Ta direktiva.

(**) Pet let po sprejetju te direktive.

(***) 24 mesecev po začetku njene veljavnosti.

PRILOGA I

METODA ZA DOLOČITEV SPLOŠNIH ZAHTEV ZA OKOLJSKO PRIMERNO ZASNOVO

(iz člena 12)

Namen splošnih zahtev za okoljsko primerno zasnovano je izboljšanje okoljske učinkovitosti IRE, predvsem njegovih pomembnih okoljskih vidikov, brez določitve mejnih vrednosti. Med pripravo osnutka izvedbenega ukrepa, ki bo poslan odboru iz člena 15, Komisija ugotovi pomembne okoljske vidike, ki se opredelijo v izvedbenem ukrepu.

Pri pripravi ukrepov, ki določajo, v skladu s členom 12, splošne zahteve za okoljsko primerno zasnovano, bo Komisija glede na IRE, za katerega velja izvedbeni ukrep, določila ustrezne parametre za okoljsko primerno zasnovano med navedenimi v delu 1, zahteve po zagotavljanju podatkov med navedenimi v delu 2 in zahteve za proizvajalca, navedene v delu 3.

Del 1 Parametri za okoljsko primerno zasnovano IRE

1.1 Če so povezani z zasnovano izdelka, se pomembni okoljski vidiki ugotavljajo ob naslednjih fazah življenjskega ciklusa izdelka:

- (a) izbira in uporaba surovin;
- (b) proizvodnja;
- (c) embalaža, transport in distribucija;
- (d) montaža in vzdrževanje;
- (e) uporaba;
- (f) izrabljenost, to je stanje IRE, ko je dosegel konec prve uporabe do njegove dokončne odstranitve.

1.2 Za vsako fazo se ocenijo naslednji okoljski vidiki, kolikor so pomembni:

- (a) predvidena poraba materialov, energije in drugih virov, na primer sladke vode;
- (b) predvidene emisije v zrak, vodo ali tla;
- (c) predvideno onesnaževanje s fizikalnimi učinki, na primer hrupom, vibracijami, sevanjem, elektromagnetnimi polji;
- (d) pričakovano nastajanje odpadnih snovi;
- (e) možnosti za ponovno uporabo, recikliranje in predelavo materialov in/ali energije, upoštevajoč Direktivo 2002/96/ES.

1.3 Za vrednotenje možnosti za izboljšanje okoljskih vidikov, omenjenih v prejšnjem odstavku, se primerno uporabljajo zlasti naslednji parametri, ki se po potrebi dopolnjujejo z drugimi:

- (a) masa in prostornina izdelka;
- (b) uporaba materialov, ki izhajajo iz dejavnosti recikliranja;
- (c) poraba energije, vode in drugih virov v življenjskem ciklusu;
- (d) uporaba snovi, razvrščenih kot nevarne za zdravje in/ali okolje v skladu z Direktivo Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi (UL 196, 16.8.1967, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2004/73/ES (UL L 152, 30.4.2004, str. 1), in ob upoštevanju zakonodaje o trženju in uporabi določenih snovi, na primer direktiv 76/769/EGS ali 2002/95/ES;
- (e) količina in lastnosti potrošnih materialov, potrebnih za pravilno delovanje in vzdrževanje;

- (f) enostavnost ponovne uporabe in recikliranja, izražena s: številom uporabljenih materialov in sestavnih delov, uporabo standardnih sestavnih delov, potrebnim časom za razgradnjo, zahtevnostjo orodij, potrebnih za razgradnjo, uporabo standardov za kodiranje sestavnih delov in materialov za razpoznavanje sestavnih delov in materialov, primernih za uporabo in recikliranje (vključno z označevanjem plastičnih delov v skladu s standardi ISO), uporabo materialov, ki jih je enostavno reciklirati, enostavnim dostopom do koristnih in drugih sestavnih delov in materialov, ki jih je mogoče reciklirati, enostavnim dostopom do sestavnih delov in materialov, ki vsebujejo nevarne snovi;
- (g) vključitev rabljenih sestavnih delov;
- (h) izogibanje tehničnim rešitvam, ki ovirajo ponovno uporabo in recikliranje sestavnih delov in celotnih naprav;
- (i) podaljšanje življenjske dobe, izraženo z: najkrajšo zajamčeno življenjsko dobo, najkrajšim časom razpoložljivosti nadomestnih delov, modularno zasnovo, nadgradljivostjo, popravljivostjo;
- (j) količina proizvedenih odpadkov in količina proizvedenih nevarnih odpadkov;
- (k) emisije v zrak (toplogredni plini, povzročitelji zakisljevanja, hlapne organske spojine, snovi, ki povzročajo razgradnjo ozona, obstojna organska onesnaževala, težke kovine, fini in lebdeči delci) brez poseganja v Direktivo 97/68/ES z dne 16. decembra 1997 o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalom iz motorjev z notranjim zgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo (UL L 59, 27.2.1998, str. 1), kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2004/26/ES (UL L 146, 30.4.2004, str. 1);
- (l) emisije v vode (težke kovine, snovi, ki škodljivo vplivajo na ravnotežje kisika, obstojna organska onesnaževala);
- (m) emisije v tla (zlasti iztekanje in izlivi nevarnih snovi v fazi uporabe izdelkov in možnost puščanja po odstranitvi izdelka kot odpadka).

Del 2 **Zahteve v zvezi z zagotavljanjem podatkov**

Izvedbeni ukrepi lahko zahtevajo, da mora proizvajalec zagotoviti informacije, ki lahko vplivajo na način ravnanja z IRE, njegove uporabe ali recikliranja s strani drugih oseb in ne proizvajalca. Te informacije, kjer je to primerno, lahko vključujejo:

- informacije snovalca o proizvodnem procesu,
- informacije za potrošnike o pomembnih okoljskih značilnostih in učinkovitosti izdelka, priložene izdelku, ko je dan v promet, tako da lahko potrošnik primerja te vidike izdelkov,
- informacije za potrošnike o načinu namestitve, uporabe in vzdrževanja izdelka, da se zmanjšajo njegovi vplivi na okolje in zagotovi optimalno pričakovana življenjska doba, ter o načinu vračila izdelka ob koncu življenjske dobe in, po potrebi, informacije o času zagotavljanja nadomestnih delov in možnostih za nadgrajevanje izdelkov,
- informacije za obrate za ravnanje z odpadki o razgradnji, recikliranju ali odstranitvi ob koncu življenjske dobe.

Informacije se navedejo na izdelku samem, če je le mogoče.

V teh informacijah se upoštevajo obveznosti po drugi zakonodaji Skupnosti, na primer po Direktivi 2002/96/ES.

Del 3 **Zahteve za proizvajalca**

1. Od proizvajalcev IRE se na podlagi realnih predpostavk o normalnih pogojih uporabe in za njene namene zahteva za celoten življenjski cikel izdelava ocene modela IRE, namenjene okoljskim vidikom, ki so v izvedbenem ukrepu opredeljeni kot tisti, na katere lahko znatno vpliva zasnova izdelka.

Na podlagi te ocene snovalci izdelajo ekološki profil IRE. Ta temelji na okoljsko pomembnih lastnostih izdelka in vnosih/iznosih, do katerih prihaja v življenjskem ciklusu izdelka, izraženih v merljivih fizikalnih količinah.

2. Proizvajalec uporabi to oceno za vrednotenje alternativnih konstrukcijskih rešitev in dosežene okoljske učinkovitosti v primerjavi z merili uspešnosti.

Merila uspešnosti opredeli Komisija v izvedbenem ukrepu na podlagi informacij, zbranih v času priprave ukrepa.

Izbrana konstrukcijska rešitev bo dosegala razumno ravnoesje med različnimi okoljskimi vidiki ter med okoljskimi in drugimi pomembnimi vidiki, na primer varnostnimi in zdravstvenimi, tehničnimi zahtevami za funkcionalnost, kakovostjo in zmogljivostjo, ter ekonomskimi vidiki, vključno s proizvodnimi stroški in tržljivostjo, ob upoštevanju vse ustrezne zakonodaje.

PRILOGA II

METODA ZA DOLOČITEV POSEBNIH ZAHTEV ZA OKOLJSKO PRIMERNO ZASNOVO

(iz člena 12)

Namen posebnih zahtev za okoljsko primerno zasnovanje je izboljšanje določenega okoljskega vidika izdelka. To so lahko, po potrebi, zahteve po zmanjšani porabi danega vira, na primer omejitve porabe vira v različnih obdobjih življenjskega ciklusa IRE (na primer omejitve porabe vode v obdobju uporabe ali količine danega materiala, vgrajenega v izdelek, ali zahteve za najmanjše količine recikliranega materiala).

Komisija pri pripravi izvedbenih ukrepov, ki v skladu s členom 12 določajo posebne zahteve za okoljsko primerno zasnovanje, glede na IRE, za katerega velja izvedbeni ukrep, ugotovi ustrezne parametre za okoljsko primerno zasnovanje med parametri, navedenimi v delu 1 Priloge I, in določi stopnje teh zahtev, po postopku iz člena 15(2), kakor sledi:

1. Na podlagi tehnične, okoljske in ekonomske analize se na trgu izbere več reprezentativnih modelov obravnavanega IRE in ugotovijo tehnične možnosti za izboljšanje njegove okoljske učinkovitosti, upoštevajoč ekonomsko upravičenost posameznih možnosti in izogibajoč se pomembnemu zmanjšanju zmogljivosti ali uporabnosti za potrošnike.

Na podlagi tehnične, ekonomske in okoljske analize se med izdelki in tehnologijami, razpoložljivimi na trgu, tudi ugotovijo tisti z najboljšimi učinki obravnavanih okoljskih vidikov.

Na podlagi te analize in ob upoštevanju ekonomske in tehnične izvedljivosti ter možnosti za izboljšave se sprejmejo konkretni ukrepi za zmanjšanje okoljskega vpliva izdelka.

Pri porabi energije med uporabo se določi stopnja energetske učinkovitosti ali porabe energije tako, da so stroški končnih uporabnikov v življenjskem ciklusu reprezentativnih IRE minimalni, ob upoštevanju vplivov na druge okoljske vidike. Pri oceni stroškov v življenjskem ciklusu se uporablja realna diskontna stopnja na podlagi podatkov Evropske centralne banke in realne življenjske dobe IRE, ki porablja energijo; temelji na vsoti variacij nabavne cene (ki izvirajo iz variacij proizvodnih stroškov) in obratovalnih stroškov, ki so posledica različnih obsegov možnosti za tehnične izboljšave, diskontirane skozi življenjsko dobo obravnavanih reprezentativnih modelov IRE. Obratovalni stroški pokrivajo predvsem porabo energije in dodatne stroške za druge vire (na primer vodo in pralna sredstva).

Izvede se analiza občutljivosti za ustrezne dejavnike (na primer cena energije ali drugega vira, strošek surovine ali proizvodnje, diskontna stopnja) in po potrebi vključijo eksterni stroški okolja, da bi preverili, ali nastanejo večje spremembe in ali so skupne sklepne ugotovitve zanesljive. Zahteva se primerno prilagodi.

Podobno metodologijo bi lahko uporabili za druge vire, na primer za vodo.

2. Za razvoj tehničnih, okoljskih in ekonomskih analiz bi lahko uporabili informacije, ki so na voljo v okviru drugih dejavnosti Skupnosti.

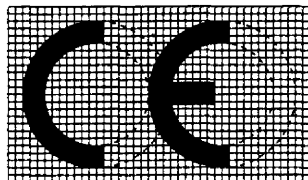
Enako velja za informacije, ki so na voljo v drugih delih sveta v okviru obstoječih programov za določanje posebnih zahtev za okoljsko primerno zasnovanje IRE, s katerimi trgujejo gospodarski partnerji EU.

3. Datum začetka veljavnosti zahteve mora upoštevati cikel ponovne zasnove izdelka.

PRILOGA III

OZNAKA CE

(iz člena 4(2))

Oznaka CE mora biti visoka najmanj 5 mm. Če je oznaka CE pomanjšana ali povečana, se morajo upoštevati razmerja iz zgornje kalibrirane risbe.

IRE mora biti označen z oznako CE. Kjer to ni mogoče, morajo biti z oznako CE označeni embalaža in spremni dokumenti.

PRILOGA IV

NOTRANJI NADZOR SNOVANJA

(iz člena 7)

1. Ta priloga opisuje postopek, s katerim proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik, ki izvaja obveznosti iz dela 2 te priloge, zagotavlja in izjavlja, da IRE izpolnjuje ustrezne zahteve iz zadevnega izvedbenega ukrepa. Izjava o ustreznosti lahko pokriva enega ali več izdelkov in jo mora hraniti proizvajalec.
2. Proizvajalec mora zbrati dosje tehnične dokumentacije, ki omogoča oceno skladnosti IRE z zahtevami iz ustreznega izvedbenega ukrepa.

Dokumentacija mora opredeliti zlasti naslednje:

- (a) splošni opis IRE in njegovo namembnost;
 - (b) rezultate ustreznih okoljskih ocen, ki jih je izvedel proizvajalec, in/ali sklice na publikacije okoljskih ocen ali študije primera, ki jih proizvajalec uporablja pri vrednotenju, dokumentiranju in določanju konstrukcijskih rešitev izdelka;
 - (c) ekološki profil, če ga zahteva izvedbeni ukrep;
 - (d) elemente specifikacije zasnove izdelka, povezane z vidiki okoljske zasnove izdelka;
 - (e) seznam ustreznih standardov iz člena 9, uporabljenih v celoti ali delno, in opis rešitev, sprejetih za izpolnjevanje zahtev ustreznega izvedbenega ukrepa, kadar niso bili uporabljeni standardi iz člena 9 ali kadar ti standardi ne pokrivajo v celoti zahtev iz ustreznega izvedbenega ukrepa;
 - (f) izvod informacij o okoljskih vidikih zasnove izdelka, ki se zagotovi v skladu z zahtevami iz dela 2 Priloge I;
 - (g) rezultate opravljenih meritev v skladu z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, vključno s podrobnostmi o skladnosti teh meritev z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, ki jih določa ustrezen izvedbeni ukrep.
3. Proizvajalec mora sprejeti vse potrebne ukrepe, da zagotovi proizvodnjo izdelka v skladu s specifikacijami zasnove iz oddelka 2 in z zahtevami iz ustreznega ukrepa.

PRILOGA V

SISTEM UPRAVLJANJA ZA OCENJEVANJE SKLADNOSTI

(iz člena 7)

1. Ta priloga opisuje postopek, s katerim proizvajalec, ki izpolnjuje obveznosti iz dela 2 te priloge, zagotavlja in izjavlja, da IRE izpolnjuje ustrezne zahteve iz zadevnega izvedbenega ukrepa. Izjava o skladnosti lahko pokriva enega ali več izdelkov in jo mora hraniti proizvajalec.
2. Sistem upravljanja se lahko uporabi za oceno skladnosti IRE, če proizvajalec izvaja okoljske elemente, opredeljene v delu 3 te priloge.

3. **Okoljski elementi sistema upravljanja**

Ta del opredeljuje elemente sistema upravljanja in postopke, s katerimi lahko proizvajalec pokaže, da je IRE v skladu z zahtevami iz zadevnega izvedbenega ukrepa.

- 3.1 *Politika okoljske učinkovitosti izdelka*

Proizvajalec mora biti sposoben prikazati skladnost z zahtevami iz zadevnega izvedbenega ukrepa. Proizvajalec mora biti tudi sposoben zagotoviti okvir za določanje in spreminjanje ciljev okoljske učinkovitosti izdelka in kazalcev glede izboljšanja skupne okoljske učinkovitosti izdelka.

Vsi ukrepi, ki jih proizvajalec sprejme zaradi izboljšanja skupne okoljske učinkovitosti in vzpostavitve ekološkega profila IRE, če to zahteva izvedbeni ukrep, z zasnovo in izdelavo, morajo biti dokumentirani sistematično in urejeno v obliki pisnih postopkov in navodil.

Ti postopki in navodila morajo še zlasti vsebovati ustrezen opis:

- seznama dokumentov, ki mora biti sestavljen tako, da izraža skladnost IRE in mora biti po potrebi dostopen,
- ciljev in kazalcev okoljske učinkovitosti izdelka ter organizacijske strukture, odgovornosti, pristojnosti uprave in razporeditve virov v zvezi z njihovo uporabo in vzdrževanjem,
- preverjanj in preizkusov, ki se izvajajo po izdelavi, s katerimi se preveri učinkovitost izdelka v primerjavi s kazalci okoljske učinkovitosti,
- postopkov za nadzor zahtevane dokumentacije in zagotavljanje njenega rednega osveževanja,
- metode za preverjanje izvajanja in učinkovitosti okoljskih elementov sistema upravljanja.

- 3.2 *Načrtovanje*

Proizvajalec mora vzpostaviti in vzdrževati:

- (a) postopke za določitev ekološkega profila izdelka;
- (b) cilje in kazalce okoljske učinkovitosti izdelka, ki upoštevajo tehnološke možnosti ob upoštevanju tehničnih in ekonomskih zahtev;
- (c) program za doseganje teh ciljev.

- 3.3 *Izvedba in dokumentiranje*

- 3.3.1 V dokumentaciji o sistemu upravljanja se mora opredeliti zlasti naslednje:

- (a) opredeli in dokumentira se odgovornosti in pooblastila, da se zagotovi visoka okoljska učinkovitost izdelka, in poročanje o njegovem delovanju zaradi pregleda in izboljšav;

- (b) sestavi se dokumente, ki navajajo uporabljene postopke in tehnike za nadzor in preverjanje snovanja ter sistematične ukrepe, ki se uporabljajo pri snovanju izdelka;
- (c) proizvajalec mora vzpostaviti in vzdrževati informacije, ki opisujejo ključne okoljske elemente sistema upravljanja in postopke za nadzor vseh potrebnih dokumentov.

3.3.2 V dokumentaciji, ki zadeva IRE, se opredeli zlasti naslednje:

- (a) splošni opis IRE, in njegovo namembnost;
- (b) rezultate ustreznih okoljskih ocen, ki jih je izvedel proizvajalec, in/ali sklice na publikacije okoljskih ocen ali študijske primere, ki jih proizvajalec uporablja pri vrednotenju, dokumentiranju in določanju konstrukcijskih rešitev izdelka;
- (c) ekološki profil, če ga zahteva izvedbeni ukrep;
- (d) dokumente, ki opisujejo rezultate opravljenih meritev skladno z zahtevami za okoljsko primerno zasnovano, vključno s podrobnostmi o skladnosti teh meritev z zahtevami za okoljsko primerno zasnovano, ki jih določa ustrezen izvedbeni ukrep;
- (e) proizvajalec bo vzpostavil specifikacije, ki navajajo zlasti uporabljene standarde; kadar niso bili uporabljeni standardi iz člena 9 ali kadar ti dokumenti ne pokrivajo v celoti zahtev iz ustreznega izvedbenega ukrepa, pa navajajo sredstva, uporabljena za zagotovitev skladnosti;
- (f) izvod informacij o okoljskih vidikih zasnove izdelka, ki se zagotovi v skladu z zahtevami iz dela 2 Priloge I.

3.4 *Preverjanje in odprava pomanjkljivosti*

- (a) Proizvajalec mora sprejeti vse potrebne ukrepe, da zagotovi proizvodnjo IRE v skladu s specifikacijami zasnove iz člena 2 in z zahtevami ustreznega izvedbenega ukrepa;
 - (b) proizvajalec bo vzpostavil in vzdrževal postopke za preverjanje in reševanje neskladnosti ter vnesel spremembe, ki izhajajo iz postopkov za odpravo pomanjkljivosti v dokumentirane postopke;
 - (c) proizvajalec bo najmanj enkrat na tri leta opravil popolno notranjo presojo okoljskih elementov sistema za upravljanje.
-

PRILOGA VI

IZJAVA O SKLADNOSTI

(iz člena 4(3))

Izjava ES o skladnosti mora vsebovati naslednje podatke:

1. ime in naslov proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika,
2. opis modela, ki zadošča za nedvoumno prepoznavanje,
3. po potrebi sklicevanja na uporabljene harmonizirane standarde,
4. po potrebi druge uporabljene tehnične standarde in specifikacije,
5. po potrebi sklic na drugo uporabljeno zakonodajo Skupnosti, ki določa označevanje z oznako CE,
6. ime in podpis osebe, ki je pooblaščen, da zaveže proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika.

PRILOGA VII

VSEBINA IZVEDBENIH UKREPOV

(iz člena 12(8))

Izvedbeni ukrep določa zlasti naslednje:

1. natančno opredelitev vrst IRE, za katere velja,
 2. zahtevo(-e) za okoljsko primerno zasnovo omenjenih IRE, datum(-e) izvedbe, postopne ali prehodne ukrepe ali obdobja,
 - v primeru splošnih zahtev za okoljsko primerno zasnovo ustrezne faze in vidike iz delov 1.1 in 1.2 Priloge I, ki jih spremljajo primeri parametrov med navedenimi iz dela 1.3 Priloge I kot vodilo pri vrednotenju izboljšav v zvezi z ugotovljenimi okoljskimi vidiki,
 - stopnjo(-e) zahteve(-ih) v primeru posebne(-ih) zahteve(-) za okoljsko primerno zasnovo,
 3. parametre okoljsko primerne zasnove iz dela 1 Priloge I, glede katerih niso potrebne nikakršne zahteve po okoljsko primerni zasnovi,
 4. zahteve za namestitve IRE, kadar ima to neposredni pomen za obravnavano okoljsko učinkovitost,
 5. merilne standarde in/ali merilne metode, ki jih je treba uporabiti; kadar so na voljo, se uporabljajo harmonizirani standardi, katerih sklicne številke so objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*,
 6. podrobnosti za oceno skladnosti po Sklepu 93/465/EGS:
 - dejavnike, ki so privedli do izbire določenega postopka, kadar se uporabljeni modul(-i) razlikuje(-jo) od modula A,
 - po potrebi merila za odobritev in/ali certificiranje tretjih strani,če so za isti IRE v drugih zahtevah ES določeni drugi moduli, velja za obravnavano zahtevo modul iz izvedbenega ukrepa,
 7. zahteve o informacijah, ki jih morajo proizvajalci ali njihovi pooblaščen zastopniki zagotoviti upravnim organom zaradi strožjega tržnega nadzora,
 8. trajanje prehodnega obdobja, v katerem morajo države članice dovoliti dajanje v promet in/ali v uporabo IRE, ki ustrezajo veljavnim predpisom na ozemlju svoje države na dan, ko je bil sprejet izvedbeni ukrep,
 9. datum za ovrednotenje in morebitno spremembo izvedbenega ukrepa.
-

OBRAZLOŽITEV SVETA

I. UVOD

1. Komisija je 26. avgusta 2003 predstavila predlog na podlagi člena 95 Pogodbe.
2. Ekonomsko-socialni odbor je dal svoje mnenje ⁽¹⁾ 31. marca 2004.
3. Evropski parlament je svoje mnenje ⁽²⁾ sprejel na prvi obravnavi 20. aprila 2004 in v njem predvidel 78 sprememb. Komisija je svoj spremenjeni predlog predstavila ustno 27. aprila 2004. Svet je 29. novembra 2004 sprejel skupno stališče v skladu s členom 251 Pogodbe.

II. CILJ PREDLOGA

4. Cilj tega predloga je ustvariti celovit in usklajen zakonodajni okvir za obravnavanje zahtev v zvezi z ekološko zasnovo, in sicer da bi:

- v EU zagotovili prost pretok proizvodov, ki rabijo energijo (energy using products – EuP),
- izboljšali skupno delovanje in vpliv teh proizvodov na okolje in s tem prispevali k varovanju okolja,
- prispevali k varnosti dobave energije ter povečali konkurenčnost gospodarstva EU.

Načelno se predlog nanaša na vse proizvode, razen transportnih sredstev za osebe in blago, ki za delovanje, za katerega so bili zasnovani, izdelani ter dani na trg ali v uporabo, rabijo energijo, ter zajema vse energetske vire, četudi bodo izvedbeni ukrepi verjetno sprejeti le za proizvode, ki delujejo na elektriko, trda, tekoča in plinasta goriva.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

5. Poglavitne spremembe Sveta so naslednje:

- Razjasnitev, da cilj predlagane direktive (*člen 1(4)*) ne posega v zakonodajo Skupnosti na področju ravnanja z odpadki ter področju kemikalij, vključno z zakonodajo Skupnosti glede fluoriniranih toplogrednih plinov.
- Opredelitev (*člen 2*): Skupno stališče jasneje določa področje uporabe predloga (opredelitev 1) in dodelitev odgovornosti za skladnost EuP (opredelitvi 6 in 7).
- Dajanje na trg (*člen 3*): Skupno stališče razjasnjuje zahtevo, da morajo države članice določiti organe, pristojne za nadzor trga, ter njihove naloge.
- Prost pretok (*člen 5*): sedanje besedilo jasno narekuje, da morajo EuP ustrezati parametrom ekološke zasnovanosti, opisanim v delu 1 Priloge I, ki so zajeti v veljavnih izvedbenih predpisih.
- Ugotavljanje skladnosti (*člen 7 in Priloga V*): proizvajalci sicer še naprej lahko izbirajo med notranjim nadzorom zasnovne (Priloga IV) in sistemom upravljanja (Priloga V), vendar je bil slednji spremenjen, da bi proizvajalci za dokazovanje skladnosti lahko še naprej uporabljali sisteme upravljanja kakovosti, če ti ustrezajo zahtevam iz Priloge V.

⁽¹⁾ UL C 112, 30.4.2004, str. 25.

⁽²⁾ UL C 104 E, 30.4.2004.

- Predpostavljena skladnost (člen 8): predpostavljalo se bo, da so znaki za okolje, za katere se bo štelo, da izpolnjujejo pogoje, enakovredne znaku Skupnosti za okolje, skladni z zahtevami veljavnih izvedbenih predpisov.
- Izvedbeni predpisi (člen 12): navedeno je sicer, da Komisija sprejme izvedbene predpise, ob tem pa so bili razjasnjeni in določeni ukrepi in merila Komisije pri pripravi izvedbenih predpisov, med drugim merila, ki jim morajo ustrezati določeni proizvodi, preden se zanje lahko uporabijo izvedbeni predpisi (člen 12(2)), zlasti prag najmanjšega obsega prodaje in trgovanja.
- Delovni načrt (člen 13): da bi zagotovili preglednost, Komisija oblikuje delovni načrt z okvirnim seznamom proizvodov, za katere bi bilo izvedbene predpise mogoče uporabiti prednostno, zlasti tiste proizvode, ki so bili v okviru Evropskega programa za podnebne spremembe (European Climate Change Plan – ECCP) označeni kot proizvodi z velikim potencialom za stroškovno učinkovito zmanjšanje toplogrednih plinov.
- Posvetovalni forum (člen 14): ko se Komisija loti priprave izvedbenih predpisov za določen proizvod, mora poskrbeti za uravnoteženo udeležbo predstavnikov držav članic ter za vključitev vseh strank, ki jih zadeva ta proizvod. Zato Skupno stališče predvideva vzpostavitev posvetovalnega foruma.
- Pregled (člen 19): Skupno stališče predvideva ocenjevanje učinkovitosti Direktive in izvedbenih predpisov, ki bi bili sprejeti na podlagi te direktive v petih letih po sprejetju Direktive.
- Priloga I, del 3 (Zahteve do proizvajalca): z opisom zahtev do proizvajalca naj bi razjasnili delitev nalog med udeleženi strankami.
- Priloga VII (Vsebina izvedbenih predpisov): priloga zdaj določa, da se tudi izvedbeni predpisi lahko ocenjujejo in pregledujejo.

IV. SPREJETE SPREMEMBE

6. Od 78 sprememb Parlamenta jih je Svet sprejel 23, nekatere izmed njih vsebinsko, delno ali načelno.

Uvodne izjave:

Spremembe 5 do 10: navajajo nadaljnje razloge za nujnost okvirne direktive o pospeševanju ekološke zasnovanosti proizvodov v smislu okoljskih izboljšav in energetske učinkovitosti (uvodne izjave 2 do 7).

Sprememba 13: razjasnjuje nujnost informiranja potrošnikov (uvodna izjava 9).

Sprememba 16: določa, da je energetska učinkovitost treba obravnavati prednostno tako, da to ne bo v škodo celostnemu pristopu Direktive (uvodna izjava 11).

Sprememba 17: potrjuje, da obveznosti do Kjotskega protokola ne posegajo v ta celostni pristop (uvodna izjava 12).

Sprememba 20: opozarja, da je potrebna primerna vključenost vseh zainteresiranih strank (uvodna izjava 13).

Sprememba 73: se nanaša na tisto poglavje Sporočila Komisije, ki obravnava oceno samoregulacije industrije v okviru Direktive.

Sprememba 23: še zlasti poudarja, naj po načelih ekološke zasnovanosti ravna tudi MSP in zelo majhna podjetja (uvodna izjava 17).

Sprememba 24: tistim EuP, ki ustrezajo zahtevam v zvezi z ekološko zasnovano iz izvedbenih predpisov, bo podeljena oznaka „CE“ s pripadajočimi podatki (uvodna izjava 18).

Sprememba 25: s primernimi sredstvi komunikacije je treba olajšati izmenjavo informacij (uvodna izjava 22).

Sprememba 26: na primeren način bi lahko preučili, kako usposablјati in seznanјati mala in srednja podjetja glede ekološke zasnovanosti (uvodna izjava 23).

Členi:

Sprememba 35: opredelitev „dajanja v uporabo“ je identična tisti, ki jo predlaga EP (člen 2(5)).

Sprememba 47: člen 3(2) in (3) uvaja opis obveznosti v zvezi z zagotavljanjem nadzora trga, strožji od tistega, ki ga je predlagal EP.

Sprememba 48: predvideva, naj bo podatke o skladnosti mogoče posredovati v več uradnih jezikih (člen 2(5)).

Sprememba 59: predvideva delovni načrt, ki bi moral vsebovati okvirni seznam proizvodov, ki bodo pri sprejemanju izvedbenih predpisov obravnavani prednostno (člen 13).

Sprememba 63: predvideva oblikovanje posvetovalnega foruma (člen 14), z uravnoteženo udeležbo predstavnikov držav članic ter vseh prizadetih strank, s katerim se je treba posvetovati pred odborom, predvidenim v Direktivi.

Sprememba 65: predvideva pregled učinkovitosti Direktive, vključno z izvedbenimi predpisi, v 5 letih po njenem sprejetju (člen 19).

Sprememba 66: razjasnjuje metode za določanje splošnih zahtev v zvezi z ekološko zasnovo, vključno z vlogo proizvajalca, ter predvideva ločeno poglavje o zahtevanih informacijah (Priloga I).

Sprememba 69: razjasnjuje postopek za notranji nadzor zasnov (Priloga IV).

V. NESPREJETE SPREMEMBE

7. Svet je bil mnenja, da bi spremembe 1 do 4, 11, 12, 14, 15, 18, 19, 21, 22, 27, 29 do 34, 36 do 46, 49 do 58, 60 do 62, 64, 67–68, 70–72, 74–76 in 79–81 bodisi omajale harmonizacijo kot namen Direktive (npr. 1, 2 in 61) bodisi bi bile nezdružljive s ciljem Direktive ali njeno pravno podlago (npr. 3, 4, 29, 31, 37, 50–52, 64, 67, 68), in je zato sklenil, da jih ne vključi v Skupno stališče. Komisija je zavrnila iste spremembe.
-